

TORSDAGEN DEN 19 FEBRUARI 2009

ORDFÖRANDESKAP: MORGANTINI

Vice talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 9.00.)

2. CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar (ingivna resolutionsförslag): se protokollet

3. Reducerade mervärdesskattesatser (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är ett betänkande av Ieke van den Burg, för utskottet för ekonomi och valutafrågor, om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG i fråga om reducerade mervärdesskattesatser (KOM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS)) (A6-0047/2009).

Ieke van den Burg, föredragande. – (NL) Detta betänkande om reducerade mervärdesskattesatser har verkligen varit på en lång resa. I själva verket finns det inget betänkande kvar, eftersom de två andra stora grupperna, gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater och gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa, inte var på plats vid omröstningen om mitt betänkande i utskottet för ekonomi och valutafrågor och utan förvarning röstade mot i förväg därför att de inte gillade att ett eller annat ändringsförslag förkastats eller antagits.

Genom detta agerande äventyrade de allvarligt stödet för detta viktiga förslag från kommissionen. Det beklagar jag djupt, för det har skapat ett alldeles felaktigt intryck av Europaparlamentets ståndpunkt. Lyckligtvis har de ändrat sig och har nu uppgett att kommissionens förslag kan räkna med deras fulla stöd. Vi enades om att vi inte skulle käbbla mer om dessa ändringsförslag under plenarsammanträdet utan i stället godta kommissionsledamot László Kovács förslag med ett rungande ja.

Tyvärr levde dock Astrid Lulling ändå i missuppfattningen att hon var tvungen att lägga fram sina förkastade ändringsförslag på nytt, trots att det inte riktigt är förenligt med texten i lagstiftningsresolutionen eller det förfarande som vi följer. Uppenbarligen finns det här i parlamentet en variant på det latinska ordspråket *quod licet Iovi, non licet bovi* (vad som är tillåtet för gudar är inte tillåtet för människor), nämligen vad som är tillåtet för Astrid Lulling är inte tillåtet för en vanlig parlamentsledamot. Utan att på något sätt förringa hennes gudomliga status vill jag uppmana er att inte låta er distraheras av detta utan med eftertryck rösta för lagstiftningsresolutionen under omröstningen med namnupprop i slutet. Det är faktiskt vad allt detta handlar om. Jag räknar tillsammans med kommissionsledamoten med ert stöd, och jag antar att Astrid Lulling kommer att inse att hon, om hon låter bli att stödja denna resolution därför att det inte gått som hon ville, kommer att få det mycket värre och kommer att ge det felaktiga intrycket att hon motsätter sig en reducerad mervärdesskattesats.

Detta parlament har en lång tradition av att stödja förslag om tillämpning av en reducerad mervärdesskattesats för arbetsintensiva tjänster, och det är jag mycket stolt över. Parlamentet har dessutom åtagit sig att på initiativ av en av mina företrädare, Wim van Velzen, under sysselsättningstoppmötet i Luxemburg 1997, lägga fram förslaget att denna låga mervärdesskattesats ska användas som ett sysselsättningsincitament genom att tjänsterna blir billigare och volymen ökar, och även genom att klyftan mellan olagligt och lagligt arbete överbryggas. Detta sysselsättningsmål är enligt min mening mycket viktigt i dagsläget. Det är min fasta övertygelse att försöket utan tvekan visat sig effektivt.

Den tidigare kommissionsledamoten Frits Bolkestein var inte lika övertygad utan skeptisk, i likhet med ett antal medlemsstater. Han ville inte göra sysselsättningen till ett mål för skattepolitiken. Han ansåg inte att skattepolitiken var avsedd för detta ändamål. Lyckligtvis inser den nuvarande kommissionsledamoten att detta bör ses i ett större sammanhang, och det gläder mig mycket att han nu ger detta försök en strukturell dimension.

Jag skulle helt kort vilja kommentera den rådande situationen. Jag kan uppriktigt sagt inte föreställa mig att rådet inte, i det aktuella läget, skulle stödja detta förslag enhälligt. Rådet är ju faktiskt angeläget om att göra

något åt den tragiska sysselsättningssituationen och den europeiska ekonomins återhämtning. Skatteåtgärder, även en sänkning av mervärdesskatten, t.ex. inom byggnads- och renoveringsindustrin och när det gäller att göra våra hem och vårt kulturarv mer energieffektiva, och allt möjligt annat, kan ge ett incitament åt bostadsmarknaden, som nu i stor utsträckning befinner sig i ett dödsläge.

Med risk för att breda ut mig över det uppenbara vill jag säga att det inte är det ändringsförslag som PPE-DE-gruppen lagt fram i utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd som innebär påfrestningar på energieffektiviteten. Detta fanns med redan i kommissionens förslag. Det ströks genom ändringsförslag 6 och återinfördes genom ändringsförslag 7. Det här leder bara till förvirring. Det står dock klart att parlamentet starkt stöder energieffektivitet. Vi hoppas därför att rådet kommer att anta kommissionsledamot László Kovács förslag och att dagens viktiga omröstning inte urartar i internt käbbel.

László Kovács, ledamot av kommissionen. – (EN) Fru talman! Jag vill tacka Europaparlamentet för dess snabba agerande med detta förslag. Med tanke på Europeiska rådets begäran från dess möte i december förra året inom ramen för den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa om att avgöra frågan om reducerade mervärdesskattesatser inom vissa områden till mars 2009.

Det gläder mig att utskottet för ekonomi, valutafrågor och industripolitik har antagit ett förslag till resolution som godkänner kommissionens initiativ och jag hoppas att kammaren kommer att anta samma stödlinje.

Jag vill tacka utskottet för ekonomi, valutafrågor och industripolitik och föredragande Leke van den Burg för deras stöd. Det snabba antagandet av detta förslag är faktiskt nödvändigt för att trygga tillämpningen av reducerade mervärdesskattesatser till vissa lokalt tillhandahållna och arbetsintensiva tjänster, som i annat fall riskerade att försvinna i slutet av 2010. Dessutom är det viktigt att säkerställa lika möjligheter för samtliga medlemsstater exempelvis i bostadssektorn och för restaurangtjänster, eftersom det för närvarande råder olika villkor mellan dessa sektorer i medlemsstaterna.

Den nuvarande finanskrisen gör det än mer brådskande att anta och genomföra detta förslag. Vi ska inte förstöra sysselsättningsmöjligheter, vilket skulle ske om de reducerade mervärdesskattesatserna, som just nu tillämpas av 18 medlemsstater, för arbetsintensiva tjänster inte blev beständiga. Dessutom är det viktigt att snabbt göra de reducerade mervärdesskattesatserna tillgängliga för samtliga medlemsstater. Genom att sporra konsumtionsutgifterna i till exempel bostadssektorn kommer reducerade mervärdesskattesatser att kunna påverka sysselsättningen positivt, särskilt hos den lågkvalificerade arbetskraften, som annars riskerar att bli de första att förlora sina arbeten under den nuvarande krisen. Därför har jag redan rekommenderat rådet att ändra det föreslagna datumet för direktivets ikraftträdande just för att tillåta dess tillämpning så fort ett positivt beslut tagits i rådet.

I rådet koncentrerar för närvarande det tjeckiska ordförandeskapet alla sina ansträngningar på att uppnå en kompromiss inom ett begränsat antal sektorer – arbetsintensiva, lokalt tillhandahållna tjänster – där reducerade mervärdesskattesatser enligt Europeiska rådet bör göras tillgängliga.

Jag har dock några kommentarer till de ändringsförslag som har lagts fram för detta särskilda och begränsade förslag.

I ändringsförslag 3 om uteslutande av alkoholhaltiga drycker från restaurangtjänster respekterade kommissionen överensstämmelsen med gemenskapens bestämmelser, särskilt behovet av koherens mellan mervärdesskatt och punktskatt, men också i beaktande av EU:s globala hälsopolitik. Tvärtemot vissa invändningar blir det inte en allvarlig administrativ börda för företagen att skilja mellan livsmedel och alkoholfria drycker å ena sidan och alkoholhaltiga drycker å andra sidan. För närvarande undantar sju av de elva medlemsstaterna som tillämpar reducerade mervärdesskattesatser för restaurangtjänster alkoholhaltiga drycker utan några problem.

I ändringsförslag 2 anser jag att inbegripandet av jordbruksmaskiner i det föreslagna utökandet av reducerade mervärdesskattesatser är onödigt. Detta eftersom den mervärdesskatt som tas ut på utrustning som används inom jordbrukssektorn inte innebär någon extra kostnad för jordbrukarna, eftersom de har rätt att dra av mervärdesskatten, i likhet med andra skatteskyldiga personer.

I ändringsförslagen 1 och 4 om tillägget av barnkläder och skor, vill jag påminna om att förslaget som beaktas är begränsat och omfattar huvudsakligen lokalt tillhandahållna, arbetsintensiva tjänster. Därför bör inte extra tillägg i ändringsförslaget beaktas i detta sammanhang. Med tanke på vissa medlemsstaters inställningar och ståndpunkter skulle dessutom detta tillägg kunna äventyra det enhälliga stödet som vi så väl behöver i rådet.

I ändringsförslag 5 behövs inte tillägget om gravmonument och gravstenar, eftersom en reducerad mervärdesskattesats redan är tillåten i enlighet med de nuvarande bestämmelserna om varorna tillhandahålls av begravningsföretag. Dessutom omfattas även renoveringar, reparationer, underhåll av kulturarv och historiska monument av kommissionens nuvarande förslag under övervägande.

I ändringsförslag 7 kan jag försäkra er om att kommissionen är mycket intresserad av att särskilt ta itu med frågan om användning av reducerade mervärdesskattesatser för att främja energieffektivitet. Det kommer att göras inom ramen för ett "paket för miljöskatter" som just nu är under förberedelse och som rådet och Europaparlamentet kommer att rösta om i april.

Avslutningsvis vill jag betona att detta förslag skulle innebära ett stöd till bostadssektorn, de små och medelstora företagen samt rädda arbetstillfällen, vilket är helt i linje med den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa. Det är ingen skyldighet utan ett alternativ där medlemsstaterna själva kan välja om de vill tillämpa det, vilket till och med utökar deras beskattningsrätt.

Olle Schmidt, *föredragande av yttrande från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd*. – Att skattefrågor är känsliga visar detta betänkande, och det har jag respekt för. Men samtidigt tycker jag att vi i det ansvariga utskottet ECON kunde ha hanterat frågan på ett bättre sätt. Nu avger vi en resolutionstext och det är bra.

Att den inre marknaden inte störs av orättvis och illojal konkurrens är givetvis av största vikt. Det finns skäl att upprepa detta i dessa dagar då statsstöden verkar stå som spön i backen.

Däremot behöver EU en mer sansad syn på hur sänkta momssatser kan användas för att främja jobb och tillväxt, inte minst på den lokala marknaden och för arbetsintensiva tjänster. Det är detta kommissionens förslag handlar om, alltså om fler jobb men också om att motverka den svarta sektorn. Vi behöver därför lägre moms på bl.a. restaurangtjänster, på värdtjänster i hemmet för unga, sjuka, funktionshindrade och äldre, på frisorstjänster och på nya varor som ljudböcker, som är en mycket viktig fråga i mitt eget land, CD-skivor, barnbilstolar och barnblöjor, tjänster i hemmet som renovering, reparation och städning.

I IMCO-utskottet gick vi helt på kommissionens linje och kompletterade med ändringsförslag 6 och 7 i Malcolm Harbours namn. Vid sidan om kan jag säga att det är inte så enkelt att förstå hur man hanterar dessa texter och röstproceduren i detta parlament. I första ändringsförslaget understryker vi vikten av att minska den svarta eller grå sektorn. I det andra ändringsförslaget vill vi se möjligheten att ha en lägre momssats på renoverings- och reparationsarbeten för att spara energi. I dessa tuffa ekonomiska tider måste olika medel användas för att få fart på ekonomin och här kan lägre skatt vara en viktig metod.

Slutligen återkommer Astrid Lullings främjande av alkohol här. Som vanligt vill jag hövligt men bestämt avvisa hennes lockrop.

Astrid Lulling, *för PPE-DE-gruppen*. – (FR) Fru talman! Dagens diskussion äger rum under mycket ovanliga omständigheter eftersom vi inte, vilket är det normala, har något betänkande i plenum – detta har bekräftats av föregående talare. En sak vill jag klargöra: det var en udda majoritet som röstade mot betänkandet i utskottet för ekonomi och valutafrågor.

Min grupp röstade mot detta betänkande, trots att vi till fullo stöder principen om att utvidga tillämpningen av en reducerad mervärdesskattesats ännu längre än vad Europeiska kommissionen föreslår. Det beror på att alla våra ändringsförslag förkastats av socialdemokraterna och liberalerna.

Vi gjorde stora ansträngningar för att nå en kompromiss. Vi godtog alla förslag från socialdemokraternas föredragande. Hon ansåg inte att det var värt att göra minsta ansträngning att godta något av våra förslag. Det beklagliga, men samtidigt oundvikliga, resultatet av omröstningen borde därför inte vara förvånande, fru van den Burg.

Jag skulle i all välvilja råda er att ändra inställning i framtiden för, som romarna brukade säga, *errare humanum est, perseverare diabolicum* ["att fela är mänskligt, att framhärda djävulskt"].

Låt oss dock återvända till sakfrågan. Inför plenarsammanträdet beslutade min grupp att på nytt lägga fram några ändringsförslag som kom från ledamöterna i det utskott som är behörigt i frågan. Dessa ändringsförslag är viktiga, och det har mycket tydligt sagts, fru van den Burg, att ingen kan hindra en ledamot från att lägga fram ändringsförslag till ett dokument eller en resolution.

Det allra viktigaste av våra ändringsförslag gäller tillämpning av reducerade skattesatser på alkoholhaltiga drycker på restauranger. Det är inte, herr Schmidt, ett sätt att uppmuntra till alkoholism. Det är löjligt. Om

kommissionens förslag godkänns kommer restaurangägare att tvingas tillämpa två olika mervärdesskattesatser. Det är komplicerat och saknar berättigande. Länge leve byråkratin. Tro mig, om ni inte röstar för ändringsförslag 3 ska jag se till att tala om för hela EU:s restaurangsektor – och den är stor – att er ståndpunkt hindrat tillämpning av en reducerad mervärdesskattesats på alla dess tjänster.

Jag föreslog att mat och all dryck skulle beskattas med samma reducerade skattesats, om den tillämpas. För mig är det bara sunt förnuft och jag menar att vi alla skulle kunna stödja detta förslag. Varför ska vi krångla till det? Varför ska vi leta efter folkhälsofrågor när det inte finns någon anledning?

Min grupp stöder utvidgad tillämpning av reducerade mervärdesskattesatser, och vi uppmanar våra regeringar att driva denna fråga. Våra medborgare hade redan höga förväntningar på detta område i denna tid av ekonomisk kris och mängder av dåliga nyheter varje dag. Denna åtgärd till stöd för livsmedelsindustrin blir allt nödvändigare. Vi vill att EU ska erkännas för sin flexibilitet – det vore definitivt ett gott tecken.

Pervenche Berès, för PSE-gruppen. – (FR) Fru talman, herr kommissionsledamot! Som ni vet inser Europaparlamentet att ert arbete är besvärligt. Det är inte lätt här, men när ni är i rådet är det värre, för där måste ni nå enhällighet. Jag hoppas därför att alla här uppträder ansvarsfullt och röstar på ett konsekvent sätt. Om vi tycker att kommissionens förslag är bra måste vi stödja det.

Käbbel om småsaker i utskottet för ekonomi och valutafrågor ledde till att vissa ändringsförslag pekades ut. Socialdemokraterna, som återigen agerade ansvarsfullt, beslutade att inte lägga fram några ändringsförslag alls i plenum, för om vi vill komma framåt i dessa frågor är allt vi i Europaparlamentet behöver göra att så långt som möjligt ge kommissionens förslag vårt starka stöd om vi anser att det är bra, som vi gör i det här fallet.

Vi har haft många debatter om mervärdesskatt, subsidiaritet och behovet av skatteharmonisering. Mervärdesskatt är ett klassiskt exempel på när vi alla är inne på samma linje. Låt oss utnyttja det. Den tillfälliga förlängningen av detta försök med reducerad mervärdesskattesats, som syftar och bidrar till att stärka arbetsintensiva tjänster – utom möjligen i fallet med alkoholhaltiga drycker på restaurang – har visat oss att detta system fungerar, så låt oss bygga vidare på det. Låt oss göra slut på rättsosäkerheten och i stället harmonisera grunden för medlemsstaternas ingripanden. Då får vi konsekventa mål, skatteharmonisering där det är möjligt och främjande av arbetsintensiva tjänster. Vem kan säga nej till det i dag? Vem kan säga nej till att använda skattesänkningar som ett incitament för ständig förbättring av energieffektiviteten i våra bostäder?

I dag menar jag, med hänsyn till vad som hände i utskottet för ekonomi och valutafrågor och till den debatt som jag ser utspela sig i rådet, att vi måste ge vårt mycket starka stöd till kommissionens förslag – förhoppningsvis med största möjliga majoritet. I detta skede av debatten kan det bli värre om vi försöker göra saker bättre, och jag tror inte att våra medborgare skulle ha förståelse för att vi låter rättsosäkerheten bestå.

Vi måste konsolidera det här systemet som har visat sig fungera. Det är vad vår föredragande Ieke van den Burg föreslår, och, hoppas jag, vad parlamentet senare kommer att rösta för med överväldigande majoritet. Då kan kommissionsledamoten ta med sig detta starka budskap till rådet och få till stånd ett slutgiltigt beslut som gör det möjligt att konsolidera systemet.

Alain Lipietz, för Verts/ALE-gruppen. – (FR) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Eftersom det här är en av våra sista chanser att göra det vill jag först och främst tacka László Kovács för de insatser – som ofta slutat i besvikelse – som han gjort här under ett antal år, i en situation där beskattning omfattas av regeln om enhällighet och medlemsstaterna alltså har vetorätt. Hans uppgift har varit mycket svår, och kanske känner han att inte särskilt mycket har åstadkommits. Jag hoppas av hela mitt hjärta att höjdpunkten i hans gärning, detta direktiv, går igenom med stabilt stöd från parlamentet.

Att hans arbete verkligen är förträffligt bevisas av att vi, när vi ville göra förbättringar i utskottet för ekonomi och valutafrågor, inte kunde göra det. Somliga drog åt en riktning och andra åt en annan. Båda sidor var övertygade om att vi kunde göra förbättringar. Vi lyckades få igenom några av de bättre ändringsförslagen – åtminstone trodde vi det – men sedan när vi röstade om hela texten insåg vi att det inte skulle fungera.

Till sist kom gruppsamordnarna överens om att László Kovács antagligen hade funnit den rätta balansen. Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen och de två andra grupper som just talat, kommer därför inte att lägga fram några ändringsförslag. Ni har funnit den rätta balansen, och den är förnuftig.

I dag är det vissa länder som för att hantera krisen sänker alla sina mervärdesskattesatser. Jag är övertygad om att det är ett misstag. Medlemsstaterna behöver finansiella resurser och det här är fel tid att fördjupa underskotten på det sättet, även om det görs för att stimulera ekonomin genom att främja konsumtion. Ett annat skäl är att försök att sänka priserna genom att laborera med mervärdesskatten leder till mycket höga realräntor vid en tidpunkt när centralbanken försöker sänka dem.

Ni föreslår en annan strategi och det gör ni rätt i: mervärdesskatten ska användas för att göra riktade sänkningar eller förändringar av de relativa priserna. Det är de rätta valen med utgångspunkt i två kriterier.

För det första, subsidiaritet. Ni inriktar er med andra ord på orörliga produkter: lokala tjänster och byggindustri. Ett andra kriterium när det gäller inriktningen är arbetsintensiva tjänster. Som miljövännare skulle vi ha velat att ni inriktade er specifikt på den gröna revolutionen: de sektorer som är nödvändiga om vi ska kunna ta oss ur den rådande krisen, som är resultatet av den industriella, liberala och produktivistiska modell som dominerat världen i mer än 30 år.

Vi skulle ha velat att ni utvidgade de reducerade mervärdesskattesatserna till att gälla alla varor som omfattas av Kyotoprotokollet. Om vi kombinerar lokalt producerade och arbetsintensiva tjänster skulle det i praktiken innebära att allt byggnadsarbete, all isolering och all utveckling av energieffektiva byggnader skulle omfattas av direktivet, och det räcker för oss.

Jag bör direkt säga att vi givetvis inte kommer att rösta för Astrid Lullings argument. Visst är det djävulskt att framhärda i sitt felande, men jag menar att det ordspråket lika gärna skulle kunna gälla Astrid Lulling själv. Vi skulle också kunna tala om Mandeville och privata laster kontra offentlig dygd. Vi ska inte uppmuntra privata laster genom offentliga laster och vi kommer att försvara de länder som försöker begränsa alkoholkonsumtionen.

Helmuth Markov, för GUE/NGL-gruppen. – (DE) Fru talman, kommissionsledamot Kovács, mina damer och herrar och framför allt fru van den Burg! Det är synd att vi här i parlamentet bara kan enas om kommissionens förslag och inte om det konkreta betänkande som utarbetats av Ieke van den Burg. Vi skulle gladeligen ha stött detta betänkande i dess ursprungliga version, och vi gratulerar föredraganden. Det har emellertid förkastats av en majoritet i utskottet för ekonomi och valutafrågor. Den avgörande faktorn var att gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater och gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa röstade nej. Efter nederlaget i den individuella omröstningen var utskottet sedan inte berett att lägga fram något betänkande över huvud taget, och det beklagar vi verkligen.

Vi har i själva verket mycket att vinna på kommissionens förslag till direktiv. Vi välkomnar särskilt kommissionens positiva bedömning av resultaten av Köpenhamnsstudien, som beställdes av kommissionen själv. Där föreslås att reducerade mervärdesskattesatser på tjänster och annan verksamhet ska behållas och till och med utvidgas. Det kommer att säkra sysselsättning, särskilt i små- och mikroföretag, och lyfta hela sektorer ur den svarta ekonomin och omvandla dem till reglerad ekonomisk verksamhet. Under den pågående krisen är denna stabilisering av stor betydelse. Den kommer att säkra och förhoppningsvis skapa sysselsättning.

Inom vänstern välkomnar vi givetvis av princip de sänkta mervärdesskattesatserna. Det är väl känt att mervärdesskatten, eftersom den är en indirekt skatt, drabbar dem som är beroende av sina löner och låginkomsttagare särskilt hårt. Höginkomsttagarna måste bära en större skattebörd. På senare år har höginkomsttagarnas börda minskats på ett oansvarigt sätt i alla europeiska länder.

Kommissionens förslag är avsett som en bestämmelse med obegränsad varaktighet. Det välkomnar vi också. Därigenom undviks den allt annat än idealiska situationen att vi måste förlänga giltigheten för de lägre skattesatserna vartannat år. Det skapar rättssäkerhet för tjänsteleverantörerna. Som tysk ledamot gläder det mig särskilt att Tysklands förbundsregering till sist har slutat blockera en permanent bestämmelse. Det är för en gångs skull något positivt från storkoalitionen i Tyskland.

Av de ändringsförslag som lagts fram stöder vi dem som är positiva till en utvidgning av de reducerade mervärdesskattesatserna. När det gäller tillhandahållande av alkoholhaltiga drycker bör dock de gällande bestämmelserna vara kvar. Som vi vet bidrar högre mervärdesskattesatser på det området främst till att skydda folkhälsan. Medlemsstaterna bör därför få fria händer även i det avseendet. Tack så mycket.

John Whittaker, för IND/DEM-gruppen. – (EN) Fru talman! Det är svårt att förstå att vi sitter här i dag och diskuterar mindre ändringar i bestämmelserna om mervärdesskatten när EU:s medlemsstater upplever den värsta ekonomiska krisen sedan den stora depressionen. Vi fortsätter låtsas som om den europeiska ekonomin inte är lika nedsmittad av osäkra fordringar och lågkonjunktur som på andra håll i världen, trots att

produktionen i Tyskland faller i den svindlande takten av 8 procent årligen och offentliga finanser är överallt uttjänade till maxgränsen, eftersom skatteintäkterna faller och de sociala utgifterna ökar, i takt med att regeringarna övertar privata fordringar och förgäves försöker stimulera tillväxten.

Värst ute är nog Grekland med en underskattad offentlig skuld på 94 procent av BNP och med en ränteriskmarginal som i dag kryper tillbaka till 3 procent. Grekland kommer att behöva en räddningsaktion – men av vem? Tyskland har redan sagt nej. Till och med varma anhängare av det stora EU-projektet måste nu acceptera att om Greklands skuld inte betalas kan Grekland tvingas lämna euroområdet. Ett ännu allvarigare problem är förmodligen flera euroländers exponering för felande fordringar i Östeuropa.

Jag tycker nästan synd om kommissionen. Under flera år har den försökt att göra som den blivit tillsagd, upprätthålla bestämmelserna om statligt stöd, konkurrens och upphandling. Bestämmelser som är grundläggande komponenter i EU men som nu ignoreras av alla. Den sorgligaste föreställningen gavs av kommissionsledamot Joaquín Almunia då han meddelade i veckan att han tänker inleda ett förfarande om alltför stora underskott mot Spanien, Frankrike och Irland, eftersom de har brutit mot budgetreglerna enligt stabilitetspakten. Herr Almunia – snälla – stabilitetspakten är bruten. Den var aldrig särskilt effektiv. Glöm att välbetänkta offentliga finanser är nödvändiga för eurons överlevnad, det finns ingenting annat som dessa länder kan göra för att ordna sina budgetar.

Gesterna gentemot Europeiska unionen kommer säkert att fortsätta men demokratiskt valda regeringars huvudsakliga intresse ligger i att ta hand om de befolkningar som valde dem. Frankrike och Tyskland har klargjort att deras skattestimulanser är till för att hjälpa de egna industrierna och arbetstagarna. Uppenbarligen gäller samordning bara under goda tider.

Ekonomier över hela världen befinner sig nu i knipa. Vissa av dem kommer att klara sig. Om några europeiska ekonomier lyckas blomstra igen, kommer det inte att vara tack vare Europeiska unionen eller dess bestämmelser om mervärdesskatten.

Jim Allister (NI). - (EN) Fru talman! Jag håller inte med om uppfattningen att vår ekonomiska räddning ligger i små sänkningar av mervärdesskatten, vilket vi införde i Storbritannien med uppriktigt sagt en marginell positiv inverkan. Jag går dock med på att en minskad skattebörda är ett verktyg för ekonomisk stimulans. Därmed är detta förslag i sin blygsamhet om att reducerad mervärdesskatt skulle vara möjlig inom vissa sektorer välkommet så långt det nu sträcker sig.

Jag hade föredragit att det gick längre än till symboliska åtgärder. Att utvidga det till att omfatta bostadsrenoveringar och reparationer är dess största fördel, eftersom den hårt pressade byggsektorn behöver stimuleras och för att en optimal effekt ska kunna uppnås bör förmånen inte bara begränsas till energieffektivitetsåtgärder. Byggsektorn behöver stöd över hela linjen och inte bara utifrån en selektiv basis.

Att göra det möjligt för medlemsstaterna att tillämpa dessa marginella nedskärningar i mervärdesskatten är inte tillräckligt, eftersom den hårt pressade finansministern – som i mitt eget hemland – kommer kanske att tveka på grund av de minskade intäktsresurserna och därmed behöva övertalas att agera. Även jag måste medge att när det gäller frågan om mervärdesskatten som till exempel de som omfattas av detta betänkande, så kan politikerna åtminstone inte skylla på Bryssel om de skulle misslyckas med att genomföra det som tillåts enligt dessa förslag.

John Purvis (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag vill liksom ordföranden i vårt utskott sympatisera med kommissionsledamot László Kovács över den svåra situation han står inför när det gäller att försöka få skattefrågor genom gemenskapens maskineri. Han måste använda största möjliga politiska takt för att nå enhällighet.

Samtidigt som jag helt stöder subsidiaritetsprincipen och medlemsstaternas suveräna rätt att fastställa egna skattesatser vill jag föreslå de medlemsstater, som ännu inte har utnyttjat möjligheten till lägre skattesatser för arbetsintensiva, lokala industrier, att seriöst överväga det.

I det land som jag känner till bäst har vi just nu lotsats igenom en generell sänkning av mervärdesskatten på 2,5 procent – med, som Jim Allister sade, liten eller ingen påtaglig ekonomisk inverkan eller resultat. Jag anser att det skulle varit effektivare om vi hade riktat in våra åtgärder på särskilda områden med arbetsintensiva, lokala industrier och reducerat skattesatsen kraftigt från 17,5 procent till 5 procent eller ännu lägre. Det skulle varit effektivare och fått människor i sysselsättning och verksamheter att komma igång igen.

Områden som exempelvis bostadsrenoveringar och utbyggnader, energibesparingsåtgärder och eventuellt trädgårds- och landskapsarkitekturarbeten och, som Olle Schmidt sade, äldre- och barnomsorg, skulle öka sysselsättningen och förmodligen öka skatteintäkterna, eftersom arbetstagarna även skulle betala inkomstskatt.

Det är en win-win situation att koncentrera sig på de områdena och jag uppmanar alla medlemsstater som ännu inte har utnyttjat detta, inberäknat och i synnerhet mitt eget land, att göra det.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Det främsta skälet att anta detta förslag till direktiv är att det kan bidra till att stärka lokala ekonomier och stödja sociala åtgärder. Den reducerade mervärdesskattesatsen kommer att få stor betydelse inom bostadssektorn, både när det gäller byggnation och renovering, eftersom det kommer att innebära lägre kostnader för slutanvändaren i de medlemsstater som tillämpar den.

Tillhandahållande av lokala tjänster, särskilt av småföretag, kan också gynnas av denna sänkning av mervärdesskattesatsen, vilket leder till att fler och bättre arbetstillfällen säkras och genereras i och med att konsumtion av varor och tjänster främjas. Därigenom stimuleras hela ekonomin.

Restaurangtjänster, som är grundläggande för att lokala ekonomier ska fungera smidigt, och ökad turism har på det här sättet mycket att vinna på lokal nivå av en sådan sänkning av mervärdesskattesatsen. Dessa tjänster bör inte röra sig på EU:s inre marknad, vilket kommer att bidra till att begränsa de reservationer från vissa medlemsstater som redan kommit till uttryck i rådet. Därför kan jag inte stödja en utvidgning av den reducerade skattesatsen till utrustning, oavsett förevändning.

Det varsamma sätt på vilket detta förslag måste hanteras i Europaparlamentet bör inte ge regeringar som har reservationer mot Europeiska kommissionens förslag en förevändning att i praktiken utnyttja den vetorätt som de enligt EU-lagstiftningen har i skattefrågor. Parlamentet måste därför agera förnuftigt och förkasta alla ändringsförslag som saknar egentligt syfte och bara kommer att hindra ett antagande av texten. Som redan har sagts här i kammaren är det inte bara så att det bästa är det godas fiende, utan det kan också bli så att den som gapar efter mycket mister hela stycket.

Detta förslag till direktiv är viktigt inte bara för att stärka lokala ekonomier utan även för att tillgodose de ambitioner som olika medlemsstater ofta gett uttryck för. Låt oss därför stödja kommissionens förslag i den form det lagts fram. Detta var faktiskt resultatet av omröstningen, som jag ställde mig bakom, i utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd.

Jag välkomnar föredragandenens arbete och uppmanar till antagande av detta förslag i exakt den form det hade när det kom från kommissionen och när det antogs i utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Regleringen av mervärdesskattesänkningar har länge varit ett område som kräver en systemsyn. Om en mervärdesskattesänkning tillåts bör alla länder ha rätt att dra nytta av den, inte bara de som fått den rätten, men det är en fråga för framtiden. Just nu måste vi fatta brådskande beslut för att ta oss igenom den ekonomiska krisen. Kommissionens förslag omfattar arbetsintensiva tjänster och lokalt baserade tjänster för privata slutkonsumenter, inklusive restaurangtjänster, vilket inte skulle hindra den inre marknaden att fungera på avsett sätt. Det råder dock tvivel om huruvida dessa restaurangtjänster bara är av lokal betydelse eller om de skulle främja andra konkurrensvillkor i gränsregioner och inverka på turismen. Mitt land Litauen, som kämpar med den ekonomiska krisen, avskaffade mervärdesskattesänkningar. Regeringen grundade detta beslut på den nationella revisionsmyndighetens bedömning att tillverkare gynnas mest av en mervärdesskattesänkning, men vem gynnas av en mervärdesskattesänkning? Prishöjningar som inte står i proportion till en mervärdesskattehöjning visar tydligt vem som gynnas. Samma tanke nämndes i Europaparlamentet när vi debatterade sänkningen av punktskatt på bränsle. Företrädare för Europeiska kommissionen hävdade att det inte skulle ge sänkta oljepriser. Det gläder mig att det förslag från kommissionen som vi nu debatterar utgår från en annan bedömning av Copenhagen economics. Kommissionen kanske skulle kunna förklara begreppet mervärdesskatt för alla, tala om hur den påverkar företagen och konsumenterna och ange vilka bestämmelser som finns, om det över huvud taget finns några, för att skydda konsumenten från producenten, eftersom sådana fall är typiska i många länder. Jag håller med om att mervärdesskattesänkningar måste tillämpas med den ekonomiska och sociala utgångspunkten att alla medborgare ska kunna förvärva de varor och tjänster de bäst behöver och i syfte att stärka och stödja lokalt baserade tjänster.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Fru talman! EU står inför den allvarligaste ekonomiska utmaningen i sin historia. För det första kräver krisen en grundlig analys av de inneboende felen i den ekonomiska strategi som tillämpats hittills. För det andra behöver vi rekommendationer till effektiva lösningar för framtiden. I

detta sammanhang bör skatte- och mervärdesskattesystemets effektivitet och ändamålsenlighet analyseras. Det råder dock ingen tvekan om att skattesystemet och mervärdesskattesatsen bör fastställas i enlighet med principerna om medlemsstaternas frihet, oberoende och suveränitet. Vårt svar på ett enhetligt skattesystem är ett rungande nej.

De nyttillkomna medlemsstaterna, som ofta är mindre utvecklade och har en särskild demografisk struktur med ett stort antal unga människor, behöver en helt annan skattepolitik än EU:s gamla medlemsstater. Så långt möjligt bör därför mervärdesskattesatsen i de nya medlemsstaterna vara så låg som möjligt. Samtidigt måste vi, som jag själv har föreslagit, sträva efter en mervärdesskattesänkning i hela EU för kulturföremål, t.ex. cd-skivor. Å andra sidan måste vi också föreslå en skatt på finansiella transaktioner och spekulation. Vad som händer i dag när det gäller det kapital som överförs från de nyttillkomna medlemsstaterna är omöjligt att kontrollera och strider mot EU:s grundläggande ideologiska principer.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag stöder föredraganden Ieke van den Burg och hela parlamentet om det antar detta förslag som syftar till att ändra bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet.

Äntligen får vi ett förslag som garanterar lika möjligheter för alla medlemsstater och förbättrar den inre marknadens sätt att fungera när det gäller reducerade mervärdesskattesatser. Förslaget innebär också en klok respekt för subsidiaritetsprincipen; staterna tillåts tillämpa reducerade mervärdesskattesatser för arbetsintensiva tjänster och tjänster som tillhandahålls lokalt, liksom för tjänster av social betydelse såsom bostadsbyggande, personlig assistans osv., samt för små och medelstora företag generellt sett.

Jag delar därför föredragandens förhoppning att detta instrument ska ge oss ett skattesystem som främjar sysselsättning, ökar produktiviteten och begränsar den svarta ekonomin.

Paolo Bartolozzi (PPE-DE). – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Europaparlamentet har alltid visat stort intresse för förändringar av mervärdesskatten, oavsett om syftet är att harmonisera skattesatserna mellan medlemsstaterna, anpassa mervärdesskatten till det ekonomiska klimatet eller ta hänsyn till tillfälliga undantag som nya EU-medlemmar beviljats. Även om vi har haft ett övergripande synsätt har vår hållning hittills med nödvändighet kännetecknats av ett behov av flexibilitet när det gäller tillämpning av lägre skattesatser, antingen för att ta hänsyn till tillverkningssektorns särskilda karaktär eller av ekonomiska och sociala skäl.

Det aktuella förslaget syftar dock till att utvidga tillämpningen av reducerade mervärdesskattesatser till en rad olika tjänster, inklusive arbetsintensiva tjänster, restaurangtjänster, tjänster som tillhandahålls lokalt, byggande och överföring av bostäder samt tjänster för de mindre gynnade.

Direktivet syftar inte alls till att harmonisera mervärdesskatten i alla medlemsstater, utan avsikten är att i enlighet med subsidiaritetsprincipen säkra lika möjligheter för alla medlemsstater, samtidigt som de tillåts att fastställa sina egna reducerade skattesatser. Det kommer att leda till att konsumenterna överför viss verksamhet som bedrivs inom den lokala eller svarta ekonomin till den formella ekonomin, varigenom ekonomisk tillväxt främjas utan snedvridningar på den inre marknaden. Man bör dock minnas att en reducerad skattesats redan kan tillämpas på de flesta av de aktuella tjänsterna, om än bara i ett begränsat antal medlemsstater och under en begränsad period.

Det pågår dock fortfarande en öppen debatt om tillämpning av lägre skattesatser för miljöskydd och energibesparing. Kommissionen ska göra särskilda bedömningar av de frågorna, med tanke på dessa sektors betydelse för EU:s ekonomi.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Fru talman! I mitt inlägg i debatten om kommissionens förslag om reducerade mervärdesskattesatser vill jag fästa er uppmärksamhet på förslagets konsekvenser när det gäller att motverka effekterna av den rådande krisen. Medlemsstaterna behöver i dag effektiva instrument för att bevara arbetstillfällen och förhindra en recession. En sänkning av mervärdesskattesatsen för arbetsintensiva tjänster fyller detta syfte. Det minskar bördan på de små och medelstora företagen, underlättar tillgång till grundläggande tjänster och skyddar jobben. Samtidigt innebär det varken någon snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden, eftersom det gynnar företag som tillhandahåller lokala tjänster, eller något hot mot statens inkomster, eftersom det förblir frivilligt att införa lägre skattesatser. Parlamentet bör stödja kommissionens förslag, och jag önskar kommissionsledamot László Kovács all framgång i försöken att övertyga hela rådet om att anta det.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Europeiska kommissionens förslag om att permanent sänka mervärdesskattesatserna för tjänster som tillhandahålls lokalt, inbegripet arbetsintensiva tjänster, kommer lägligt och syftar till rationalisering och förenkling med hjälp av nödvändiga förändringar, finjustering och skapande av potential för fler arbetstillfällen i sektorer med lågkvalificerad arbetskraft. Samtidigt begränsas verksamheten i den svarta ekonomin, sysselsättningen bevaras och likabehandling säkras för medlemsstaterna och deras ekonomiska aktörer.

Ett av de främsta argumenten för lägre mervärdesskatt är att det ger en gynnsammare inkomstfördelning efter konsumtion genom att kostnaderna för matkassen minskar för hushåll med låga inkomster och ökar för hushåll med höga inkomster. Den förändrade konsumentstrukturen medför också förändringar av bruttonationalprodukten och av produktiviteten inom den offentliga sektorn, och en begränsning av verksamheten i den svarta ekonomin, t.ex. tjänster inom bostadssektorn och andra lokala tjänster som omfattas av det aktuella förslaget från Europeiska kommissionen. Den potentiella ekonomiska nettovinsten av lägre mervärdesskattesatser är givetvis beroende inte bara av den aktuella sektorns egenskaper utan också av den specifika ekonomiska omgivningen i de aktuella medlemsstaterna. Ökade möjligheter till lägre mervärdesskattesatser i sektorer med okvalificerad arbetskraft förutsätter exempelvis en oflexibel arbetsmarknad, medan det i livsmedelssektorn förutsätter stora konsumtionsskillnader mellan hushåll med höga och låga inkomster.

Vi bör också minnas att genomförande av mervärdesskattesänkningar även kommer att minska statskassans inkomster. Sett som andel av bruttonationalprodukten varierar detta mellan 0,5 och 1,5 procent av BNP i de olika medlemsstaterna. Stabila offentliga finanser under den rådande perioden av ekonomiskt kaos kommer att göra det möjligt för regeringarna i fråga att hantera de strukturella underskotten under perioden. Även regeringar som inte har något manöverutrymme kommer att använda sig av alternativ som sänkta mervärdesskattesatser för arbetsintensiva tjänster för att nå andra mål för sin ekonomiska politik. Mot bakgrund av dessa omständigheter och argument kommer gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa att stödja kommissionens förslag för att säkra ett starkt stöd i Europaparlamentet för detta viktiga skede i beslutsprocessen.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Förslaget om att utvidga tillämpningen av reducerad mervärdesskatt till vissa arbetsintensiva tjänster, restaurangtjänster samt underhåll och uppförande av byggnader utgör en fantastisk möjlighet till positiv ekonomisk påverkan på marknaden och sysselsättningen i samband med den svåra ekonomiska kris som råder. Konkurrensen kommer inte att påverkas, utan detta blir snarare en möjlighet att ge produktionen en liten knuff framåt och stimulera konsumtionen, skapa nya arbetstillfällen och stödja företag och familjer.

Enligt min mening vore det gynnsamt att utvidga möjligheten till sänkta mervärdesskattesatser ännu mer och exempelvis innefatta "gröna tjänster" för att stödja miljöpolitiken. När det gäller den text vi ska rösta om välkomnar jag särskilt förslaget om lägre mervärdesskattesatser på blöjor och tjänster för barn. Europaparlamentet har upprepade gånger uppmanat kommissionen och medlemsstaterna att förbättra samordningen mellan den makroekonomiska politiken och socialpolitiken för att åtgärda ökningen av nya former av fattigdom. Vi får faktiskt inte glömma att omkring 17 procent av familjerna i EU nu lever under fattigdomsgränsen och att vart femte barn är fattigt.

Vi väntar alltså på rådets reaktion – jag hoppas den blir att detta förslag antas snarast möjligt och att en bredare och mer ambitiös debatt inleds om främjande av skattepolitik för både familjer och företag, och kanske att lägre mervärdesskatt utvidgas till att gälla alla varor avsedda för barn.

Valdis Dombrovskis (PPE-DE). – (LV) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! I den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa rekommenderas att medlemsstaterna tillfälligt sänker mervärdesskatten för att stimulera konsumtionen. Europeiska kommissionen har dessutom utarbetat ett förslag om utökade möjligheter för medlemsstaterna att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats. Utökad tillämpning av en lägre mervärdesskattesats kommer inte bara att främja ekonomisk återhämtning utan också bidra till att skapa nya arbetstillfällen och begränsa den svarta ekonomin. Ändringarna av direktivet innebär avsevärt ökade möjligheter att tillämpa lägre mervärdesskattesatser. Det kommer att gälla restaurangtjänster, renovering och reparation av gudstjänstlokaler, arbetsintensiva tjänster och tjänster som tillhandahålls lokalt, bilbarnstolar, barnblöjor osv. Ur ekonomi- och miljöpolitisk synpunkt är det också viktigt att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på energibesparande material och tjänster med anknytning till energihushållning och energieffektivitet. Jag uppmanar Europeiska kommissionen att påskynda behandlingen av denna fråga och så snabbt som möjligt utarbeta förslag på dessa punkter. Dessa förändringar är välkomna och visar att EU är berett att snabbt reagera på den ekonomiska krisen inom gränserna för sin

förmåga. Jag hoppas att även rådet kommer att stödja dessa förändringar. Nu återstår bara att uppmana medlemsstaterna att utnyttja dessa nya möjligheter att tillämpa lägre mervärdesskattesatser. Tack för er uppmärksamhet.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Fru talman! Jag är positiv till att låta medlemsstaterna tillämpa harmoniserade reducerade mervärdesskattesatser på permanent basis för vissa tjänster av socialt intresse och arbetsintensiva tjänster som tillhandahålls lokalt.

Åtgärder av det slaget är kända för att ge medborgarna ökad köpkraft, förbättra villkoren för små och medelstora företag och öka deras produktivitet samt stärka den formella ekonomin. I dessa tider av ekonomisk nedgång kan det stimulera återhämtning, tillväxt och sysselsättning.

Det kommer att vara gynnsamt att utvidga de lägre skattesatserna till att även gälla barnblöjor, utrustning för funktionshindrade, elektroniska böcker, miljövänliga avloppstjänster och återvinning, bostäder, gudstjänstlokaler och kultur- och konstarv, restauranger, trädgårdstjänster och kroppsvård. I avvaktan på nästa energieffektivitetspaket stöder jag därför Ieke van den Burgs betänkande och hoppas att en politisk överenskommelse nås nästa månad så att det kan genomföras snarast möjligt.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Fru talman! Låt mig till att börja med, innan jag kommer in på ämnet för debatten, kommentera det obeskrivbara och smärtsamma angreppet på euroområdet och den grekiska ekonomin av EU-skeptikerna bakom mig. Jag vill bara hänvisa till uttalandena av Joaquín Almunia och Jean-Claude Trichet, som försäkrat parlamentet om att det inte finns någon risk för sammanhållning i euroområdet och att våra kollektiva försvarsinsatser inte fungerar, och när det gäller den grekiska ekonomin vill jag tala om för John Whittaker att han måste vänja sig vid tanken på att vi fortfarande är ett av de få länder som har positiv tillväxt och låg arbetslöshet, till och med i dessa svåra tider. EU-skeptikerna är emot Bryssel och emot Frankfurt, och nu börjar de vara emot allting.

Åter till betänkandet vi diskuterar i dag. Jag menar att vi måste se den här frågan ur två perspektiv: dels det perspektiv som rådde när alltihop började, innan vi befann oss i kris, dels det perspektiv vi har i dag, när en oerhört omfattande ekonomisk kris drabbar den europeiska realekonomin hårt.

I det första skedet, före krisen, var tanken att koncentrera sig på de få arbetsintensiva sektorerna, t.ex. restaurangtjänster, där vi kunde påverka framför allt de höga priserna och levnadskostnaden. Men nu när krisen drabbar många – om inte alla – länder finns också tanken att parlamentet, som språkrör för samhällets politiska åsikter, också bör försöka titta på frågor som inte togs upp då, i början, t.ex. frågan om jordbruksmaskiner, som min grupp föreslår i ändringsförslag 2.

När det gäller de motsägelser vi ser till vänster i parlamentet, där man anser att vissa frågor, t.ex. energiaspekter i byggnader, är bra, medan andra, t.ex. jordbruk eller alkohol, är dåliga, anser jag att medborgarna – inte politikerna – gör den bästa bedömningen.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Fru talman! Europaparlamentets prioritering i dag måste vara att få största möjliga majoritet för kommissionens förslag om att utvidga och göra alternativet beständigt att sänka mervärdesskattesatsen för arbetsintensiva tjänster. Detta är inte en fråga om politiskt spel för gallerierna eller för den delen att främja favoritprojekt. Tusentals lågkvalificerade arbeten går förlorade varje dag i varje medlemsstat. Lägre mervärdesskattesatser har visat sig uppmuntra sysselsättningen i tjänstesektorn, bistå små och medelstora företag och faktiskt göra den informella ekonomin mindre attraktiv.

Vårt ansvar här i dag är att leverera ett starkt budskap till våra medlemsstaters regeringar att skynda på. Byggsektorn är i desperat behov av en knuff framåt – renoveringar, reparationer och installationer kommer att ge oss energibesparingar och stödja sysselsättningen. Restauranger, barn- och äldreomsorg skulle också gynnas.

Jag stöder föredragandens strategi och jag hoppas att min regering, den irländska regeringen, kommer att välja detta förslag, vilket den tyvärr hittills inte har gjort.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Förra året föreslog kommissionen en ekonomisk återhämtningsplan som visar sig bli mycket svår att genomföra. Medlemsstaterna och deras regeringar måste vara proaktiva, särskilt under den rådande krisen.

Medlemsstaterna kan tillämpa reducerade mervärdesskattesatser på tillhandahållande av naturgas och el, värme- eller kylsystem, barnkläder och barnskor, böcker, tidningar och tidskrifter, läkemedel och medicinsk utrustning för funktionshindrade samt på restaurangtjänster. Allt som krävs är klarsynthet och politisk vilja.

Inom byggnadssektorn finns flest arbetstillfällen. Jag stöder starkt tanken på att låta medlemsstaterna tillämpa reducerade mervärdesskattesatser på renoverings- och reparationsarbeten för att öka energibesparingarna och energieffektiviteten.

Som föredragande för direktivet om byggnaders energiprestanda föreslog jag till och med reducerade mervärdesskattesatser även för produkter inom sektorn för energieffektivitet och förnybar energi. Jag stöder föredragandens förslag och anser att denna åtgärd är synnerligen viktig, särskilt under den pågående krisen.

David Martin (PSE). - (EN) Fru talman! Jag välkomnar också kommissionens förslag och anser att det är en intelligent respons på den kris som vi står inför. Liksom tidigare talare och även föregående talare anser jag att detta förslag måste tillämpas så att energisparande och energibesparingsåtgärder blir en viktig prioritering för medlemsstaterna.

Reducerade kostnader för heminstallation skulle uppnå tre av våra omhuldade mål. Det skulle minska miljöförstörelsen genom att sänka koldioxidutsläppen, det skulle skapa sysselsättning, eftersom energibesparingsåtgärder är mycket arbetsintensiva och för det tredje skulle det på lång sikt sänka elkostnaderna för äldre och övriga sårbara grupper i samhället.

Jag hoppas att kommissionen snabbt kommer att fullfölja detta förslag, övertyga medlemsstater som hittills förblivit orubbliga samt betona, som en del av förslaget, att man kan tolka det som att energibesparingsåtgärder är inkluderade.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Fru talman! Den företeelse som kallas den svarta ekonomin är ett mycket allvarligt problem som påverkar alla ekonomier i högre eller lägre grad. Den orsakas främst av att staten lägger alltför stora skattebördor på företagarna, vilket får dem att ägna sig åt oredovisad affärsverksamhet och kringgå skattesystemet. Resultatet blir enorma budgetförluster och en ökning av den oregistrerade arbetslösheten.

Mot denna bakgrund förtjänar initiativet för en långsiktig sänkning av mervärdesskattesatserna för arbetsintensiva tjänster och tjänster som tillhandahålls lokalt särskilt stöd, eftersom det innebär ett incitament för företagen att verka inom den formella ekonomin. Dessutom främjar det en ökning av både produktivitet och sysselsättning. Samtidigt bör dock potentiellt negativa effekter, t.ex. införande av lägre skattesatser för att främja fri konkurrens på den inre marknaden, eller minskade budgetinkomster, beaktas. Därför krävs balanserade och tydliga åtgärder, eftersom företagarnas förtroende är en förutsättning för att projektet ska bli framgångsrikt.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Jag vill tala om mervärdesskatt ur två synvinklar – social rättvisa och konkurrenskraft. När det gäller social rättvisa är mervärdesskatten regressiv, vilket innebär att människor med lägre inkomster drabbas av en större börda, och vi måste därför öka de sociala subventionerna. Kanske borde vi göra tvärtom. När det gäller konkurrenskraft är Europa en tjänsteekonomi. Vi kan konkurrera på global nivå genom att använda våra tjänster för att locka hit turister, och det är utan tvivel viktigt att tjänsterna är billiga. Jämfört med Förenta staterna är vår omsättningsskatt, eller mervärdesskatt, mycket högre. Kanske bör vi överväga denna aspekt när vi diskuterar en mer samordnad skattepolitik, även om allt detta givetvis är en fråga för medlemsstaterna.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Fru talman! Krisens effekter är redan tydligt märkbara i den polska bostadsbyggnadsindustrin, trots landets stora behov av bostäder. Polen har ännu inte helt och hållet återställt bostadsbeståndet efter förstörelsen under andra världskriget. Jag är för en betydande sänkning av momssatserna, särskilt när det gäller bostadsbyggande, liksom för tilläggsisolerings- och renoveringsprojekt, främst – men inte enbart – för att skydda arbetstillfällen och bevara den sociala sammanhållningen. Den åldrande befolkningen i EU innebär att vi måste ägna särskild uppmärksamhet åt tillgången till vård och därför vill jag påminna om behovet av att sänka momssatserna även inom den sektorn.

László Kovács, ledamot av kommissionen. - (EN) Fru talman! Jag är fullt medveten om bristerna i kommissionens förslag. Jag vet att de är blygsamma och begränsade i omfattning. Jag är dock också medveten om vissa medlemsstaters motvilja rent generellt mot reducerade mervärdesskattesatser och utvidgningen av reducerade mervärdesskattesatser i synnerhet. Denna motvilja begränsar helt klart våra ambitioner, eftersom det krävs enhällighet i rådet.

För kommissionen fanns det två alternativ. Det första var att lägga fram ett ambitiöst fullt berättigat förslag och därmed riskera att det inte godkänns av rådet. I det fallet skulle de 18 medlemsstaterna som just nu tillämpar reducerade mervärdesskattesatser på lokalt tillhandahållna, arbetsintensiva tjänster återvända till

standardsatsen. En ökning av mervärdesskattesatserna från 5–6 procent till 20–25 procent skulle leda till konkurs för tusentals små och medelstora företag och tusentals arbetstillfällen skulle gå förlorade vid en tidpunkt då vi upplever en allvarlig ekonomisk kris.

Därför har kommissionen valt det andra alternativet, som förhoppningsvis kommer att stödjas enhälligt i rådet. Därmed kommer arbetstillfällen att räddas, stöd ges till små och medelstora företag och byggsektorn kommer att få ett uppsving.

Eftersom flera talare nämnde frågan om energieffektivitet vill jag upprepa vad jag tidigare sagt i mina inledande kommentarer. I april kommer vi att lägga fram ett förslag som är inriktat på frågor om klimatförändring och energieffektivitet, en översyn av energiskattedirektivet och ett paket för miljöskatter där det föreslås reducerade mervärdesskattesatser för miljövänliga tjänster som är inriktade på att öka energieffektiviteten.

Jag har uppmuntrats av förståelsen och stödet från denna kammare. Jag vill tacka Europaparlamentet för dess stöd och förståelse och i synnerhet utskottet för ekonomi och valutafrågor och Ieke van den Burg för deras arbete.

Ieke van den Burg, föredragande. – (EN) Fru talman! Jag är nöjd med denna debatt. Vi har ett nästan enhälligt stöd för kommissionens förslag och jag hoppas att det kommer att uppmuntra kommissionsledamoten till att ha uppföljningsdiskussioner med rådet kring denna fråga.

Jag noterade även att många av mina kolleger har angett att de skulle vilja att deras regeringar använder detta verktyg nationellt under den nuvarande krisen. Jag vill återigen betona att särskilt när det gäller energieffektivitet och byggnadsrenoveringar är det ett mycket bra verktyg. Jag hoppas att även rådet kommer att försöka samordna verksamheter kring detta och bestämma sig för att tillsammans vidta dessa åtgärder, eftersom det innebär en extra knuff, en extra stimulans för ekonomin.

Vi har en uppgift på nationell nivå att övertyga våra kolleger och regeringar om att de bör använda dessa mer målinriktade och effektiva verktyg i den nuvarande situationen för att skapa sysselsättning. Inte bara genom att rädda arbetstillfällen utan också genom att skapa nya arbetstillfällen, legalisera den svarta ekonomin och tillhandahålla lokala tjänster för alla de konsumenter och medborgare som kommer att känna av krisens effekter.

Jag anser att det är ett utmärkt verktyg och jag hoppas verkligen att rådet kommer att anta detta beslut och kanske – allra helst – samordna och bestämma sig för tillämpa detta verktyg.

Talmannen. – Debatten är avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på torsdag den 19 februari 2009.

(Sammanträdet avbröts kl. 10.10. i väntan på omröstning och återupptogs kl. 10.35.)

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Christine De Veyrac (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Mina damer och herrar! Det gläder mig att vi äntligen här i parlamentet tar upp frågan om att utöka sänkningarna i medlemsstaternas momssatser till en rad varor och tjänster.

I den text som Europeiska kommissionen lade fram den 28 januari 2009 föreslogs att en sänkt momssats skulle tillämpas för flera verksamhetskategorier, framför allt inom cateringindustrin.

Det är en åtgärd som jag har längtat efter och efterlyst i flera år. Efter årtal av överksamhet hoppas jag medlemsstaterna äntligen kan komma överens om detta.

Europeiska kommissionens förslag följer den tyska förklaringen den 20 januari om att landet inte längre emotsatte sig införandet av en sänkt sats inom den sektorn. Detta sammanträffande ger oss anledning att hoppas på betydande förändringar.

I dessa kristider tror jag att om en sådan här åtgärd genomförs skulle den göra det möjligt att höja arbetstagarnas löner inom den här sektorn och ge restaurangägarna möjlighet att anställa fler personer.

Den text som vi röstar om i dag måste ge ett kraftfullt budskap om det.

Tack för er uppmärksamhet.

Nathalie Griesbeck (ALDE), skriftlig. – (FR) För våra medborgare är skatteharmoniseringen ett grundläggande skydd i kampen mot ekonomiska orättvisor och social dumpning i EU. Jag uppmanar rådet att arbeta för detta.

Ändå verkar det uppenbart att åtgärder för att medge undantag från normala momssatser i vissa fall, med hänsyn till de särskilda ekonomiska och sociala förhållandena i varje medlemsstat, skulle kunna få en hävstångseffekt för lokala tjänster, däribland arbetskraftsintensiva sådana. Det gläder mig också mycket att det enligt förslaget till direktiv ska gå att tillämpa sänkta momssatser på vissa tjänster som har anknytning till byggnadssektorn och även till cateringtjänster.

Jag vill också tacka kommissionen genom att betona de tekniska anpassningar som vi och medlemmarna i den gemensamma gruppen för familjefrågor och skydd av barn alltid har velat ha när det gäller tillämpningen av sänkta momssatser på nödvändiga barnprodukter, framför allt blöjor som är en mycket stor post i unga familjers budgetar. Detsamma gäller för viss utrustning för funktionshindrade – dessa bestämmelser går i rätt riktning.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), skriftlig. – (PL) Frågan om beskattning omfattas av medlemsstaternas behörighet. Däremot bör det finnas en gemensam ram som garanterar att lagen är både öppen och fri från tvetydigheter, samt att marknaden fungerar enhetligt och smidigt. Invånarna i mitt hemland kan inte förstå varför det tillämpas en momssats på noll för barnprodukter i Irland och Storbritannien, en momssats på 3 procent tillämpas i Luxemburg, medan Polen förväntas höja sin momssats från 7 till 22 procent.

När vi nu går igenom en smärtsam ekonomisk kris är det nödvändigt att söka lösningar som främjar ökad produktivitet och tillväxt i sysselsättningen. Harmoniserade momsundantag är alltså mycket tillrådligt för att undvika eventuell diskriminering till följd av införandet av denna skatt. Att sänka momssatserna för arbetskraftsintensiva tjänster på lokala marknader, inklusive cateringsektorn, bör ses som ett mycket positivt steg, särskilt för små och medelstora företag och hantverkare. Naturligtvis skulle de lägre kostnaderna även gynna konsumenterna. Dessutom bör initiativet begränsa den "informella ekonomin" och det odeklarerade arbetet. Därför stöder jag de förenklade och förtydligade bestämmelserna i direktiv 2006/112/EG, momsdirektivet, eftersom syftet är att ge medlemsstaterna lika förutsättningar. Nuläget visar att det skulle vara värt besväret att hålla en objektiv diskussion om logiken med att tillämpa den hittills använda formen för skatt på varor och tjänster. Det finns länder, Förenta staterna t.ex., där andra former av indirekt beskattning tillämpas, som generellt sett leder till en mer dynamisk, flexibel och effektiv ekonomi. Jag talade om detta för ett tag sedan.

Véronique Mathieu (PPE-DE), skriftlig. – (FR) I ett läge då EU står inför en stor ekonomisk kris kommer antagandet av detta betänkande att göra det möjligt att stimulera tjänstesektorn genom att uppmana medlemsstaterna att godta en sänkt momssats på 5 procent på arbetskraftsintensiva tjänster och lokala tjänster. Detta skulle påverka cateringsektorn, hemtjänster och hårfrisörer.

Momsundantagen måste harmoniseras eftersom det just nu finns elva medlemsstater som har rätt till undantag och som tillämpar sänkta satser för exempelvis cateringsektorn.

En sänkt moms skulle vara bra för sysselsättningsnivåerna och bidra till kampen mot den dolda ekonomin samtidigt som den lokala efterfrågan skulle stimuleras.

Jag anser att vi borde gå ännu längre och också överväga sänkt moms för kulturprodukter som cd-skivor och filmer och även för miljövänliga produkter som miljöbilar och energieffektiva byggnader. Den sänkta momsen för vissa sektorer kommer att bidra till att stärka de små och medelstora företagen och främja införandet av en miljövänligare ekonomi.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) I juli 2008 antog Europeiska kommissionen ett förslag om att tillämpa sänkta momssatser efter 2010.

De sektorer som denna åtgärd framför allt riktar sig till är arbetskraftsintensiva tjänster och lokala tjänster för lokala konsumenter, t.ex. tjänster inom bostadssektorn och renovering av bostadsuppvärmningssystem, liksom tjänster i samband med personlig vård och cateringindustrin.

Förslaget ingår också i initiativet till en rättsakt för småföretag (*Small Business Act*) vars syfte är att stimulera verksamheten i de mer än 23 miljoner små och medelstora företag som finns i EU för att utveckla ekonomin och skapa nya arbetstillfällen.

Jag stöder detta betänkande eftersom noggrant inriktade momssänkningar skapar särskilda fördelar, t.ex. möjligheten att skapa ett skattesystem som främjar jobben, ökar produktiviteten och minskar den svarta ekonomin, särskilt under den nuvarande finanskrisen.

Jag uppmanar kommissionen att noggrant övervaka tillämpningen av dessa sänkta momssatser i medlemsstaterna för att se till att den inre marknaden fungerar problemfritt. Jag gratulerar föredraganden.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Dagens debatt och omröstning om sänkta momssatser kommer att sända ett tydligt budskap till rådet i linje med vad som har lyfts fram av den gemensamma gruppen för familjefrågor och skydd av barn genom åren. Bland de olika ändringsförslag som jag stöder vill jag betona dem som direkt påverkar barnprodukter. Detta är en viktig åtgärd som stöder barnfamiljer och tillåter dem att minska de orättvisa skattebördor som de drabbas av. Jag välkomnar kommissionens förslag om att en gång för alla få slut på dumheterna i blöjebatten och frågan om bilstolar för spädbarn. Men precis som gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater har hävdade är det också viktigt att den sänkta momssatsen tillämpas på barnskor och barnkläder i hela EU, inte bara i de medlemsstater som tillämpade detta system 1991. Vi uppmanar rådet att inte halka efter parlamentet och att gå så långt som behövs i sin förståelse av familjernas legitima behov och ambitioner. Jag hoppas att vi äntligen har kommit till det lyckliga slutet på det civila samhällets och parlamentsledamöternas långvariga kamp och krav på försvar av skatterättigheter för familjer som inte bör bestraffas för att de uppfostrar, försörjer och utbildar sina barn.

Bogusław Rogalski (UEN), skriftlig. – (PL) Att skapa rättvisa villkor för alla medlemsstater och öka insynen och sammanhållningen inom EU:s gränser är ytterst viktiga frågor, eftersom sänkta momssatser kommer att göra det möjligt för den inre marknaden att fungera smidigt.

Det borde vara möjligt för medlemsstaterna att tillämpa en sänkt moms för lokala tjänster t.ex. Tillämpningen av den sänkta momsen bör absolut överlåtas åt medlemsstaterna, samtidigt som skattesystemet bör främja sysselsättningen, öka produktiviteten och begränsa den "informella ekonomin". Det är lika nödvändigt att harmonisera momsundantagen eftersom det skulle bidra till en balanserad och enhetlig strategi från medlemsstaternas sida och göra det möjligt att undvika de negativa effekterna av dessa momssatser.

Sänkt moms för lokala och arbetskraftsintensiva tjänster bör få en positiv inverkan eftersom det kommer att minska andelen odeklarerat arbete, samtidigt som den typen av arbete blir mindre lockande och efterfrågan inom den formella ekonomin ökar. För att de sänkta satserna inte ska skada den inre marknadens funktion bör de tillämpas med försiktighet.

Det politiska målet med sänkta momssatser är att minska det odeklarerade arbetet och potentiella administrativa bördor.

Eoin Ryan (UEN), skriftlig. – (EN) Vi befinner oss i en global kris som slår lokalt. Kaoset startade på andra sidan Atlanten men har nu nått våra städer och byar. Åtgärder som införts för att bekämpa krisen och återställa våra skadade ekonomier får inte koncentreras enbart på det nationella och internationella utan även på det regionala och lokala.

Att utvidga de reducerade mervärdesskattesatserna till att omfatta lokalt tillhandahållna och arbetsintensiva tjänster är ett steg i rätt riktning. Det är ett pragmatiskt beslut som har potential att stimulera den lokala ekonomin och uppmuntra lokala företag och industrier utan att störa den väl fungerande inre marknaden.

Jag hoppas att denna åtgärd kan utgöra en del i en bredare strategi som antas av Europeiska unionen och nationella myndigheter för att göra det attraktivt att köpa lokalt, att bygga upp lokala ekonomier och konsumentförtroende.

En sådan strategi skulle få en positiv inverkan på små och medelstora företag. Detta är avgörande eftersom små och medelstora företag utgör 99 procent av alla europeiska företag, men sektorn lider under den nuvarande klimatet. Jag anser att förstärkning och stöd till små och medelstora företag är centralt för att våra ekonomier ska kunna återhämta sig och för att vi ska kunna bygga för en hållbar ekonomisk och social framtid.

Marianne Thyssen (PPE-DE), skriftlig. – (NL) Fru talman, mina damer och herrar! Europaparlamentet har i åratal argumenterat för en utvidgning av förteckningen över varor och tjänster för vilka en frivillig sänkt momssats ska få tillämpas. Kravet på sänkt moms i medlemsstaterna på saker som cateringtjänster, byggnadsrenoveringar och mindre reparationer, som skoreparationer, har blivit ännu mer uttalat.

Det finns tre skäl till detta. EU:s harmonisering av momsreglerna främjar öppenhet och den inre marknadens funktion och fungerar som incitament i kampen mot olagligt arbete. Dessutom kan vi äntligen se fram emot slutet på en period av på varandra följande experimentperioder och få rättslig säkerhet i ett problem som har funnits mycket länge. I dessa kristider kan de här åtgärderna bli ett viktigt incitament för ett antal industrier.

Därför stöder jag van den Burgbetänkandet och jag ser fram emot en politisk överenskommelse den 10 mars i Ekofinrådet.

ORDFÖRANDESKAP: WALLIS

Vice talman

4. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

5. Omröstning

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet.)

5.1. Handlingsplan om rörligheten i städerna (omröstning)

5.2. Förfarandet för framställningar (ändring av avdelning VIII i arbetsordningen) (A6-0027/2009, Gérard Onesta) (omröstning)

– Före omröstningen:

Brian Crowley, för UEN-gruppen. – (EN) Fru talman! Jag ber om ursäkt för att jag avbryter omröstningen.

I enlighet med artikel 170 i arbetsordningen ber jag Europaparlamentets ledamöter att skjuta upp omröstningen om Onestabetänkandet med beaktande av framställningsförfarandet, eftersom denna fråga för närvarande håller på att behandlas i talmanskonferensen inom ramen för reform av kammarens förfaranden. Talmanskonferensen kommer att diskutera de väldigt specifika reformfrågorna som tas upp i Gérard Onestas betänkande vid ett möte den 5 mars 2009 och jag undrar därför om det är möjligt att omröstningen om detta betänkande skjuts upp till sammanträdesperioden i Strasbourg under den andra veckan i mars. Jag ber kammaren att anta detta om det går.

Gérard Onesta, föredragande. – (FR) Fru talman! Låt oss försöka vara noggranna. Detta betänkande handlar om att ändra, eller snarare förtydliga, vår arbetsordning i syfte att klargöra hur framställningar till utskottet för framställningar ska tas emot eller inte tas emot, hur framställare ska informeras osv.

Det godkändes enhälligt, med endast en röst mot, tror jag, i utskottet för konstitutionella frågor. Jag tror alltså inte att det här betänkandet är särskilt kontroversiellt. Det finns dock en artikel där vi hade kommit överens om att göra klart att om och när Lissabonfördraget träder i kraft ska framställarna helt enkelt informeras när en framställning som inte har lämnats till parlamentet utan till Europeiska kommissionen – ni vet, de där framställningarna med miljontals underskrifter – har någon koppling till deras framställning.

Om jag förstår det hela rätt är det den artikeln som skapar problem på grund av hänvisningen till ett eventuellt kommande fördrag. Personligen kan jag leva med att vi skjuter upp detta till den 5 mars, jag kan till och med leva med en snabbomröstning för att dra tillbaka det ändringsförslaget. Å andra sidan vore det mycket tråkigt om vi inte kunde snygga till vår arbetsordning på den här punkten när vi har haft så många problem tidigare. Mina damer och herrar, det är upp till er.

(Parlamentet biföll begäran.)

5.3. Gemenskapens rättsliga ram för en europeisk forskningsinfrastruktur (ERI) (A6-0007/2009, Teresa Riera Madurell) (omröstning)

5.4. Ändringarna av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten (A6-0009/2009, Philippe Morillon) (omröstning)

5.5. En särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder (A6-0039/2009, Glenys Kinnock) (omröstning)

5.6. Genomförandet av direktiv 2002/14/EG om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen (A6-0023/2009, Jean Louis Cottigny) (omröstning)

5.7. Social ekonomi (A6-0015/2009, Patrizia Toia) (omröstning)

– Före omröstningen:

Patrizia Toia, föredragande. – (IT) Fru talman! I punkt 12 föreslår jag att frasen "den sociala ekonomin" ersätts med "den sociala ekonomins delar" och att orden "som en tredje sektor" tas bort, precis som det står på listan här.

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

5.8. Psykisk hälsa (A6-0034/2009, Evangelia Tzampazi) (omröstning)

5.9. Uppföljning av de nationella energieffektivitetsplanerna: en första granskning (A6-0030/2009, András Gyürk) (omröstning)

5.10. Tillämpad forskning inom den gemensamma fiskeripolitiken (A6-0016/2009, Rosa Miguélez Ramos) (omröstning)

5.11. Europeisk yrkeslicens för tillhandahållare av tjänster (A6-0029/2009, Charlotte Cederschiöld) (omröstning)

– Före omröstningen:

Charlotte Cederschiöld, föredragande. – Eftersom jag har varit här så länge vet jag hur glada ledamöterna och kollegorna blir om jag håller ett två minuters anförande. Därför tänker jag inte göra det utan i stället tänker jag bara tala om att detta är ett exempel på hur vi återigen försöker göra det enklare för medborgarna att arbeta och etablera sig över gränserna.

Det kan vara ett bra litet exempel i valkampanjerna att visa upp och därmed nöjer jag mig. Vi hade enhällighet i utskottet så därför blir det inget mer.

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

6. Välkomsthälsning

Talmannen. – Bästa kolleger! Jag vill välkomna en delegation av parlamentsledamöter och övriga besökare från Mongoliets parlament, State Great Hural samt Mission of Mongolia, som nu tagits plats på åhörarläktaren, till Europeiska unionen. Det är en stor glädje för mig att välkomna dem här i dag.

(Applåder)

Delegationen är i Bryssel tillsammans med sina kolleger i Europaparlamentet med anledning av det sjunde interparlamentariska mötet mellan Europeiska unionen och Mongoliet. Detta möte har stärkt det viktiga och växande förhållandet mellan Europaparlamentet och Mongoliets parlament. Besökarna har också fått en chans att direkt få uppleva hur Europaparlamentet fungerar. Jag önskar delegationen en fortsatt trevlig vistelse i Europeiska unionen.

7. Omröstning (fortsättning)

7.1. Gemenskapens agerande i fråga om valfångst (A6-0025/2009, Elspeth Attwooll) (omröstning)

7.2. Gemenskapens medverkan i Europeiska audiovisuella observationsorganet (A6-0010/2009, Ivo Belet) (omröstning)

7.3. Påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU (A6-0026/2009, Claudio Fava) (omröstning)

7.4. Skördestatistik (A6-0472/2008, Elisabeth Jeggle) (omröstning)

7.5. Bestämmelser om aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter (omarbetning) (A6-0216/2008, József Szájer) (omröstning)

7.6. Reducerade mervärdesskattesatser (A6-0047/2009, Ieke van den Burg) (omröstning)

7.7. CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar (omröstning)

7.8. Årlig rapport (2007) om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) (A6-0019/2009, Jacek Saryusz-Wolski) (omröstning)

ORDFÖRANDESKAP: PÖTTERING

Talman

8. Högtidligt möte - Republiken Tjeckien

Talmannen. – Herr president för Tjeckien! Jag hälsar er varmt välkommen till Europaparlamentet.

President Klaus! Det är med glädje som jag och alla andra här hälsar er välkommen i dag, under det tjeckiska ordförandeskapet för EU, till Europaparlamentet, den demokratiska företrädaren för medborgarna i ett återförenat Europa.

Under historiens gång har ert land alltid befunnit sig i Europas hjärta och har haft en viktig roll i utformningen av den europeiska historien. Redan under 1400-talet gjorde Karl IV, som kejsare av det tysk-romerska riket, Prag till Europas kulturella och andliga huvudstad. Vi kommer ihåg att den böhmiske kungen Jiří av Poděbrady var en av de första stora européerna som redan 1462 försökte inrätta en europeisk gemenskap av stater. I linje med ert lands tradition som hjärtat i europeiskt tänkande och agerande uppskattar vi också den viktiga roll som Tjeckien nu spelar i EU, en roll som har förstärkts genom det aktiva genomförandet av ordförandeskapet för EU, som Tjeckien innehar under detta halvår.

Redan under de första dagarna ställdes det tjeckiska ordförandeskapet inför stora utmaningar, inte minst kriget i Gaza och gaskrisen, som ledde till att tolv EU-medlemsstater förvägrades sin normala energiförsörjning. Det tjeckiska ordförandeskapet, och särskilt den tjeckiske premiärministern och ordföranden för Europeiska rådet, Mirek Topolánek, och den biträdande premiärministern för europafrågor Alexandr Vondra, som jag välkomnar varmt hit till parlamentet, samt utrikesministern Karel Schwarzenberg, har haft en mycket positiv roll.

Tjeckien har i dag ett enormt ansvar för EU. Med detta i åtanke vill jag gratulera Tjeckien, särskilt när det gäller den lyckade ratificeringen av Lissabonfördraget som genomfördes med stor majoritet av deputeradekamraren i det tjeckiska parlamentet i onsdags.

(Applåder)

Denna överenskommelse understryker att ordförandeskapet är redo att fortsätta ratificeringsprocessen snabbt och med ett positivt resultat samt dess önskan att bidra till att det nya fördraget blir framgångsrikt – något som är mycket viktigt för vår förmåga att hantera 2000-talets enorma utmaningar.

Herr president! Europaparlamentet har tagit del av det tjeckiska ordförandeskapets lagstiftningsprioriteringar och har infört dem i sitt arbetsprogram. Det gemensamma parlamentariska möte som hölls i Europaparlamentet i början av veckan på temat "En ny giv för europeisk ekonomisk återhämtning" var också särskilt viktigt med hänsyn till den pågående ekonomiska krisen.

Herr president! Jag tror att vi båda anser att de nuvarande tydliga tendenserna till nationell protektionism är oroväckande. Vi måste arbeta tillsammans för att motverka dessa tendenser eftersom vi alla har en skyldighet att upprätthålla en öppen och fri inre marknad som vi alla i slutänden kommer att tjäna på. Även i detta avseende har vi stora förhoppningar på det tjeckiska ordförandeskapet och även på er, herr president, eftersom ni är en känd förespråkare för en stark och fri inre marknad.

Enligt ett gammalt ordspråk från kungariket Böhmen är det bättre att ägna två år åt förhandlingar än två veckor åt att kriga. Vi förstår alla – även ni, herr president, och befolkningen i ert land – värdet av dialog, kompromiss och samarbete. Saker som har drivits framgångsrikt i EU i mer än ett halvt århundrade.

Låt mig avslutningsvis säga följande. I detta sammanhang är även valet till Europaparlamentet i juni extremt viktigt. Jag kan bara hålla med er när ni i ert nyårstal vädjade till de tjeckiska medborgarna att gå man ur huse för att rösta i valet till Europaparlamentet.

Herr president! Jag önskar Tjeckien ett fortsatt framgångsrikt och fruktbart ordförandeskap för EU.

Václav Klaus, *Tjeckiens president*. – (CS) Först och främst vill jag tacka för att ni har gett mig möjlighet att tala inför Europaparlamentet som är en av EU:s viktigaste institutioner. Jag har visserligen varit här flera gånger tidigare, men jag har aldrig haft tillfälle att tala inför plenum. Därför uppskattar jag den möjligheten i dag. De valda företrädarna för 27 länder med sitt breda spektrum av politiska åsikter och synvinklar är en unik publik, precis som EU har varit ett unikt och i grunden revolutionerande experiment under mer än ett halvt sekel i syfte att förbättra beslutsfattandet i Europa genom att överföra en betydande andel av beslutsprocessen från enskilda stater till europaomfattande institutioner.

Jag har rest hit från Prag, Tjeckiens huvudstad, det historiska hjärtat i den tjeckiska staten och en viktig plats i utvecklingen av europeiska tankar, europeisk kultur och europeisk civilisation. Jag har kommit hit som företrädare för den tjeckiska staten som i sina olika former alltid har varit en del av Europas historia, ett land som ofta har haft en direkt och avgörande roll för den europeiska historien och som vill fortsätta med det.

Förra gången en tjeckisk president talade till er härifrån var för nio år sedan. Det var min föregångare, Václav Havel, och det var fyra år innan vi anslöt oss till EU. För några veckor sedan talade den tjeckiske premiärministern, Mirek Topolánek, också här, denna gång som ledare för ett land som var ordförande för EU:s råd. I sitt anförande fokuserade han på särskilda ämnen som hängde samman med det tjeckiska ordförandeskapets prioriteringar och de problem som EU-länderna står inför.

Detta innebär att jag kan tala om mer övergripande teman och ta upp saker som vid första anblicken inte alls är lika dramatiska som lösningarna på dagens ekonomiska kris, den rysk-ukrainska gaskonflikten eller situationen i Gaza. Men jag anser att de är fullständigt avgörande för utvecklingen av det europeiska integrationsprojektet.

Om knappt tre månader kommer Tjeckien att fira femårsdagen av sin anslutning till EU och det kommer att ske på ett värdigt sätt. Vi kommer att uppmärksamma årsdagen som ett land som i motsats till en del andra nya medlemsstater inte känner sig besviket över de ouppfyllda förväntningarna på medlemskapet. Detta är inte alls förvånande och det finns en rationell förklaring. Våra förväntningar var realistiska. Vi var väl medvetna om att vi anslöt oss till en gemenskap som skapats av och som utgjordes av människor, inte någon slags idealisk konstruktion som utvecklats utan äkta mänskliga intressen, ambitioner, åsikter och tankar. Intressen och tankar ligger till grund för vartenda steg inom EU och det är som det ska vara.

Vi såg vårt inträde i EU som dels en yttre bekräftelse på att vi förhållandevis snabbt under de nästan femton åren efter kommunismens fall hade blivit ett normalt europeiskt land igen. Dels ansåg vi – och anser fortfarande – att chansen att delta aktivt i den europeiska integrationen gav oss möjlighet att ta del av fördelarna med ett redan i hög grad integrerat Europa och samtidigt bidra med våra egna idéer till processen. Vi tar på oss vår del av ansvaret för EU:s utveckling och det är med just detta i åtanke som vi tar över ordförandeskapet för Europeiska unionens råd. Jag är säker på att de första sex veckorna av vårt ordförandeskap på ett övertygande sätt har visat vår ansvarsfulla attityd.

Jag vill också högt och tydligt upprepa här i denna kammare och för dem av er som antingen inte kände till eller inte ville känna till min övertygelse om att det för oss varken fanns eller finns något alternativ till EU-medlemskapet och att det inte finns någon relevant politisk rörelse i vårt land som skulle kunna eller vilja undergräva den ståndpunkten. Därför blev vi förbluffade nyligen av de upprepade och allt vanligare angreppen mot tjecker utifrån den fullständigt ogrundade föreställningen att vi vill ha ett annat integrationsprojekt än det vi anslöt oss till för sex år sedan. Så är inte fallet.

De tjeckiska medborgarna tar för givet att den europeiska integrationen har ett nödvändigt och viktigt uppdrag som de generellt sett uppfattar på följande sätt. Uppdraget är för det första att undanröja hinder som är onödiga och som motverkar mänsklig frihet och mänskligt välbefinnande, hindrar den fria rörligheten för personer, varor och tjänster, tankar, politiska filosofier, världsåskådningar, kulturella planer och beteendemönster som under tidens gång har format de olika europeiska länderna av många olika skäl. För det andra är uppdraget att gemensamt ta hand om offentliga tillgångar som är av stor betydelse för hela kontinenten eller sådana projekt som inte går att genomföra effektivt genom enbart bilaterala avtal mellan två eller fler europeiska grannländer.

Arbetet med att uppfylla dessa båda mål – undanröja hinder och fatta rationella beslut i frågor som bör lösas på europeisk nivå – är inte och kommer aldrig att bli slutfört. De olika hindren finns fortfarande kvar och det fattas definitivt fortfarande fler beslut på Brysselnivå än vad som vore idealiskt. Det finns definitivt mer sådant än vad folk i de olika medlemsstaterna vill ha. Ni är säkert också väl medvetna om detta. Därför vill jag ställa er den retoriska frågan om ni varje gång ni röstar är säkra på att ni fattar beslut i en fråga som bör avgöras här i parlamentet i stället för närmare medborgarna, dvs. inom de enskilda europeiska staterna? Andra eventuella effekter av den europeiska integrationen diskuteras också i dagens politiskt korrekta retorik, men dessa tenderar att vara sekundära och irrelevanta. De har mer att göra med ambitionerna hos professionella politiker och personer med koppling till dem än med de vanliga medborgarnas intressen.

Jag sa tidigare att det varken fanns eller finns något alternativ till EU-medlemskap – det gläder mig mycket att få betona detta – men det är bara hälften av vad jag vill säga. Den andra halvan är det fullständigt logiska påståendet att det finns en rad möjliga och legitima alternativ när det gäller metoderna och formerna för den europeiska integrationen, precis som det har gjort under det gångna halvsekllet. Historien har ingen slutpunkt. Att hävda att status quo, dvs. EU:s nuvarande institutionella system, är en dogm som aldrig får kritiserats är ett fel som tyvärr fortsätter att spridas, trots att det står i direkt konflikt både med rationellt tänkande och med hela den historiska utvecklingen under mer än 2 000 år av europeisk civilisation. Förutsättningen att en "alltmer djupgående union", dvs. en allt djupare politisk integration av medlemsstaterna, är den enda möjliga och riktiga vägen för att utveckla EU är ett likartat fel, som ställs upp *a priori* och därmed på ett liknande sätt står utanför all kritik.

Varken status quo eller antagandet att djupare integration skapar otvetydiga fördelar kan eller bör betraktas som okränkbara av någon europeisk demokrat. Det är oacceptabelt att de ska genomdrivas av personer som, för att citera den berömda tjeckiske författaren Milan Kundera, betraktar sig som "bärare av nycklarna" till den europeiska integrationen.

Dessutom är det uppenbart att EU:s institutionella organisation inte är ett mål i sig utan ett medel för att uppnå verkliga mål. Dessa mål är inget mindre än personlig frihet och en uppsättning ekonomiska system som skapar välbefinnande. Med andra ord marknadsekonomi.

Medborgare i alla medlemsstater vill säkert ha dessa saker, men under de 20 år som har gått sedan kommunismens fall har det gång på gång bekräftats att de är mer efterlängtna och mer omhulda av de människor som har upplevt tyranni under en stor del av 1900-talet och som har lidit av följderna av en dysfunktionell, centralplanerad, statsstyrd ekonomi. Dessa personer är på goda grunder mer känsliga för och medvetna om uttryck eller tendenser som pekar mot andra mål än frihet och välbefinnande. Och bland dessa personer återfinns de tjeckiska medborgarna.

Det nuvarande systemet för beslutsfattande i EU skiljer sig från den historiskt beprövade traditionella formen av parlamentarisk demokrati. I ett normalt parlamentariskt system finns det en grupp som stöder regeringen och en annan som stöder oppositionen. Men om jag inte misstar mig är detta inte fallet i Europaparlamentet. Här finns bara ett alternativ och dem som vågar överväga andra alternativ stämplas som fiender till den europeiska integrationen. I min del av Europa levde vi tills helt nyligen under ett politiskt system där inga alternativ var tillåtna och det alltså inte fanns någon parlamentarisk opposition. Vi lärde oss genom bittra erfarenheter att där det inte finns någon opposition finns det inte heller någon frihet. Därför måste det finnas politiska alternativ.

Det är inte allt. Förhållandet mellan medborgarna i de olika medlemsstaterna och deras EU-företrädare är inte det normala förhållandet mellan väljarna och de politiker som företräder dem. Avståndet är större mellan EU-medborgarna och deras företrädare än vad som är fallet inom enskilda medlemsstater och inte bara i ordets geografiska bemärkelse. Man hänvisar ofta till detta på olika sätt: det demokratiska underskottet, förlusten av demokratisk ansvarsskyldighet, beslut som fattas av tjänstemän som inte har valts utan har utsetts till sina poster, byråkratiseringen av beslutsfattandet osv. De ändringar av status quo som föreslås i den avvisade europeiska konstitutionen eller det ganska lika Lissabonfördraget skulle endast förvärpa denna brist.

Eftersom det inte finns ett europeiskt folk, inte någon europeisk nation, går det inte att åtgärda denna brist genom att stärka Europaparlamentets roll. Detta skulle endast förvärpa problemet och alienera medlemsstaternas medborgare ytterligare från EU:s institutioner. Lösningen ligger inte i att försöka giuta nytt liv i den nuvarande formen av europeisk integration, eller i att försöka undertrycka medlemsstaternas roll i det nya mångkulturella, multinationella europeiska civila samhällets namn. Dessa försök har misslyckats tidigare eftersom de inte ingår i den naturliga historiska utvecklingen.

Jag är rädd att försöken att skynda på och fördjupa integrationen och att i allt högre grad flytta beslut som berör medborgarnas levnadsstandard till EU-nivå kan få återverkningar som hotar allt det positiva som har åstadkommit i Europa under det gångna halvsekle. Låt oss därför inte underskatta den oro som många medborgare känner över att beslut som påverkar deras liv kommer att fattas någon annanstans och utan att de blir delaktiga och att deras förmåga att påverka beslutsprocessen blir mycket begränsad. EU:s framgångar hittills beror bl.a. på att varje medlemsstats åsikt och röst hade samma vikt vid omröstningarna och därför inte kunde ignoreras. Låt oss inte tillåta att det uppstår en situation där medborgarna lever sina liv med en uppgiven känsla av att EU-projektet inte tillhör dem, eftersom det inte utvecklas som de skulle vilja och att de helt enkelt måste finna sig i det. Vi skulle mycket lätt och snabbt än en gång hamna under livsvillkor som vi nu vanemässigt betraktar som en del av det förgångna.

Detta hänger också nära samman med frågan om välbefinnande. Det måste sägas öppet att EU:s nuvarande ekonomiska system omfattar begränsningar för marknaden och en konstant förstärkning av en centralstyrd ekonomi. Trots att historien har gett oss gott om bevis på att den vägen inte leder någonstans, följer vi den igen. Antalet begränsningar för spontaniteten i marknadsprocesserna och mängden politiska regleringar av ekonomin ökar ständigt. Denna utveckling har nyligen förstärkts ytterligare genom felaktiga tolkningar av orsakerna bakom den nuvarande finansiella och ekonomiska krisen, som skylls på marknaden i stället för den faktiska orsaken, som tvärtom var den politiska manipuleringen av marknaden. Det är än en gång nödvändigt att komma ihåg den historiska erfarenheten i min del av Europa och de lärdomar vi har dragit.

Många av er känner säkert till den franske 1800-talsekonomen Frédéric Bastiat och hans berömda petition från ljusstillverkarna, som fortfarande är en välkänd text i dag och som illustrerar det absurda med politiska ingripanden i ekonomin. Den 14 november 2008 godkände Europeiska kommissionen en verklig ljusstillverkarpetition, inte bara en fiktiv sådan i Bastiat-stil, och införde en skatt på 66 procent på ljus som importeras från Kina. Jag kunde inte tro att en 160 år gammal essä hade blivit verklighet, men detta var exakt vad som skedde. De oundvikliga följderna av att vidta en sådan åtgärd i stor skala är att Europa kommer att halka efter ekonomiskt och att den ekonomiska tillväxten kommer att sakta in eller rentav stanna av helt. Den enda lösningen ligger i att liberalisera och avreglera den europeiska ekonomin.

Jag säger allt det här för att jag månar om en demokratisk och blomstrande framtid för Europa. Jag försöker påminna er om de grundläggande principer som den europeiska civilisationen har byggt på i århundraden eller årtusenden. Principer vars giltighet är tidlös och universell och som därför fortfarande borde gälla i dagens EU. Jag är fast övertygad om att medborgarna i de olika medlemsstaterna vill ha frihet, demokrati och ekonomiskt välbefinnande.

Det viktigaste i detta skede är helt klart att se till att vi inte sätter likhetstecken mellan en öppen diskussion om dessa frågor och ett angrepp mot själva tanken på europeisk integration. Vi har alltid ansett att möjligheten

att diskutera dessa viktiga frågor, att bli hörd, försvaret för allas rätt att föreslå alternativ till den enda rätta åsikten, oavsett hur lite vi själva håller med, är precis den typ av demokrati som förvägrades oss under 40 år. Vi som ofrivilligt tillbringat större delen av våra liv med att bevittna hur det fria utbytet av tankar är en grundförutsättning för en sund demokrati tror att denna grundförutsättning kommer att upprätthållas och respekteras även i framtiden. Detta utgör ett tillfälle och en oersättlig möjlighet att göra EU friare, mer demokratiskt och mer välmående.

Talmannen. – Mina damer och herrar, herr president! Ni ville tala inför Europaparlamentet och vi har med glädje låtit er göra det. I forna tiders parlament hade ni säkert inte kunnat hålla detta anförande.

(Applåder)

Tack och lov lever vi i en europeisk demokrati där vi alla kan uttrycka våra åsikter.

(Applåder och tumult)

Mina damer och herrar! Vi är en europeisk familj och precis som i alla familjer finns det olika åsikter. Herr president! Jag håller med er – jag vill bara göra några anmärkningar, men jag känner att jag måste – om att vi är en mänsklig gemenskap. En mänsklig gemenskap utmärks av sina fördelar, styrkor, nackdelar och svagheter. Tillsammans måste vi stärka de starka sidorna och utrota svagheter. Jag håller också med er om att vi behöver fråga oss om varje beslut vi tar kanske kunde ha fattats någon annanstans. Ja, men våra nationella huvudstäder måste också fråga sig om huruvida många beslut inte i stället borde fattas i våra städer och samhällen, inte på nationell nivå.

(Applåder)

Tillåt mig en sista anmärkning i fråga om vårt parlaments självuppfattning. Vi tackar er för erkännandet av att Europaparlamentet är en viktig institution. Om vi inte hade varit så inflytelserika skulle vi inte i dag vara lagstiftande i 75 procent av fallen och vi skulle inte vara medlagstiftande i nästan 100 procent av fallen när det gäller Lissabonfördraget och i så fall skulle besluten i EU verkligen fattas genom byråkratin. Men nu är det Europaparlamentet som beslutar.

(Ihållande applåder)

Herr president! Tack för ert besök. Det var ett uttryck för vår mångfald av åsikter i Europa och för vår europeiska demokrati och i en demokrati är det i slutänden majoriteten som räknas. Jag vill uppmana oss alla att fortsätta att tillsammans stå upp för denna demokrati, för Europa, för enhet och för fred.

(Stående ovationer)

ORDFÖRANDESKAP: WALLIS

Vice talman

9. Omröstning (fortsättning)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Fru talman! Förra gången det förekom en sådan åsiktsdemonstration under ett besök av en stats- eller regeringschef ingrep parlamentets talman mycket kraftfullt. Vid det tillfället gällde det en fråga som även berörde honom personligen, nämligen Lissabonfördraget. I dag, när presidenten, den suveräne, valde presidenten för ett land, talar och avbryts och trakasseras i en sådan omfattning av socialisterna, gör talmannen ingenting. Vet ni vad detta är? Det är inte demokrati, det är despotism. Jag kräver att lämpliga åtgärder vidtas.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Jag anser att det är förnedrande för denna kammars värdighet, och faktiskt för det tjeckiska ordförandeskapet, att det formella besöket av president Vaclav Klaus undergrävs genom att tillåta att det vid tillfället sprids material för att påverka utfallet av Lissabonfördragets ratificeringsprocess. Om detta är tillåtet – och jag vill be er om ert avgörande i denna fråga – blir den logiska slutsatsen ett recept för kaos i våra korridorer, med representanter för båda sidor av argumentet som fyller denna kammare i allt större antal och som tävlingslystet och aggressivt följer sina egna åsikter. Vill ni vara vänlig och se till att presidiet inte tillåter att detta händer igen.

(Blandade reaktioner)

Martin Schulz (PSE). – (DE) Tack så mycket, fru talman! Jag föreslår att ni lyssnar till vad jag har att säga innan ni börjar skrika.

En kollega, som ofta minns saker på ett annat sätt, har nyss talat. Jag vill påminna er om att när premiärminister José Sócrates ville tala här i samband med undertecknandet av den europeiska stadgan om de grundläggande rättigheterna så kunde han inte göra det eftersom han överröstades av ledamöterna. President Václav Klaus kunde hålla sitt anförande obehindrat. Det är skillnaden mellan oss och dem. Tack så mycket.

(Applåder)

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

9.1. EU:s säkerhetsstrategi och den europeiska säkerhets- och försvarspolitik (ESFP) (A6-0032/2009, Karl von Wogau) (omröstning)

9.2. Natos roll i EU:s säkerhetsuppbyggnad (A6-0033/2009, Ari Vatanen) (omröstning)

– Före omröstningen:

Ari Vatanen, föredragande. – (EN) Fru talman! Jag ber om ursäkt för att jag tar upp allas tid och försenar lunchen men jag gör det endast en gång vart tionde år så kanske ni kan ha överseende med det. Jag är faktiskt som den där ledamoten i det finska parlamentet som under sin mandatperiod endast ställde sig upp en gång för att tala och då bara för att be dem stänga fönstret!

Jag vill säga några ord angående dessa tre betänkanden, som alla är en del av samma paket och inbegriper betänkandena från Karl von Wogau och Jacek Saryusz-Wolski. För ögonblicket letar vi efter lösningar på den ekonomiska krisen. Den var självförrvållad och vi menar att den inte får upprepas, men vad anser vi om Europeiska unionens existensberättigande när det gäller att förhindra krig och humanitära kriser? De får ju inte heller upprepas och de faller inte ned på oss likt parlamentsbyggnadens tak i Strasbourg. De behöver inte upprepas men för det krävs att vi samarbetar.

Jag vill påminna er om att denna sida av kammaren inte har monopol på fred. Fred tillhör alla. Fredsbyggande är vår gemensamma plikt. Det är lite som kärlek. Den är villkorlös. Vi måste vara idealistiska i detta liv. Vi måste se långt framåt ungefär som när vi springer i en skog. Man tittar inte ner på sina fötter när man springer. Man tittar långt fram för att se vart man är på väg och då sätter man automatiskt ned fötterna på rätt ställe. Det är vad vi måste göra. Vi måste vara brutalt ärliga och komma ihåg varför Europeiska unionen grundades: för att skapa fred.

Allt jag menar är att vi om vi ska respektera arvet från Jean Monnet och våra förfäder, måste vi alla tillhöra ett parti och att det partiet i fråga om fredsbyggande går under namnet "Ja jag kan-partiet". Endast då kommer historien att ge oss en stående ovation. Då kommer fönstret att öppnas!

– Före omröstningen om punkt 29:

Ari Vatanen, föredragande. – (EN) Fru talman! Jag ber om ursäkt att jag tar upp Europaparlamentets tid. Jag vill bara begära att följande mening om EU:s operationshögkvarter stryks i punkt 29: "Parlamentet understryker att förslaget att inrätta ett EU-operationshögkvarter erbjuder en lösning på detta problem".

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

– Före omröstningen om punkt 43:

Vytautas Landsbergis, för PPE-DE-gruppen. – (EN) Fru talman! Jag har två muntliga ändringsförslag till denna punkt. Det första är att orden "mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen" placeras först bland prioriteringspunkterna och inte sist. Vänligen stöd denna mer europeiska hållning.

Det andra muntliga ändringsförslaget gäller den andra delen av stycket om Ryssland som en demokrati i en odefinierad framtid. Eftersom det finns väldigt suveräna begrepp om vad demokrati innebär, skulle det vara bättre att tillägga något. Därför är mitt muntliga ändringsförslag att infoga följande efter ordet "demokrati": "och vägrar militära hot som ett sätt att utöva politiska påtryckningar på sina grannländer".

Eftersom vi inte kan stödja dessa strategier, vänligen stöd detta ändringsförslag.

(De muntliga ändringsförslagen beaktades.)

9.3. Barcelonaprocessen: En union för Medelhavsområdet (A6-0502/2008, Pasqualina Napolitano) (omröstning)

9.4. Översynen av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet (A6-0037/2009, Konrad Szymański) (omröstning)

9.5. Finansiering av andra åtgärder än offentligt utvecklingsbistånd i länder som faller under förordning (EG) 1905/2006 (A6-0036/2009, Thijs Berman) (omröstning)

– Före omröstningen:

Thijs Berman, föredragande. – (EN) Fru talman! Jag vill återförvisa detta betänkande till utskottet i enlighet med artikel 168.2. Både det demokratiskt utsedda Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ser nödvändigheten i att innefatta vissa blygsamma former av samarbete mellan Europeiska unionen och utvecklingsländerna, åtgärder som nog räknat inte innebär fattigdomsminskning, som till exempel utbytesprogram mellan olika universitet.

Utvecklingsbudgeten är inte ämnad för denna typ av samarbete, men vissa medlemsstater insisterar på att använda en rättslig grund som skulle innebära att vi finansierade dessa åtgärder med utvecklingsbudgeten, medan det är precis det som vi försöker undvika med detta betänkande.

Vi nådde inte en överenskommelse. Om ändringsförslag 1 antas kommer detta betänkande bli oförenligt och strida mot intressena hos världens fattigaste. Jag anser därför att vi bör återförvisa detta betänkande till utskottet för utveckling för att kunna komma överens om en rättslig grund med stöd i en tydlig majoritet i denna kammare.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Fru talman! Det finns verkligen olika tolkningar. Den rättsliga tolkningen av utskottet för utveckling står i direkt motsättning till den tolkning som gjorts av utskottet för utrikesfrågor och utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden och den står också i motsättning till den rättsliga tolkning som Europaparlamentets rättstjänst har gjort, EG-domstolens rättspraxis samt rådets och kommissionens åsikter och därför insisterar vi som är i majoritet att det är den rättsliga grund som anges i detta ändringsförslag som ska användas.

Därför vill jag att begäran om återförvisning till utskottet ska dras tillbaka. När det gäller betänkandets sakinnehåll finns inga skillnader i åsikter. Vi är överens om innehållet, det är bara i fråga om den rättsliga tolkningen som det finns skillnader och en återförvisning till utskottet kommer inte att ändra på det.

Ana Maria Gomes (PSE). – (EN) Fru talman! Jag instämmer med föredraganden. Efter debatten som vi hade här i går, och med tanke på kommissionens bidrag, håller jag verkligen med om att vi behöver diskutera mer och hitta en bra rättslig grund för åtgärder som inte är rena åtgärder för offentligt utvecklingsbistånd – men som fortfarande är väldigt viktiga för utvecklingssamarbete med utvecklingsländerna – och faller därför varken under de andra instrumenten om samarbete med industriländer eller under det nuvarande finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete.

Det är också väldigt viktigt att frysa de belopp som förutses för finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete för samarbete i enlighet med kriterierna för offentligt utvecklingsbistånd. Därför stöder jag er kollega Thijs Berman i hans begäran om mer tid för övervägande.

(Parlamentet biföll begäran.)

9.6. Organisationen och driften av Europeiska unionens publikationsbyrå (A6-0426/2008, Hanne Dahl) (omröstning)

10. Röstförklaringar

(Muntliga röstförklaringar)

- Resolutionsförslag: Europeiska unionens roll i Mellanöstern (B6-0100/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag har bett om ordet för att förklara att jag var en av endast fem parlamentsledamöter som röstade mot denna resolution. Jag gjorde det inte för att jag inte vill att något ekonomiskt stöd ska gå till dem som har lidit så tragiskt i denna kris och att bistånd ska ges till dem av det skälet – det är alldeles riktigt – utan därför att denna resolution, som de flesta resolutioner om Mellanöstern, är bristfällig. Den är bristfällig eftersom den inte fastställer vad som är rätt och fel i situationen och därför kan och bör inte resolutionen antas.

Faktum är att vi är där vi är i Gaza på grund av Hamas agerande. De har låtit bomber och granater regna ner över en suverän stat, som har rätt – liksom varje suverän stat har – att reagera för att försvara sitt eget folk. Ända tills ansvaret för denna kris klargörs i resolutioner från denna kammare, är inte resolutionerna tillräckligt effektiva. Tiden är inne för Europaparlamentet att säga åt Hamas: "Erkänn staten Israel, förhandla med den, få ett slut på de antisemitiska åsikterna i er stadga så kan vi påbörja fredsprocessen".

- Betänkande: Kinnock (A6-0039/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Fru talman! Vuxna måste ta ett ökat ansvar för de villkor som barn har och de möjligheter de får i livet. Jag tänker t.ex. på väpnade konflikter som barn dras in i, där de ofta tvångsrekryteras, möter livsfaror och hunger och saknar tillgång till sjukvård. Jag röstade dock mot detta betänkande eftersom det är för fri abort. Det är extra perverst att framställa sig som om man agerar i barnens intresse samtidigt som man främjar initiativ som fråntar dem själva rätten till liv.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Det var den stora filosofen Whitney Houston som en gång sade: "Jag tror att barnen är vår framtid. Lär dem väl och låt dem visa vägen. Visa dem all den skönhet som de har inuti."

Vad som är intressant med detta betänkande är att vi för första gången på många sätt ser nyckeln till den framtida utvecklingen. Vi är särskilt inriktade på barns utveckling och utbildning, och inte bara utbildning av flickor – om du utbildar kvinnan utbildar du hela familjen – utan även primärutbildning.

Det finns ett enkelt fel i vårt tänkesätt om primärutbildning: vi verkar alltid tro att staten har en lösning. Jag uppmanar alla mina kolleger i denna kammare att titta på lösningarna från E. G. West Centre vid Newcastles universitet, som handlar just om privat utbildning för de fattiga. När staten har misslyckats med att tillhandahålla utbildning för fattiga barn har föräldrarna själva gått samman, alltså en finansierad icke-statlig utbildning, vilket även möjliggör subventioner till de icke-förvärvsarbetande fattiga. Jag uppmanar alla att se bortom staten för lösningar för att hjälpa de allra fattigaste i vårt samhälle.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Fru talman! Jag röstade mot Glenys Kinnocks betänkande med ett tungt hjärta, eftersom problemen som har identifierats i betänkandet är väldigt viktiga. Tragedier sker över hela världen, men grunden för hennes betänkande är FN:s konvention om barnets rättigheter och vi fortsätter att göra mer och mer utifrån en väldigt bristfällig konvention.

Denna konvention har hela tiden varit en kompromiss, den har alltid varit en salig blandning. Å ena sidan, innehåller den mycket bra saker och å andra sidan har den vissa fullständigt olämpliga delar. Den skrevs 1989, i en tid innan vi lärt känna hoten. Till exempel innehåller den rätten till fri tillgång till massmedierna i all kommunikation med barn och tvärtom.

Vi har alltså baserat hela detta betänkande på en väldigt bristfällig konvention, som även placerar staten som den enda skiljedomaren för barnets bästa, i motsats till familjen. I konventionen fastställs faktiskt föräldrarna som uppfostrare och förmyndare men inte som beslutsfattare över rättigheter. Därför röstade jag mot betänkandet. Det inkluderar även abort, som inte hör hemma bland barnets rättigheter.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Fru talman! Jag tror att våra väljare skulle vara intresserade av att se hur långt vi har kommit inom dessa områden. I upptakten till den irländska folkomröstningen, och sedan i synnerhet efter den, fick vi reda på att Europeiska unionen inte gjorde några egentliga framsteg när det gäller en gemensam utrikespolitik och att den absolut inte lägger sig i abortlagstiftningen. Ändå har vi här de två

frågorna sammankopplade i ett betänkande. Trots alla löften vi gett om att lyssna på medborgarna och anpassa vår politik efter deras krav, så har vi fortsatt obekymrat.

Det blev en väldigt prydlig illustration av detta tidigare i dag när vi lyssnade till Tjeckiens president. Han höll ett anförande som på många vis faktiskt var banalt. Han gjorde den mycket enkla och helt odiskutabla poängen om att regeringar blir bättre om det finns en opposition och att vi bör tolerera andras åsikter. Hur reagerade då denna kammare när han sa att vi bör tolerera andra åsikter? Ledamöter från PSE- och PPE-DE-gruppen vände ryggen mot honom och lämnade salen! Inte nog med att de inte visade sig känsliga för alternativa synpunkter, de klarar inte ens av att lyssna på dem! Finns det inget bättre exempel på denna kammars inställning gentemot väljarna där ute? Om ni tycker att jag har fel, får ni bevisa det. Håll de lovade folkomröstningarna. Låt medborgarna tycka till om Lissabonfördraget. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

- Betänkande: Cottigny (A6-0023/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Fru talman! Införlivandet av direktiv 2002/14/EG om europeiska företagsråd och samråd med arbetstagare är särskilt viktigt i kristider, då man måste se till att företagsledningen också tar socialt ansvar och att arbetstagare garanteras utbildning och en smidig övergång till en ny anställning i de fall jobben inte går att rädda. Ramdirektivet bör tillämpas av båda parter i medlemsstaterna. Därför röstade jag för Cottignybetränkandet.

- Betänkande: Toia (A6-0015/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Fru talman! Den sociala ekonomin spelar en avgörande roll för den lokala och regionala utvecklingen. I den form som anges i Lissabonstrategin är den en integrerad del i en gemensam sysselsättningspolitik. Statistiken har visat att sektorn har stort inflytande på ekonomin, skapar nya arbetstillfällen inom EU och ger sysselsättning för elva miljoner människor, dvs. nästan 7 procent av arbetskraften. Det är också värt att betona den sociala ekonomins roll i landsbygdsområden, där den främjar den ekonomiska utvecklingen genom att förnya nedgångna industriområden och skapa och bevara nya jobb.

Vi kan alltså se att den sociala ekonomin har blivit oundgänglig för att skapa en stabil och hållbar ekonomisk tillväxt tack vare sin avgörande roll för att lösa nya sociala problem. Denna roll har också förstärkts inom traditionella sektorer som handel, jordbruk och industri. Därför är det nödvändigt att införliva den sociala ekonomin i alla strategier som syftar till industriell och socioekonomisk utveckling.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Fru talman! Det är inte bara krisen som skapat ett behov av att identifiera marknadsnärvaron av föreningar, kooperativ och hela den sociala ekonomin, som omfattar medborgarna och som har både en social och en mätbar ekonomisk dimension i fråga om bidraget till BNP. Men det är framför allt nu som varje skapat arbetstillfälle, varje ny förbättring i de sociala tjänsternas kvalitet har ett särskilt värde. Jag stöder betränkandet och ser fram emot en ny strategi från Europeiska kommissionen som innehåller organisatoriskt och finansiellt stöd till den sociala ekonomin, t.ex. genom förenkling av de administrativa förfarandena för att få EU-finansiering. Därför röstade jag för betränkandet.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Fru talman! När jag läser igenom detta betränkande råkade jag på definitionen av en social ekonomi och jag blev intresserad av att läsa vad den definitionen var. Den påpekade två saker som slog mig: en var sociala mål över kapital och den andra var principerna om solidaritet och ansvarighet. Dessutom stod det om medlemmarnas demokratiska kontroll. Det nämndes ingenting om det villiga och fria utbytet mellan köpare och säljare för att producera vinsten som sedan kan återinvesteras för att skapa arbetstillfällen. Vad kan vara mer socialt än att göra en vinst som man sedan kan återinvestera för att skapa arbetstillfällen åt sin befolkning?

När vi börjar fokusera på så kallade sociala behov istället för behovet av att skapa vinst och behovet av att se till att vi kan skapa arbetstillfällen för att sprida välstånd genom hela ekonomin, slutar det med att vi hamnar i fällan som Hayek, den store österrikiske ekonomen, – och även Ayn Rand – varnade för i början av förra seklet. Vi glömmar bort vinsten och istället påbörjar utförsbacken mot trälldom. Därför röstade jag mot detta betränkande.

- Betänkande: Tzampazi (A6-0034/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Det gläder mig att vi fortsätter att ta psykisk hälsa på ett visst allvar och att prioritera den i denna kammare. Den måste förbli högt upp på EU:s hälsopolitiska agenda,

eftersom en av fyra personer kommer att uppleva en depression åtminstone en gång i sitt liv och år 2020 beräknas depression vara den vanligaste sjukdomen i den industrialiserade delen av världen.

Jag är dock rädd för att vi i medlemsstaterna, även i mitt hemland, har den teorin att vi talar som experter. Vår politik för psykisk hälsa förklaras i dokumentet *A Vision for Change* och flera av uppmaningarna om åtgärder i föredragandens betänkande finns fastställda i vår nationella politik eller för den delen införlivad i vår lagstiftning.

Men när det verkligen gäller att tillhandahålla tjänster för psykisk hälsa fortsätter vi att visa oss fullständigt olämpliga. Det pågår en enorm upplösning mellan teorier och rapporter och vi är alltid – särskilt i mitt hemland – en handlingsplan från handling. Jag är rädd för att tjänster för psykisk hälsa och dess tillhandahållande för dem som behöver hjälpen som mest fortsätter att vara styvbarnet i de flesta medlemsstaters politik för psykisk hälsa. Detta måste ändras.

Neena Gill (PSE). - (EN) Fru talman! En av fyra personer drabbas av psykiska problem minst en gång under sin livstid. I åtta fall av tio är den viktigaste orsaken till funktionshinder den psykiska hälsan, och psykiska problem har en stor effekt även på dem som inte är direkt påverkade. Därför finns det ett trängande behov av att uppdatera vår lagstiftning för psykisk hälsa som på rätt sätt kan utveckla en medvetenhet om vikten av god psykisk hälsa.

Budskapet som jag har försökt att förmedla till mina väljare i West Midlands är att medierna, Internet, skolorna och arbetsplatserna har alla en central roll att spela för att öka allmänhetens medvetenhet.

Vi behöver dock även forskning i området psykisk hälsa och samspelet mellan psykiska och fysiska hälsoproblem samt en förklaring till hur psykiska hälsoinitiativ kan finansieras med Europeiska socialfonden och Europeiska regionala utvecklingsfonden. Detta måste göras omedelbart.

Arbetsgivare måste också främja ett sunt arbetsklimat, uppmärksamma arbetsrelaterad stress och bakomliggande orsaker till psykiska störningar på arbetsplatsen samt tackla dess orsaker. Därför gläder det mig att kunna stödja detta betänkande.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Fru talman! Nittio procent av alla självmord beror på mentala hälsoproblem. Antalet personer som drabbas av depression och andra civilisationsrelaterade sjukdomar på grund av stress och livstempot ökar markant. Europas åldrande befolkning hänger ihop med en ökning av antalet människor som drabbas av åldersrelaterade sjukdomar. Insatser för att förebygga och diagnostisera mentala hälsoproblem, bekämpa utestängning och stigmatisering och erbjuda stöd till de drabbade och deras familjer är viktiga insatser för att skydda hälsan i vårt samhälle. Därför ger jag mitt uppriktiga stöd till Tzampazibetänkandet.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Fru talman! Jag röstade för detta betänkande men jag kände att det fanns ett missat ögonblick här – som missades i utskottet – att inkludera elchockbehandling och en gång för alla rekommendera ett förbud mot denna plågsamma behandling som fortfarande används i många länder i Europa.

Ett annat område som jag har allvarliga funderingar om är den växande utvecklingen mot att bedöma om små barn lider av psykisk ohälsa och medicinera dem därefter. Fastän detta betänkande lyckligtvis inte går så långt finns det en flyktig referens till bedömningen av barn. Många barn, om du bedömer dem som barn, skulle inte verka normala och ändå utvecklas de väl. Den centrala frågan vi måste ställa oss är, ställda inför de växande problemen med psykisk ohälsa: varför blir det värre, i synnerhet när det gäller självmord? Tillåter vi inte att det mänskliga samhället existerar på ett sådant sätt att det gör det möjligt för människor att utvecklas och leva ett normalt och hälsosamt liv? Om den psykiska hälsan håller på att försämrans, måste vi verkligen tänka över det samhälle som vi håller på att skapa.

- Resolutionsförslag: CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar (B6-0097/2009)

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Fru talman! Jag motsätter mig resolutionsförslaget och jag har röstat mot det av följande skäl:

1) Det är kris och EU och andra institutioner står inför allvarliga problem som kräver deras uppmärksamhet.

2) EU:s kostnader för att utreda de påstådda flygningarna uppgick till flera miljoner euro och avslöjade fall som berörde människor som har begått bestialiska mord och som har mördat oskyldiga, däribland EU-medborgare och det är vår plikt att skydda våra medborgare och stödja offren för terrorism.

Den extremt känslosamma inställningen till flygningarna, det skenbara frambringandet av ännu en dyrbar politisk skandal, skapade inget mervärde och lade kostnadsbördan på EU:s skattebetalare. Det sägs att lärdomen har sitt pris och vi har betalat det priset. Vi bör alltså komma ihåg detta när vi tar itu med liknande problem i framtiden.

- Betänkande: Ramos (A6-0016/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag välkomnar varmt och stöder Rosa Miguélez Ramos betänkande om tillämpad forskning inom den gemensamma fiskeripolitiken.

Den uppmanar till förbättrad och avancerad användning av tillämpad forskning. Frågan om bevarande och förvaltning av våra fiskbestånd är central, eftersom det är väldigt svårt att få en balans och kalla den för den rätta. Det enda sättet att lyckas med uppgiften som vi har framför oss är att använda den allra senaste vetenskapen som verktyg.

Hur mycket jag än uppskattar betänkandet så vill jag dock varna för att i dessa ansträngda ekonomiska tider måste vi vara medvetna om fördubblade ansträngningar och undvika dem. Det kommer att bli nödvändigt att se till att vi inte på gemenskapsnivå gör det som bäst lämpar sig för medlemsstaterna att göra själva.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Fru talman! När vi tittar på tillämpad forskning undrar jag om vi ska undersöka bristerna i den gemensamma fiskeripolitiken. Låt oss inte glömma att i över 40 år har vi haft en gemensam fiskeripolitik som var utformad för att sköta EU:s kommersiella fiske utifrån ett hållbart perspektiv. Det har misslyckats och vi har inte kunnat leverera vare sig miljömässig hållbarhet eller en utveckling av fiskeindustrin.

Vi bör också jämföra det med den äganderättsbaserade strategin hos länder som till exempel Nya Zeeland, där regeringen insåg att genom att ge medborgarna ett stadgat intresse i att underhålla en resurs så skulle de kämpa för att bevara den. Vi kan också se på Island, där vi har en framgångsrik marknadsorienterad strategi med individuella handelskvoter.

Självklart kan vi tillämpa ny teknik och ny forskning med all vilja i världen, men om vi fortsätter att ha ett system där regeringarna, trots all förnyelse, berättar för enskilda fiskare i detalj hur mycket de får fiska, då kommer all tillämpad forskning vara fullständigt bortkastad. Det är dags att skrota den gemensamma fiskeripolitiken.

- Betänkande: van den Burg (A6-0047/2009)

Neena Gill (PSE). - (EN) Fru talman! I det nuvarande svåra ekonomiska klimatet ger detta betänkande den typ av gemensamt tänkande som vi är i så desperat behov av. Reducerade mervärdesskattesatser kommer främst att hjälpa de människor som mest behöver dem – de människor som tjänar mindre än andra. Jag anser att detta betänkande även handlar om skapande av sysselsättning och det är därför som jag stöder det. Det handlar om att se till att inte sysselsättningen försvinner ner i den svarta ekonomin. Jag hoppas att det kommer att genomföras snabbt, särskilt i min region, i West Midlands.

Vi måste också betona att vi tillåter medlemsstater att reducera mervärdesskattesatserna på vissa varor för att kämpa mot klimatförändringen. Uppmuntra människor att "köpa miljövänligt" är precis den typ av marknadsbaserat instrument som kommer att ge de största fördelarna. Reducerade mervärdesskattesatser över hela världen används för att uppmuntra människor att köpa energisnåla och miljövänliga kylskåp, frysar och andra varor som använder stora mängder energi, och lägre priser för dessa produkter kommer att hjälpa de som har det sämre ställt.

Storbritanniens regering går i täten för denna fråga genom att sänka mervärdesskattesatsen med 2,5 procent fram till 2010 och jag hoppas att övriga medlemsstater kommer att göra likadant.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Fru talman! De enda slag vi garanterat kommer att förlora är dem vi aldrig utkämpar.

Genom att på nytt lägga fram våra ändringsförslag för att skapa en mer rättvis tillämpning av en sänkt moms – särskilt för t.ex. barnkläder i de nya medlemsstaterna för att de ska få samma villkor som de gamla – ville vi skicka ett kraftfullt budskap till kommissionen och rådet.

Vi lyckades på alla punkter utom en. Vårt ändringsförslag för att bespara cateringsektorn den byråkratiska bördan med att behöva tillämpa två olika momssatser på en räkning avslogs med knapp marginal.

Vår grupp vill överlåta valet att tillämpa en enda nedsatt momssats för cateringsektorn till de medlemsstater som väljer en sänkt moms. Texten i kommissionens förslag ger ingen sådan möjlighet eftersom den innebär att olika satser ska tillämpas beroende på om serveringen vid er lokala restaurang omfattar ett glas öl eller vin, eller ej. Hur ska någon kunna förstå detta?

Jag inser att några av mina kolleger i parlamentet inte hade förstått betydelsen av vårt ändringsförslag ordentligt, men det starka budskapet från parlamentet i denna fråga kvarstår. Det var värt besväret. Fru talman! Det gläder mig mycket att jag och min grupp har hållit fast vid kampen mot vänsterns sjuka besatthet av konfiskatorisk beskattning. Vi har gjort slut på denna beskattningsmani.

- Resolutionsförslag: CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar (B6-0097/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Detta är kanske den svåraste frågan för ett fritt samhälle. Hur ska ett fritt samhälle kämpa mot dem som vill förstöra det? Det är det beslutet vi måste fatta. Det måste finnas en balans. Självklart, måste vi skydda de mänskliga rättigheterna och självklart ska rättsliga förfaranden gälla men i den värld vi lever i i dag är det ibland nödvändigt att vidta extraordinära åtgärder. Vi kan inte i EU och medlemsstaterna förlita oss på att Förenta staterna ska göra det åt oss.

Just nu pågår det en rättegång i mitt hemland mot åtta personer som har anklagats för att ha försökt spränga åtta trafikflygplan i luften. De lyckades inte. Jag vet inte om de är skyldiga men den planen lyckades inte. Vi måste garantera att ett fritt samhälle har de rätta verktygen och de rätta åtgärderna för att kunna bekämpa och besegra dem som vill förstöra det. Om vi misslyckas med att göra detta sviker vi de människor som vi är här för att representera.

- Betänkanden: Wogau (A6-0032/2009) och Vatanen (A6-0033/2009)

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag rekommenderade mina delegater från Irland om att lägga ned sina röster både för Karl von Wogaus och Ari Vatanens betänkanden, eftersom Irland håller fast vid sin neutralitet.

Vår position i relation till detta och vårt engagemang i Europeiska unionen har skrivits in i protokollet. Irland har ett trippellåssystem angående utplacering av trupper i något annat land. Det måste ske under FN-mandat och det måste godkännas av regeringen och av Oireachtas, det irländska parlamentet. Det kommer även att vara så under Lissabonfördraget.

Irland kommer dock att spela sin roll, särskilt sin fredsbevarande roll. Vi har till exempel varit mycket engagerade i Tchad, med stor framgång. Det är under FN-mandat, men eftersom FN inte kunde tillhandahålla trupperna ryckte EU in. Det mandatet upphör den 15 mars 2009. Det har varit 12 framgångsrika månader sett ur ett fredsbevarande perspektiv och det kan komma att fortsätta längre. Irland kommer att fortsätta med sitt bidrag till den fredsbevarande uppgiften, antingen genom FN eller genom EU.

- Betänkande: Vatanen (A6-0033/2009)

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag röstade för punkt 43 i Ari Vatanens betänkande endast tack vare vår kollega Vytautas Landsbergis muntliga ändringsförslag till det som kammaren slutligen antog. Jag föredrar fortfarande och uttrycker mitt stöd för den ursprungliga versionen av punkt 43 som slutar med följande, "säkerhetsarrangemang som Ryssland nyligen har föreslagit skulle allvarligt försvaga EU:s säkerhetssupplett och även skapa spänningar i förbindelserna mellan EU och Förenta staterna". Efter att ha närvarat vid denna veckas session av den parlamentariska samarbetskommittén EU-Ryssland drog jag slutsatsen att vi inte kan ignorera det som vår kollega Ari Vatanen kallar för en "brutal verklighet" – nämligen Rysslands strategiska mål att fortfarande försöka dela in EU-partner i goda och dåliga och försvaga Nato.

David Sumberg (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag välkomnar möjligheten att kort få tala om detta, eftersom anförandet som vi hörde tidigare från Tjeckiens president var absolut briljant. Han påminde oss om sitt lands och flera andra länders historia, särskilt i Östeuropa, som ockuperades först av nazisterna och sedan fullständigt av kommunisterna. Det visar verkligen den stora betydelse som Nato och dess uppehållande har.

Europeiska unionen har en roll i samhället men det huvudsakliga försvaret av väst är fortfarande Natos och det är det på grund av vår allians med Förenta staterna.

En av de störande tendenserna i denna kammare, som jag ser i så många frågor, är en underström och ibland överutveckling av antiamerikanska känslor. Det var Förenta staterna som såg till att vi i dag kan stå här och tala som fria medborgare och Nato garanterar denna centrala allians under de kommande åren.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Under större delen av förra seklet – och under större delen av detta sekel än så länge – har Nato hjälpt oss att upprätthålla freden. Ändå finns det individer i denna kammare som försöker undergräva själva institutionen som har gjort det möjligt för oss att samarbeta med våra amerikanska och kanadensiska kolleger och ett antal EU-medlemsstater.

Hur försöker vi undergräva det? Inte bara genom att attackera Nato utan även genom att upprepa dess strukturer. Vi ser nu en situation där amerikansk och kanadensisk personal kan sitta ned med EU-experter i ett rum under Nato och sedan äger exakt samma typ av möte rum fast utan våra amerikanska och kanadensiska kolleger, vilka utgör en del av EU:s försvarsstruktur. Vilket slöseri med resurser och tid.

Vi måste komma ihåg den viktiga roll som Nato har spelat, men vi får heller inte glömma bort att en del av Nato är ansvarsfördelning. Om vi rör oss mot en rent europeisk försvarsmekanism kommer det huvudsakligen bli Storbritannien och Frankrike som delar på den bördan, medan andra gömmer sig bakom dem. Låt oss inte glömma den centrala roll som Nato har spelat – låt oss hoppas att det fortsätter!

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag vill bara tillägga det som jag redan har sagt. Vi hoppas på att Lissabonfördraget antas på Irland. Vi kommer att behålla vår neutralitet under Lissabonfördraget – fördraget kommer inte att ändra vår position i detta. Vi kommer fortsätta att spela vår roll i det fredsbevarande arbetet, under FN-mandat och om EU rycker in. Vi är helt förberedda på detta och har tidigare varit engagerade i en fredsbevarande roll.

John Attard-Montalto (PSE). - (EN) Fru talman! Jag vill förklara att med hänsyn till ändringsförslag 17, som borde ha kommit efter ändringsförslag 45 ville både jag och min kollega bredvid mig, Louis Grech, rösta för demilitariseringen av område, men tyvärr blev vi oskyldigt distraherade vid ögonblicket av en tredje part och röstade därför inte på detta sätt.

- Betänkande: Napoletano (A6-0502/2008)

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN). - (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Fjorton år efter Barcelonakonferensen och lanseringen av partnerskapet Europa-Medelhavsområdet förefaller balansen vara mycket otillfredsställande.

Ska vi titta på vilka resultaten blivit hittills i fråga om de finansiella åtaganden som gjordes? Jag anser att parlamentet har en legitim rätt och att kommissionen har en plikt att göra det. Ska vi låtsas att vi inte känner till att de civila rättigheterna är helt oskyddade i denna euro-afro-asiatiska region? Att det fortfarande saknas lika möjligheter? Att respekten för religionsfrihet fortfarande är en dröm? Att ekonomisk och social tillväxt fortfarande står och stampar medan människohandeln ökar med oroväckande takt och ökar flödet av olagliga invandrare, framför allt till kusten i mitt eget område i södra Italien och på Sicilien? Under dessa omständigheter skulle ett frihandelsområde bara förstärka klyftan mellan rika och fattiga områden, i stället för att skapa en möjlighet.

Min grupp var visserligen tveksam till punkterna 29 och 36, men röstade ändå för betänkandet om Barcelonaprocessen som en hoppfull gest inför så mycket skepticism.

- Betänkande: Szymanski (A6-0037/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Fru talman! Det östliga partnerskapet är ett oerhört viktigt projekt. Därför är jag angelägen om att det ska prioriteras inom EU:s utrikespolitik. Jag vill ta upp fyra aspekter som jag menar bör ligga i fokus för vår verksamhet.

För det första behöver vi främja demokrati och mänskliga rättigheter eftersom det kommer att ge större politisk stabilitet i dessa stater och garantera skyddet för de grundläggande rättigheterna. För det andra behöver vi inrikta oss på ekonomisk integration och att öppna frihandelsområdet. Detta kommer att ge alla berörda ökad tillgång till nya marknader och därmed öka efterfrågan som är så viktig under en kris.

För det tredje måste vi satsa på att skapa säkerhet och stabilitet i Europa. Här tänker jag enbart på Europas energitrygghet. För att förhindra ytterligare en blockad av gasleveranserna till EU och undanröja frestelsen att använda monopolistiska exportörer är vårt första krav en ökad mångfald i fråga om energikällor och transnät. För det fjärde behöver vi ökad rörlighet och ett kulturellt och utbildningsmässigt utbyte. Dessa båda verksamhetsområden hänger ihop med och kompletterar varandra. De påverkar den positiva bilden av EU i öst och ökar den ömsesidiga toleransen och samarbetet inom forskning och utveckling.

Vi behöver en särskild debatt om det östliga partnerskapet i Europaparlamentet.

- Betänkande: Dahl (A6-0426/2008)

Richard Corbett, för PSE-gruppen. – (EN) Fru talman! Det var med stor glädje som jag röstade för detta betänkande och jag önskar Hanne Dahl lycka till på hennes mammaledighet. Tyvärr kunde hon inte närvara här i dag.

Det var talande att en ledamot från hennes grupp, IND/DEM-gruppen, sa att hon ville vara föredragande för att kunna spela en konstruktiv roll i Europaparlamentets arbete, till skillnad från hennes kolleger från det så kallade UK Independence Party, som, jag anser – om jag har rätt – aldrig har ställt upp som föredragande i något betänkande i detta parlament under de fyra och ett halvt år som denna brokiga blandning av 12 av dem valdes in vid det senaste valet till Europaparlamentet. Det enda de gör är att hacka på från sidolinjerna, oftast av ren okunnighet. De vill inte engagera sig i det verkliga arbetet som vi utför över det politiska spektrum som finns i denna kammare för att garantera att lagstiftningen och de politiska åtgärder som EU genomför granskas noggrant och är en rättvis balans av de olika EU-medlemsstaternas intressen och våra olika politiska åsikter. Det enda de vill göra är att vara negativa och motsätta sig allt. Vilken skillnad det är mellan dem och deras kollega.

(Skriftliga röstförklaringar)

- Betänkande: Onesta (A6-0027/2009)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) Framställningen är ett av de viktigaste instrumenten som EU-medborgarna har för att hävda sina rättigheter. Vi har antagit ytterligare åtgärder av förfarandemässig karaktär.

- Om en framställning undertecknats av flera personer ska undertecknarna utse en företrädare och ställföreträdande företrädare som ska betraktas som framställarna vad gäller genomförandet av de bestämmelser som följer av framställningen.

- Framställarnas tillbakadragande av sitt stöd för framställningen rättas till.

- Framställningar och korrespondens med framställare får avfattas på andra språk som används i en medlemsstat (till exempel baskiska och galiciska).

- Det ansvariga utskottet ska fastställa om framställningen är tillåtlig eller inte. Framställningen kan förklaras tillåtlig om minst en fjärdedel av utskottsledamöterna så begär.

- Alternativa möjligheter till överklagan rekommenderas.

- När framställningarna har registrerats ska de som en allmän regel bli offentliga handlingar.

Slavi Binev (NI), skriftlig. – (BG) Mina damer och herrar! Jag stöder Onestabetänkandet, men jag vädjar till er att ta hänsyn till två frågor när ni behandlar framställningar. Den första handlar om redovisningen av fakta och den andra handlar om att det endast är framställaren som får vända sig till kommissionen, inte den svarande parten. I framställning nr 0795/2007 redovisas fakta på ett partiskt och tendentiöst sätt och den berörda parten – den bulgariska ortodoxa kyrkan – ombads inte lägga fram sina synpunkter. Under sitt undersökningsuppdrag i Bulgarien den 27–30 oktober 2008 bad kommissionen inte om den bulgariska ortodoxa kyrkans synpunkter. Försöken att smutskasta den heliga ortodoxa kyrkan i Bulgarien och att undergräva dess rätt till självbestämmande främjades genom den felaktiga bedömning av framställningen som lämnades in av den s.k. alternativa synoden, vilket skapade förutsättningar att vilseleda ledamöter av kommissionen.

Framställarna vill hitta ett sätt att avgöra den bulgariska ortodoxa kyrkans öde inte genom kyrkokanon som har utformats genom århundraden utan genom ingripanden från en sekulär institution – EG-domstolen i Strasbourg.

Efter den schism inom kyrkan som löstes genom en kanonisk process 1998 utfärdade EG-domstolen i Strasbourg ett avgörande om samma interna ecklesiastiska problem i en fråga där den bulgariska ortodoxa kyrkan inte ens fick uttala sig. Sanningen är att ingen sekulär domstol har behörighet eller förmåga att avgöra ecklesiastiska tvister.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för eftersom jag stöder översynen av arbetsordningen i fråga om framställningsprocessen, då jag anser att detta kommer att förbättra förfarandet för att utvärdera och klassificera framställningar. De nya reglerna kommer att underlätta behandlingen av framställningar och därmed gynna medborgarnas intressen.

En av de viktiga förändringarna i framställningsprocessen är den tonvikt som läggs vid framställningens anonymitet eller konfidentialitet. Anonymiteten gäller framställarens namn och personuppgifter, medan konfidentialiteten avser ämnet för framställningen. Genom de nya reglerna får framställaren själv bestämma om han eller hon ska avstå från anonymiteten och/eller konfidentialiteten.

Dessutom anser jag att förklaringen av en framställnings tillåtlighet genom kvalificerad majoritet är ytterst viktig eftersom rätten att göra framställningar är en avgörande medborgerlig rättighet utifrån primärrätten och denna rätt får inte begränsas genom politiskt motiverade beslut. Enligt de ändrade reglerna ska en framställning förklaras tillätlig på begäran av minst en fjärdedel av utskottets medlemmar om utskottet inte lyckas nå enighet om att förklara den tillätlig.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för Onestabetänkandet om översynen av arbetsordningen i fråga om framställningsprocessen.

Jag håller med honom om att det inte behövs några djupgående förändringar i de befintliga reglerna utan att vi snarare behöver förbättra reglernas öppenhet och tydlighet. Jag anser också att vi behöver betona betydelsen av den tekniska faktorn eftersom det har gjorts enorma framsteg inom detta område på senare år, men att det är lika viktigt att inte glömma bort respekten för enskilda personer och deras grundläggande rätt till anonymitet.

- Betänkande: Madurell (A6-0007/2009)

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Syftet med förslaget till förordning om en europeisk forskningsinfrastruktur är att främja tillämpningen av den s.k. femte friheten, dvs. fri rörlighet för forskare inom kunskap och vetenskap. Fokus ligger på kriterierna konkurrens, resultat och anpassning av vetenskaplig forskning efter kapitalets val och målsättningar i enlighet med EU:s gräsrots- och arbetarfientliga Lissabonstrategi.

"Fritt tillträde" till forskningsinfrastrukturen i varje medlemsstat innebär att kapitalet direkt kan utnyttja varje forskningsverksamhet som finansieras av medlemsstaterna, kontrollen och planeringen av forskningen begränsas till EU:s och monopolens mekanismer, tanken på att spetskompetens baserad på marknad i stället för på vetenskapliga kriterier främjas och forskningen koncentreras till allt färre forskningscentrum eller -företag.

Tillämpningen av kriteriet för immateriella rättigheter, den direkta kopplingen mellan forskning och produktion via företagsspecialister, driften av centrum enligt den privata sektorns finansiella kriterier och behovet av att finansiera dem genom företag och sponsorer innebär att forskningen drivs av jakten på högsta möjliga vinst.

Forskning bör enbart bedrivas med statlig finansiering. Den bör fördelas rättvist mellan vetenskapliga sektorer och bör vara inriktad på att uppfylla gräsrotternas behov och förbättra arbetstagarnas liv.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) I betänkandet behandlas målen för 2007 års grönbok om det europeiska forskningsområdet: "Utveckla forskningsinfrastruktur av världsklass". När det gäller rådets mandat inledde det europeiska strategiska forumet för forskningsinfrastruktur (ESFRI) i april 2002 arbetet med att utveckla en samordnad strategi för verksamheter inom området för forskningsinfrastruktur. Även om det anges att målet för den föreslagna rättsliga ramen är att underlätta inrättandet av sådana infrastrukturer visar erfarenheten att det i allmänhet är de mer utvecklade länderna som gynnas mest.

Vi anser att det inte råder några tvivel om vikten av att göra det enklare att inrätta forskningsinfrastrukturer i världsklass i EU, med de mervärden som dessa kan skapa i form av förbättrad forsknings- och utbildningskvalitet, banden mellan offentliga och privata forskare och deras övergripande positiva socioekonomiska effekter.

Däremot håller vi inte med om att inrättandet av en storskalig infrastruktur endast bör göra det möjligt att skapa fler tillfällen att uppnå spetskompetens inom vissa områden, så att vissa länder får de största förmånerna av denna process. Vi vill att alla ska gynnas, även dem som inte kan inrätta spetsforskningscentrum, för att demokratisera forskningen inom de mest skilda områden. Därför beslutade vi oss för att lägga ned våra röster.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Det finns många starka skäl till att förenkla möjligheterna till forskningssamarbete över nationsgränserna inom EU. Förslaget till en ny gemensam rättsenhet skulle kunna vara ett steg i den riktningen och förslagets skrivningar tyder på att kommissionen har god insikt om forskningens betydelse och speciella arbetsvillkor.

Junilistan är emellertid obevaklig i frågan om skattepolitik. Kontrollen över skattebaserna är en helt fundamental nationell angelägenhet. Jag har därför röstat nej till kommissionens förslag och till betänkandet.

Adrian Manole (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Forskningsinfrastrukturer får allt större betydelse för att föra kunskapen och tekniken framåt genom att erbjuda unika forskningstjänster till användare i olika länder.

En aspekt som kan anses vara ytterst viktig är att dessa tjänster i och med att de frigör forskningspotential i alla regioner i EU kommer att locka unga människor till vetenskapen och därmed spela en avgörande roll för att skapa en effektiv forsknings- och innovationsmiljö.

I mindre utvecklade länder, och här tänker jag även på Rumänien, skapar dock de begränsade resurserna och de komplicerade tekniska och organisatoriska aspekterna betydande svårigheter när det gäller att skapa en europeisk forskningsinfrastruktur. Med hänsyn till att dessa strukturer endast kommer att kunna växa fram i utvecklade länder måste vi därför se till att vi inte får en kompetensflykt till dessa centrum inom EU.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för förslaget till rådets förordning om gemenskapens rättsliga ram för en europeisk forskningsinfrastruktur (ERI) eftersom jag anser att medlemsstaterna behöver anta en samordnad strategi för att utveckla en gemensam politik inom forskningsområdet, då den nuvarande nationella och internationella rättsliga ramen inte är tillräcklig för EU:s ambitiösa mål för den här sektorn.

Dessutom anser jag att det är nödvändigt att försöka förbättra sammanlänkningarna mellan industrin och den akademiska forskningen, som fortfarande är för svaga i vissa EU-länder, däribland Italien. Slutligen menar jag att denna forskning bör utmärkas av bättre förbindelser mellan offentliga och privata forskare eftersom det bara går att åstadkomma verklig och välavvägd teknisk utveckling om alla berörda parter arbetar tillsammans.

- Betänkande: Morillon (A6-0009/2009)

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för Morillonbetänkandet om ändringar av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten. Ändå anser jag inte att EU bör vara en avtalsslutande part i denna konvention. Jag anser snarare att de enskilda fiske nationerna i Nordostatlanten bör göra som Ryssland, Island och Norge och bli oberoende avtalsslutande parter.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för Morillonbetänkandet om ändringarna av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten.

Nordostatlantiska fiskerikommissionen, som inrättades genom den konventionen, spelar en värdefull roll för att bevara och utnyttja fiskeresurserna optimalt och arbetar även för att främja samarbetet mellan konventionsstaterna.

Jag välkomnar ändringarna i konventionen eftersom de innebär att det fastställs tvistlösningsförfaranden och att förvaltningen av fiskeresurserna förbättras. Det är alltså ett bra verktyg för att utveckla fiskeindustrin.

- Betänkande: Kinnock (A6-0039/2009)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) Med beaktande av förslaget till Europaparlamentets resolution om en särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder stöder jag betänkandet eftersom man uppmärksammar rättigheterna för den mest sårbara gruppen i samhället, nämligen barnen, men i linje med detta stöder jag inte de särskilda klausuler som kan ha överseende med abort.

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Fru talman! Jag röstade för betänkandet. Barnens framtid är en fråga som kräver och förtjänar vår uppmärksamhet. Barnen vill själva bli rådfrågade och vill att deras åsikter och perspektiv, deras förhoppningar och drömmar ska ingå i arbetet för att bygga en värld som passar dem.

I arbetet för att uppnå millennieutvecklingsmålen bör vi i alla våra strategier, initiativ och finansieringsbeslut ägna större uppmärksamhet åt de prioriteringar som anges av barn för barn. Som ledamot av Europaparlamentet har jag fått möjlighet att resa till utvecklingsländer och arbeta med stora icke-vinstdrivande organisationer som Unicef och jag är medveten om att det finns många angelägna frågor som måste lösas.

Om vi vill skapa hållbara förbättringar för barn måste vi fokusera på de viktigaste orsakerna till att deras rättigheter kränks, men framför allt måste vi samarbeta med alla de frivilligorganisationer som under åren har etablerat sig ordentligt i dessa områden som skiljer sig så mycket från Europa i fråga om kultur, ekonomi, struktur och politik.

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) Med beaktande av förslag till Europaparlamentets resolution om en särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder stöder vår delegation betänkandet, eftersom det uppmärksammar rättigheterna till den mest sårbara gruppen i samhället, nämligen barnen. Även om det inte hänvisades direkt till abortfrämjande i resolutionen vill jag förtydliga att vi inte stöder vissa klausuler som kan ha överseende med abort.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Jag betraktar EU som en värderingsunion och är positiv till flera av de skrivningar i betänkandet som riktar vår uppmärksamhet på barns utsatta läge runtom i världen. Det är självklart att samhället måste ta ansvar för att värna barns rättigheter, för att minska barnadödligheten i fattiga länder och för att bekämpa alla former av exploatering av barn.

I betänkandet förekommer emellertid också skrivningar som jag svårigen kan stödja, däribland förslaget om att utse en särskild EU-företrädare med ansvar för att "garantera synlighet och ledarskap när det gäller barns rättigheter". De åtgärder som behövs för att värna barns rättigheter är och ska förbli en fråga för de nationella parlamenten att besluta om. Anses internationell samverkan nödvändig bör den sökas inom ramen för FN, inte EU.

Jag har dessa reservationer till trots valt att rösta ja till betänkandet.

Mairead McGuinness (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag lade ner min röst i slutomröstningen av detta betänkande på grund av oro över formuleringen i punkt 44. På det hela taget är syftet med detta betänkande väldigt bra, då det betonar behovet av att särskilt beaktande ska ges till barnen i EU:s yttre åtgärder. Därför stöder jag de flesta punkterna i detta betänkande men har som sagt lagt ned min röst på grund av formuleringen i punkt 44.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för Kinnockbetänkandet om en särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder.

Att skydda barnen, oavsett om det sker inom eller utanför gemenskapen, är otvivelaktigt ett ytterst viktigt mål för EU. Genom åren har gemenskapens institutioner lagt allt större vikt vid skyddet av barns rättigheter, vilket måste beaktas vid utformningen av politiken. Därför håller jag med om att barn bör få delta i större omfattning i beslut som påverkar dem, först och främst på lokal nivå där de har större möjlighet att ge sin syn på dessa frågor.

Dessutom hävdar jag att det måste vidtas åtgärder på global nivå inom följande huvudområden för att ge barn möjlighet att utöva sina rättigheter fullt ut: minska fattigdomen, bekämpa diskriminering och förbättra utbildningsnivåer och -kvalitet. För att uppnå dessa ambitiösa mål måste mer intellektuella och finansiella resurser styras i den riktningen.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Jag röstade mot detta resolutionsförslag.

En av anledningarna är att kommissionen inte har den övergripande befogenheten på området för grundläggande rättigheter, däribland barnets rättigheter enligt internationella avtal eller genom EG-domstolens jurisdiktion (KOM(2006)0367, punkt 1.3, s. 3). Den andra anledningen är att EU har för avsikt att använda denna resolution för att ta på sig befogenheter som unionen inte har.

I resolutionen erkänns inte utvecklingsländernas suveränitet på det etiska området. Detta strider mot punkt 9 i den handlingsplattform som antogs vid den fjärde internationella kvinnokonferensen som hölls i Peking

1995, där det anges att "genomförandet av denna plattform, däribland genom nationell lag och utformning av strategier, program och utvecklingsprioriteringar, är varje stats suveräna ansvar i enlighet med samtliga mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, och betydelsen av och den fulla respekten för olika religiösa och etiska värderingar, kulturella bakgrunder och filosofiska övertygelser hos individer och deras samhällen bör bidra till att kvinnor fullt ut kan utöva sina mänskliga rättigheter för att åstadkomma jämlikhet, utveckling och fred".

Slutligen lyfts i betänkandet också fram stöd till sexuell och reproduktiv hälsa, ett begrepp som aldrig har definierats av EU. WHO och vissa icke-statliga organisationer använder detta begrepp för att stödja abort. I punkt 44 i resolutionen förespråkas öppet sexuell och reproduktiv hälsa utan någon definition begreppet och utan respekt för EU:s behörighet inom detta område. Detta är oacceptabelt.

- Betänkande: Cottigny (A6-0023/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) Den nuvarande finanskrisens universella omfattning betyder att den kommer att påverka medlemsstaterna oavsett deras ekonomiska struktur, varför föredraganden anser att vi måste omvärdera de anställdas rätt till information och samråd. Denna rätt är – i motsats till vad man oftast tror – inte ett förfarande som hindrar ett företag från att reagera på förändringar. De deltagande parterna, arbetsgivare, arbetstagare och statliga institutioner måste förstå att detta förfarande är det bäst lämpade för att hjälpa dem att förutsäga de ekonomiska och samhälleliga konsekvenserna av förändringar i ett företags miljö.

Därför måste alla arbetsgivare och arbetstagare i EU känna till och erkänna detta förfarande inom den europeiska sociala modellen. Alla företag som bedriver verksamhet inom EU och som står inför en förändring i sin ekonomiska miljö bör vidta samma åtgärder för tidig varning och förberedelser som sina konkurrenter inom EU och detta bör för övrigt främja en hederlig konkurrens mellan företagen i enlighet med reglerna för den inre marknaden.

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Jag stöder detta betänkande som påbörjades av den socialdemokratiska gruppen. Betänkandet handlar om upprättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen. Den uppmanar medlemsstaterna att förbättra införlivandet av 2002 års ramdirektiv, särskilt genom att:

- Införa effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder.

- Se till att information lämnas i god tid så att arbetstagarföreträdarna hinner reagera innan företagets styrelse fattar något beslut.

- Utvidga tröskelvärdesberäkningen av arbetsstyrkan så att den oavsett arbetstagarnas ålder eller anställningsavtalets art omfattar samtliga arbetstagare.

I betänkandet uppmanas kommissionen att väcka fördragsbrottstalan mot de medlemsstater som ännu inte har införlivat direktivet och se till att alla informations- och samrådsdirektiven stämmer överens och där det behövs föreslå en granskning.

Vi måste ge arbetstagarna en starkare röst i beslutsfattningsprocesserna i deras företag. Det är desto viktigare i dessa kristider, för att minska eller undvika förlusterna av arbetstillfällen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Under diskussionen om detta betänkande försökte vi förbättra dess försvar av arbetstagarnas rättigheter inom alla sektorer. Därför välkomnar vi antagandet av vårt förslag, som nu är införlivat enligt följande i Europaparlamentets resolution:

"Det är nödvändigt att garantera arbetstagarrepresentanterna inom offentlig förvaltning och inom företagen inom den offentliga sektorn och finanssektorn samma rätt till information och samråd som andra arbetstagare, menar Europaparlamentet."

Vi hoppas att medlemsstaterna kommer att ta hänsyn till detta och garantera alla arbetstagare samma rätt till information och samråd.

Visionen i betänkandet är i allmänhet positiv, eftersom man betonar behovet av att stärka rätten till information och samråd i de olika medlemsstaterna. Vi hoppas också att Europeiska kommissionen överlämnar en utvärderingsrapport över de resultat som har uppnåtts genom tillämpningen av direktiv 2002/14/EG när det gäller intensifieringen av dialogen mellan arbetsmarknadens parter.

När det gäller sammanslagningar och uppköp av företag kunde man ha gått längre i betänkandet i linje med det som hänt tidigare, särskilt när vårt förslag antogs. Syftet med detta är att se till att i synnerhet anställda vid industriföretag under omstruktureringsprocesser för företag har tillgång till information och möjlighet att ingripa i beslutsprocessen, inklusive vetorätten, i de fall företagen inte uppfyller sina avtalsenliga skyldigheter.

Malcolm Harbour (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De konservativa stöder helt principerna om samråd och anställdas engagemang i drivandet av framgångsrika företag.

Vi anser dock inte att detta är ett lämpligt område för ett ingripande på EU-nivå.

Även om vi rent generellt uppmuntrar det konsekventa och effektiva införlivandet av EU-lagstiftning ansåg vi dock att det var lämpligare att lägga ned vår röst.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag stöder detta betänkande som uppmanar medlemsstater som ännu inte gjort det att införliva direktiv 2002/14/EG, som försöker stärka processen om rätt till information och samråd för arbetstagare inom EU. I detta betänkande uppmanas kommissionen att vidta omedelbara åtgärder för att garantera det effektiva införlivandet av direktivet och för att inleda överträdelseförfaranden mot de medlemsstater som har misslyckats med att eller som ännu inte korrekt införlivat direktivet. I betänkandet uppmanar man till att arbetstagarnas företrädare ska tillåtas granska den tillhandahållna informationen, att information ska tillhandahållas i god tid före samråd, och att fackföreningarna involveras så att den sociala dialogen stärks.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för Cottignybetänkandet om information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen.

Direktiv 2002/14/EG var ett stort framsteg när det gäller arbetstagarnas demokratiska delaktighet i beslut om de företag som de arbetar för, särskilt i en tid som denna då ekonomiska svårigheter driver många företag att fatta avgörande beslut om t.ex. omstrukturering eller flytt.

Det har dock med rätta konstaterats att direktivet inte har införlivats korrekt i ett antal länder som har infört mer begränsade bestämmelser. Det är viktigt att harmonisera lagstiftningen mellan EU:s medlemsstater så att de europeiska företagen får samma verktyg för att föregripa och förbereda sig för förändringar i den ekonomiska miljö där de är verksamma.

Av samma anledning borde direktivets räckvidd utvidgas till att omfatta alla små och medelstora företag i EU, inklusive de allra minsta i fråga om antal anställda, så att ingen försätts i ett ofördelaktigt läge.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Jag stöder detta initiativ som stöder arbetstagare eftersom information till och samråd med arbetstagare är grundläggande inslag i en social marknadsekonomi. Detta bör inte betraktas som ett hinder för företagsutvecklingen. I nuläget, som har störts av finanskrisen, behöver vi stärka arbetstagarnas demokratiska rätt att delta i beslutsfattandet, särskilt på grund av de omstruktureringar, sammanslagningar och produktionsflyttningar som väntas.

Jag anser att det är särskilt viktigt och berättigat med samråd med arbetstagarna inom två områden: balansen mellan arbete och privatliv samt skyddet av söndagen som vilodag, som är hörnstenar i den europeiska sociala modellen och en del av det europeiska kulturarvet.

Jag stöder personligen det krav på att söndagen ska vara en helgdag utan arbetstvång som lämnades in i den skriftliga förklaring nr 0009/2009, som för närvarande håller på att undertecknas i Europaparlamentet.

När det gäller balansen mellan arbete och privatliv tog jag upp detta nyligen i mitt betänkande om solidaritet mellan generationerna. Jag citerar: "vikten av att hitta strategier och medel för att 'bra jobb' ska kunna kombineras med kvinnors och mäns ansvar i hemmet och att hitta en balans mellan familjeplaner, privatliv och yrkesambitioner är möjligt endast om de berörda personerna åtnjuter verklig valfrihet i ekonomiskt och socialt hänseende och får stöd av politiska och ekonomiska beslut på europeisk och nationell nivå utan några negativa följder".

- Betänkande: Toia (A6-0015/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Fru talman! Jag håller med och stöder helhjärtat Patrizia Toia som har lyft fram den sociala ekonomins betydelse för att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet och även för att stärka den sociala, ekonomiska och regionala sammanhållningen, främja aktivt medborgarskap, solidaritet

och en vision av ekonomin grundad på demokratiska värderingar som sätter människor först och som stöder hållbar utveckling och teknisk innovation.

Jag är fullt medveten om att ett samhälles välstånd och stabilitet är beroende av dess mångfald och att den sociala ekonomin ger ett viktigt bidrag till detta och därmed stärker den europeiska sociala modellen och erbjuder sin egen affärsmodell som skapar stabil och varaktig tillväxt i den sociala ekonomin. Därför stöder jag föredragandens påstående att den sociala ekonomin endast kan nå sin fulla potential om den får tillgång till lämpliga politiska, rättsliga och verksamhetsmässiga villkor och förutsättningar.

Eftersom kommissionen redan många gånger har erkänt begreppet social ekonomi vill jag upprepa Patrizia Toias krav på att kommissionen ska främja den sociala ekonomin i sin nya politik och försvara tanken på en "en annan form av företagande än vinstdrivande företag" som ligger i denna sektor, som inte främst drivs för att skapa vinster utan för att skapa sociala fördelar.

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) Den sociala ekonomin bidrar till att förverkliga de fyra viktigaste målen för EU:s sysselsättningspolitik: att förbättra invånarnas anställbarhet; uppmuntra företagande, särskilt genom skapande av sysselsättning på det lokala planet; förbättra företagens och deras anställdas anpassningsförmåga genom modernisering av arbetsorganisationen; förstärka jämställdhetspolitiken, särskilt genom att utveckla en allmän politik som gör det möjligt att förena familje- och yrkesliv. Företag inom den sociala ekonomin kan skapa stora ytterligare fördelar för samhället, dvs. göra människor delaktiga i den ekonomiska utvecklingen i samhället i EU, öka företagsdemokratien genom medlemmars och anställdas delaktighet samt tillämpa principerna för företags sociala ansvar och tillhandahållande av lokala tjänster.

Det är viktigt att knyta den sociala ekonomin till målen med social sammanhållning och aktivt medborgarskap, med hänsyn till den lokala sociala ekonomins egenskaper och dess betydelse för att uppmuntra till aktivt deltagande. De verksamheter som nämns brukar bidra till att stärka de sociala förbindelserna och de är särskilt viktiga i en värld där den sociala isoleringen och separationen ökar.

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Jag stöder detta betänkande som uppmanar kommissionen att främja social ekonomi i all sin nya politik och att försvara den sociala ekonomins tankegång om "ett annorlunda företagande", vars drivkraft inte huvudsakligen är ekonomisk lönsamhet, utan social lönsamhet, så att det vid utformningen av rättsliga ramar verkligen tas vederbörlig hänsyn till den sociala ekonomins särdrag. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas även att utveckla en rättslig ram som erkänner den sociala ekonomin som en tredje sektor liksom utarbeta tydliga regler som fastställer vilka företag som lagligt kan verka som företag inom den sociala ekonomin.

Företagen i den sociala ekonomin kännetecknas av en annan form av företagande än vinstdrivande företag. De är privata företag, oberoende av offentliga myndigheter, som svarar mot behov och efterfrågan från sina medlemmar och allmänintresset. Den sociala ekonomin består av kooperativ, ömsesidiga bolag, föreningar och stiftelser samt andra företag eller organisationer som har de för den sociala ekonomin gemensamma grunddragen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Genom att delta i diskussionen i utskottet för sysselsättning och sociala frågor gjorde vi flera bidrag och lade fram olika förslag för att förbättra föredragandens ursprungliga ståndpunkt. Vi fick inte alla gånger gehör för våra åsikter och den slutliga resolutionen är därför inte helt tillfredsställande.

Vi erkänner dock den stora betydelsen av de olika formerna av social ekonomi, rikedomen i mångfalden av dess institutioner och även dess särskilda egenskaper, med olika behov. Därför argumenterar vi för att de ska stödjas. Vi anser emellertid att detta inte får undergräva kvaliteten i de offentliga tjänsterna, särskilt på områden där den sociala ekonomin också har en framträdande roll.

Vi erkänner att den sociala ekonomin kan bidra till att stärka den ekonomiska och sociala utvecklingen och öka den demokratiska delaktigheten, särskilt om det finns förutsättningar för stöd och den inte används för att undergräva allmänna offentliga tjänster som är tillgängliga för hela befolkningen. Vi bör komma ihåg att den sociala ekonomin inte kan ersätta resurserna i och den offentliga förvaltningen av offentliga tjänster, men att den kan vara ett viktigt komplement.

Malcolm Harbour (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag och mina brittiska konservativa kolleger stöder varmt bidraget till den europeiska ekonomin från dessa organisationer och företag som är verksamma inom den icke-vinstdrivande sektorn. De konservativa har en stark tilltro till exempelvis fördelarna med att samhallen

samarbetar, välgörenhetsinstitutionernas arbete och frivilligsektorn i allmänhet, och har nyligen beställt omfattande forskning i detta område.

Det finns dock ett antal rekommendationer för nya europeiska åtgärder i detta betänkande som vi inte kan acceptera.

Vi har därför beslutat att lägga ned våra röster.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), skriftlig. – Vi har i dag röstat emot Toias initiativbetänkande om den sociala ekonomin (A6-0015/2009). Vi instämmer i att den sociala ekonomin spelar en viktig roll i dagens samhälle, men kan inte stödja att den skulle lyda under andra regler än andra företag. Det är inte möjligt att dra en tydlig gräns mellan olika företag och vi anser inte att just kooperativa och ömsesidiga bolag ska gynnas i förhållande till exempelvis småföretagare vad gäller möjligheter till finansiering och andra former av stöd.

Livia Járóka (PPE-DE), skriftlig. – (HU) Jag vill gratulera Patrizia Toia till hennes betänkande om den sociala ekonomin där det påpekas vilken viktig roll företag inom den sociala ekonomin har för integrationen på arbetsmarknaden, eftersom dessa företag i stor utsträckning kan bidra till att utveckla och förverkliga den sociala sammanhållningen genom sina nära band till det lokala samhället. Dessutom kan deltagare i den sociala ekonomin integrera tillverkningsprocesser som syftar till ett socialt välmående inom sin verksamhet och de kan också främja självförvaltning. En välfungerande social ekonomi, eller tredje sektor, är särskilt viktig för missgynnade personer. Detta omfattar frågan om sysselsättning för den romska befolkningen, som har en oacceptabelt hög arbetslöshet i hela EU.

För att den sociala ekonomin ska fungera väl krävs en ändamålsenlig rättslig ram, dvs. att dess beståndsdelar erkänns rättsligt, oavsett om det handlar om stiftelser, kooperativ eller andra föreningar. Det är viktigt att förenkla tillgången till lån, skattelättnader och stimulansåtgärder för dessa organisationer. Det vore bra att överväga att införa en enda gemenskapsfinansiering för företag som är effektivast för den sociala sammanhållningen.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för Toiabetänkandet om den sociala ekonomin.

Jag delar föredragandens åsikt att den sociala ekonomin blir allt viktigare i dagens ekonomiska klimat, eftersom det nu uppstår många behov som traditionella ekonomiska aktörer inte kan uppfylla. Den sociala ekonomin har verkligen en viktig roll för att förverkliga EU:s mål, t.ex. när det gäller att öka sysselsättningen, förbättra den sociala sammanhållningen och stärka politiken för lika möjligheter.

Jag håller också med om att den sociala ekonomin bör följa med i den kontinuerliga marknadsutvecklingen för att ta fram effektiva strategier för att uppfylla sina mål. Detta skulle kunna ske genom att nätverk inrättas mellan de berörda parterna och genom ökat samarbete och erfarenhetsutbyte på alla nivåer, både lokalt, nationellt och transnationellt.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Den sociala ekonomin följer de grundläggande principerna med den europeiska sociala modellen. Dess grundläggande egenskaper och värderingar handlar om att sätta människor och sociala mål före kapital och att kombinera medlemmarnas intressen med det allmännas bästa, samt att tillämpa ett demokratiskt kontrollsystem som genomförs av medlemmarna. Sammanlagt motsvarar den 10 procent av EU:s företag och 6 procent av arbetsmarknaden.

Den sociala ekonomin, som även kallas den solidariska ekonomin eller den tredje sektorn, är ett avgörande instrument för att förverkliga Lissabonmålen. Den har stor potential för att skapa sysselsättning och kan användas effektivt för att uppnå målet med ekonomisk tillväxt.

Den tredje sektorn har en ledande roll inom den europeiska ekonomin och kombinerar lönsamhet med solidaritet.

Med hänsyn till den finanskris som vi med oro har observerat och förgäves sökt lösa på senare tid är det ytterst viktigt att vi skapar finansiell stabilitet. EU-medborgarna är rädda för att förlora sina jobb och förväntar sig att behandlas anständigt. EU och medlemsstaterna måste svara på verkliga behov, skapa verkliga möjligheter och väcka nytt hopp, för alla EU-medborgares bästa.

Att främja den solidariska ekonomin är ett sätt att förbättra läget.

Jag stöder föredragandens förslag. Europeiska kommissionen bör inte bara främja den sociala ekonomin utan även vidta konkreta åtgärder för att utveckla en rättslig ram där enheter som kooperativ, ömsesidiga

bolag, föreningar och stiftelser kan bedriva verksamhet och också utveckla ett program för att erbjuda finansiellt stöd, rådgivning och utbildning till befintliga och nya företag.

Michel Teychenné (PSE), skriftlig. – (FR) Den sociala ekonomin har ett större behov än någonsin av en särskild rättslig ram och Toiabetänkandet är ett steg i rätt riktning.

Europeiska kommissionen har dragit tillbaka två förslag som syftade till att införa stadgar för europeiska ömsesidiga bolag och föreningar. I en tid när sprickorna i det kapitalistiska systemet är uppenbara är det underligt att förslag som främjar alternativa och effektiva former av ekonomisk organisation dras tillbaka.

Den sociala ekonomin bygger på principerna för ömsesidighet och ömsesidigt beroende och förespråkar ett nytt affärskoncept som är mer humant och som bryter med den kapitalistiska strategin med att enbart eftersträva vinst. Den har vuxit framgångsrikt på senare år och motsvarar i dag 10 procent av företagen och 6 procent av arbetstillfällena i EU.

Kommissionens inställning må vara beklaglig, men vi kan ändå glädja oss åt parlamentets omröstning. Kravet på att den sociala ekonomins egenskaper ska beaktas i utformningen av EU:s politik måste välkomnas, precis som kravet på att den särskilda budgetrubriken ska återaktiveras.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) I resolutionen om kvinnor och fattigdom i Europeiska unionen (A6-0273/2005) tar jag upp och betonar på nytt det skyndsamma behovet av att stödja ett nytt EU grundat på en kreativ samexistens mellan kulturer och tänkesätt och en fullständig respekt för olikheter. Ett EU där friheten under ansvar inte upphör vid den fria rörligheten för kapital och där medborgarna, oberoende av social ställning, delar med sig av vad de kan. Ett EU där kreativiteten utvecklas och varje medborgares värdighet skyddas för det gemensamma bästa. Jag nämner också de nya formerna av fattigdom och social utestängning som bör uppmuntra till kreativitet bland dem som drabbas.

I Toiabetänkandet stöds den inställningen. Jag välkomnar detta och har röstat för betänkandet.

Eftersom den sociala marknadsekonomins värderingar i allmänhet är förenliga med EU:s övergripande mål för den sociala integrationen bör de omfatta lämplig sysselsättning, specialistutbildning och återintegrering på arbetsmarknaden. Sociala ekonomier har visat att de i betydande grad kan förbättra missgynnade personers ställning. Som exempel kan nämnas de mikrokreditföretag som infördes av Nobelpristagaren Muhammad Yunus och som förbättrade kvinnors ställning och gav dem ökat inflytande genom att göra det möjligt för dem att förbättra sin ekonomi och sin familjesituation. Social innovation hjälper funktionshindrade att hitta egna lösningar på sina sociala problem, balans mellan yrkes- och familjeliv, lika möjligheter för kvinnor och män, kvalitet i familjelivet och möjlighet att ta hand om barn, äldre och funktionshindrade.

- Betänkande: Tzampazi (A6-0034/2009)

Liam Aylward (UEN), skriftlig. – (EN) Så många som en av fyra personer drabbas av psykiska problem. Stigmatisering och diskriminering av dem som lider av psykiska problem kvarstår. År 2020 beräknas depression vara den vanligaste sjukdomen i den industrialiserade delen av världen. Just nu inom EU begår runt 58 000 medborgare självmord årligen, vilket är mer än de som årligen dör i trafiken eller mördas.

Det behövs informationskampanjer som startar redan i skolan och utvidgas till alla domäner. För att minska stigmatiseringen måste vi i egenskap av lagstiftare, socialarbetare och deltagande i samhällslivet fokusera på tidiga diagnoser och ingripanden.

Vad vi vet från forskningen och som är centralt för våra tjänster är att förutsättningarna för psykisk hälsa formas mycket av barnets första fem levnadsår. Att främja psykisk hälsa hos barn är en investering för framtiden.

Flera EU-projekt har visat sig framgångsrika genom att ta itu med postnatal depression hos mödrar, förbättra föräldrabarnkompetens, organisera hembesök av sjuksköterskor för att bistå blivande och nya föräldrar och tillhandahålla resurser för skolan. Forskning visar att fler resurser till skolan för våra unga elever kan förbättra barnets utveckling och minska förekomsten av mobbning, ångest och depressiva sjukdomar.

Charlotte Cederschiöld, Gunnar Hökmark och Anna Ibrisagic (PPE-DE), skriftlig. – Vi moderater har idag röstat för initiativbetänkandet om psykisk hälsa av Evangelia Tzampazi (A6-0034/2009). Vi respekterar medlemsstaternas beslut att ingå den europeiska pakt för psykisk hälsa och välbefinnande som nämns i betänkandet. Vi ser det som naturligt att medlemsstaterna inom detta område samarbetar och utbyter erfarenheter på sina egna villkor.

Däremot är vi emot den skrivning i betänkandet som efterlyser europeiska riktlinjer för mediebevakningen av psykisk hälsa. Vi delar inte bedömningen att det bör ske på europeisk nivå, utan värnar en fri och oberoende massmedia.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Att man nu främjar en omstrukturering av den psykiska hälsovården tjänar kapitalets intressen, kapitalistiska omstruktureringar och en kommersialisering av vården snarare än patienternas intressen. De flesta inrättningar för psykisk hälsa, åtminstone de som genererar vinst för kapitalet, privatiseras nu inom ramen för Lissabonstrategin.

De allra flesta mentalvårdspatienterna på psykiatriska sjukhus och andra välfärdsinrättningar får stå ut med eländiga och fullständigt förödmjukande levnadsförhållanden och det finns stora brister inom både primär- och sekundärvården.

Inblandningen i hälsovårdssektorn av icke-statliga organisationer, sponsorer och andra "filantroper" utanför det privata kapitalet tjänar som ursäkter för och utgör på samma gång en övergång till full privatisering av vården.

Offren, vid sidan av mentalvårdspatienterna, på området för den privata eller så kallade "sociala" infrastrukturen är arbetstagarna, vars rättigheter överträds, och de människor som har tillfälliga anställningar och som lever under konstant hot om uppsägning.

Vi stöder avskaffandet av den inhumana hospitalsliknande form av psykiatrisk vård som de borgerliga regeringarna tillämpar, skapandet av ett integrerat nät av mentalhälsovård inom ramen för ett enda, offentligt, gratis hälso- och välfärdssystem och avskaffandet av all kommersiell verksamhet som varken tillgodoser patienternas och deras familjers eller några människors verkliga behov.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Detta betänkande försöker dra uppmärksamhet till psykisk hälsa, som enligt vad föredraganden anger, påverkar vårt dagliga liv och är en bidragande faktor till välbefinnande och social rättvisa. Omvänt påverkar psykisk ohälsa menligt livskvaliteten för människor och deras familjer och får konsekvenser för vårdsektorn, utbildningssektorn, det ekonomiska och sociala systemet, kriminalvården och rättssystemet.

Det finns nu en växande medvetenhet om att en god allmänhälsa inte är möjlig utan en god psykisk hälsa. Vi behöver reflektera över några av de siffror som nämns i betänkandet. Betänk bara

- att en av fyra personer minst en gång i sitt liv kommer att drabbas av någon form av psykisk störning,
- att depression är en av de vanligaste störningarna, som drabbar en av sex kvinnor i Europa och som år 2020 beräknas vara den vanligaste sjukdomen i den industrialiserade delen av världen och den näst största orsaken till funktionshinder,
- att det inom EU begås runt 59 000 självmord årligen, av vilka 90 procent beror på psykiska störningar,
- att utsatta och marginaliserade grupper som arbetslösa, invandrare, funktionshindrade, personer som utsätts för övergrepp och personer som använder psykoaktiva ämnen löper störst risk att utveckla psykiska problem.

En gemensam strategi för de utmaningar som psykisk hälsa innebär är mycket viktig och bör behandlas med samma allvar som fysisk hälsa.

Françoise Grossetête (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för detta betänkande om psykisk hälsa som har till syfte att se till att EU även i fortsättningen prioriterar denna fråga inom hälsovården.

I betänkandet kräver man åtgärder för att förhindra depression och självmord, för att stödja psykisk hälsa bland unga och inom utbildningssystemet, på arbetsplatser och bland äldre. Man betonar också behovet av att bekämpa stigmatisering och socialt utanförskap. Kommissionen uppmanas även att föreslå gemensamma indikatorer för att förbättra jämförbarheten för data och för att underlätta utbyte av goda rutiner och samarbete mellan medlemsstaterna för att främja psykisk hälsa.

Slutligen är jag glad att man i betänkandet gör en klar skillnad mellan neurodegenerativa störningar, som Alzheimers sjukdom, och psykiska sjukdomar. Alzheimers sjukdom är verkligen en mycket speciell typ av sjukdom som inte bör behandlas på samma sätt som psykiska sjukdomar.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Evangelia Tzampazis betänkande handlar om en viktig hälsofråga. Då en av fyra personer minst en gång i sitt liv kommer att drabbas av någon psykisk störning kommer praktiskt taget alla antingen få psykiska problem eller känna någon som får det. Psykiska problem innebär fortfarande en stigmatisering och det är absolut nödvändigt att medlemsstaterna samarbetar för att bekämpa stigmatisering och genomföra åtgärder för att främja en rättvis och lika behandling.

Adrian Manole (PPE-DE), skriftlig. – (RO) WHO:s statistik visar att det för närvarande finns 450 miljoner människor som har något slag av psykiskt, beteendemässigt eller psykologiskt problem, vilket representerar 12 procent av världens befolkning.

Man säger också att år 2010 kommer depression att vara den vanligaste sjukdomen i det moderna samhället.

Till exempel registrerades i Rumänien, på bara ett enda sjukhus, 'Dr Alexandru Obregia' Clinical Psychiatric Hospital, mer än 22 000 intagningar år 2008. De flesta fallen rörde depression och schizofreni.

I dagens ekonomiska kris har utsatta och marginaliserade människor, t.ex. arbetslösa och invandrare, och även funktionshindrade eller människor som utsatts för övergrepp en större benägenhet för depression.

Alla länder har problem med brist på medicinsk personal som är specialiserade på att behandla patienter med psykiska störningar. Genomsnittstalet för fattiga länder är 0,05 psykiater per 100 000 invånare. Problemet förvärras i väldigt många länder genom utvandring av medicinsk personal med specialistkompetens. Jag tror att vi först och främst behöver ta itu med frågan om folks psykiska hälsa på ett mycket mindre ytligt sätt och att alla medlemsstater måste upprätta gemensamma program för att med alla möjliga medel begränsa spridningen av detta problem.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag stöder detta betänkande som uppmanar medlemsstaterna att anordna informationskampanjer för att bekämpa stigmatisering och social utestängning och utarbeta uppdaterad lagstiftning om psykisk hälsa. En av fyra personer drabbas av psykiska problem minst en gång under sin livstid, ändå finns det fortfarande en stigmatisering av psykiska störningar. Detta betänkande fastställer de grundläggande principerna, värdena och målen i politiken för psykisk hälsa, vilket krävs i EU för att främja en bättre förståelse.

Mairead McGuinness (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för detta betänkande och är särskilt oroad över att den nuvarande ekonomiska krisen pressar individer och familjer på ett sådant sätt att det kan leda till en ökning av psykiska störningar.

En av fyra personer drabbas av psykiska problem minst en gång under sin livstid.

Depression är en av de vanligaste störningarna, som drabbar en av sex kvinnor i Europa. Det beräknas att år 2020 kommer depression att vara den vanligaste sjukdomen i den industrialiserade delen av världen. Inom EU begås runt 59 000 självmord årligen, av vilka 90 procent beror på psykiska störningar.

Vi måste fokusera lika mycket på psykisk hälsa som vi gör på fysisk hälsa.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag välkomnar Evangelia Tzampazis betänkande om psykisk hälsa.

Jag håller med föredraganden om att det är nödvändigt att erkänna att psykisk och fysisk hälsa har samma betydelse för påverkan av livskvaliteten. Omsorg om psykisk hälsa måste angå unga, vuxna och äldre, med särskild uppmärksamhet riktad mot de senare, som löper större risk att få degenerativa sjukdomar, och mot kvinnor som påverkas mer av depression.

För att försäkra oss om att dessa mål ska uppnås måste vi framför allt vidta åtgärder för att bekämpa socialt utanförskap och marginalisering som kan bidra till psykiska störningar, vid sidan av åtgärder för att främja psykisk hälsa på arbetsplatser där folk utsatts för många påfrestningar och stressande situationer som också kan ge upphov till psykiska problem.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Jag välkomnar resultatet av denna resolution. I mellangruppen av anhängare har vi ofta diskuterat EU:s möjlighet att delta i denna politik samtidigt som man respekterar subsidiaritetsprincipen och att medlemsstaternas beslut har företräde. Jag stöder kravet på samarbete bland europeiska institutioner på nationell, regional och lokal nivå och också bland sociala partner på de fem prioriterade områdena till stöd för psykisk hälsa. Folk ska skyddas från stigmatisering och socialt utanförskap oavsett ålder, kön, etniskt ursprung och socio-ekonomisk grupp. Deras mänskliga värdighet är av största

betydelse och av det skälet bör mer hjälp och lämplig terapi vara tillgänglig för folk med psykiska hälsoproblem, deras familjer och deras vårdare.

Psykisk hälsa beror på flera faktorer och av det skälet har jag i mitt betänkande om solidaritet mellan generationerna betonat föräldrars pedagogiska uppgift för kommande generationer. Jag har också inbegripit hjälp åt äldre eller funktionshindrade familjemedlemmar och den oersättliga roll som män och kvinnor har som anhängigvårdare. Deras insatser är nödvändiga för att öka allmänhetens välbefinnande och borde erkännas av sektorspolitiken. Män och kvinnor som frivilligt fattar beslut att vårda sjuka familjemedlemmar bör få ekonomisk kompensation. Att avbryta en yrkesbana för att vårda släktingar med psykiska hälsoproblem bör inte påverka en persons yrkesbana eller möjlighet att ekonomiskt försörja sin familj.

Jag uppmanar medlemsstaterna att stödja system som ger människor möjlighet att ta ledigt från arbetet, vilket skulle innebära en lösning i sådana fall.

- Betänkande: Gyürk (A6-0030/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) En effektiv energianvändning bör bli en av de viktigaste hörnstenarna i den energipolitik inom EU som nu utformas. Genom att använda energi mer ändamålsenligt i Europa skulle vi kunna säkra en tryggare energiförsörjning. Eftersom de åtgärder som behövs för närvarande inte vidtas kan Europas beroende av importerad energi under de närmaste 20–30 åren (för närvarande importeras 50 procent av vår energi) komma att uppgå till 70 procent och några medlemsstater riskera att bli ännu mer beroende. Intelligentare användning av energi skulle minska miljöförstörelsen. Mer ändamålsenlig energianvändning är ett av de effektivaste sätten att minska de gasutsläpp som är orsak till växthuseffekten och se till att EU:s viktiga klimatpolitiska planer genomförs. Dessutom har åtgärder på detta område en stor påverkan på europeisk industris konkurrenskraft och möjligheten att nå målen i Lissabonstrategin. Större energieffektivitet kan minska bördan för de mest utsatta konsumenterna och utplåna energifattigdomen.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Energieffektivitet är absolut nödvändigt om EU ska kunna minska sin energinota. Det är ett värdefullt verktyg för att minska vårt oljeberoende.

Alla nationer har mycket att vinna på att dela alla staters erfarenheter på detta område genom att jämföra metoder och strategier även om de i laga ordning utformats efter förutsättningarna i varje region.

Vad beträffar Portugal beklagar jag att de åtgärder som genomförts inte har utarbetats inom en sammanhängande och omfattande handlingsplan som framlagts för kommissionen i lagstadgad tid. Det innebär att mitt land är ett av de få som inte har gjort det och det hindrar oss på så sätt från att dela lösningarna.

Denna första utvärdering av den nationella handlingsplanen utgör en utgångspunkt för dialog i EU och är ett användbart verktyg så att medlemsstaterna kan omsätta energieffektivitetens idéer i praktiska åtgärder som kommer att generera förväntade resultat till 2020.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Flera medlemsstater utarbetar handlingsplaner men har problem med att bestämma målen för energieffektiviteten. Förslaget att lägga tonvikten på ett effektivt genomförande av åtgärder som fokuseras på energieffektivitet, inbegripet utveckling av bästa praxis och synergier. Bättre information och råd till slutanvändare verkar därför lämpligt. Men vi får inte glömma det stöd som måste ges till dem som har större ekonomiska svårigheter.

Det verkar också lämpligt att, som del i 2009 års översyn av handlingsplanerna, i detalj undersöka i vad mån dessa täcker alla möjligheter för att hushålla på området för energieffektivitet utan att ifrågasätta varje medlemsstats suveränitet. Denna analys bör syfta till att kontrollera svårigheterna och om nödvändigt vidta lämpliga stödåtgärder för att nå det föreslagna målet för energieffektiviteten.

Det förefaller också viktigt att stödja de bestämmelser som förstärker den offentliga sektorns föredömliga roll och att erkänna att en ökning av byggnaders energieffektivitet kan få en enorm betydelse för att minska växthusgasutsläppen och bekämpa klimatförändringen, både vad gäller anpassningen till och åtgärder för att angripa orsakerna till klimatförändringen.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) I Europeiska unionen går över 20 procent av energin till spillo på grund av bristande effektivitet, vilket motsvarar omkring 400 Mtoe (miljoner ton oljeekvivalenter) mindre energi, vilket även skulle motsvara en kraftig minskning av utsläppen. Jag stöder detta betänkande eftersom det understryker behovet av energieffektivitet. I betänkandet fastställs målet att spara 9 procent energi fram till 2016.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för András Gyürks betänkande om uppföljningen av de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet.

Europas energiförsörjningsproblem är allmänt kända och nära knutna till frågan om energieffektivitet. Den energi som slösas bort i EU är en lyx som vi inte har råd med. Vi måste rätta till detta så snart som möjligt så att vi inte drabbas av ännu värre konsekvenser i framtiden.

Jag håller med om att de nationella handlingsplanerna för närvarande endast delvis har genomförts, vilket innebär att resultaten också varit blandade. Jag anser därför att det krävs ett starkare engagemang både från den offentliga och den privata sektorn och också från enskilda medborgare.

Mot bakgrund av den nyckelposition som små och medelstora företag har i Europa är det mycket viktigt att engagera dem i handlingsplanerna. Eftersom de påverkas mer av stigande energipriser skulle de också kunna dra stor nytta av förbättrad energieffektivitet och deras bidrag skulle räcka långt för att nå de övergripande målen.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) in writing. – (PL) Att rationalisera energikonsumtionen är en ytterst viktig verksamhet. Allmänheten behöver få veta att detta är det mest ekonomiska sättet att bekämpa klimatförändringen. Det är emellertid inte bara miljön som gynnas. Ju bättre vi använder tillgänglig energi, desto mindre energi behöver vi och desto mindre behöver vi till följd därav förlita oss på importerad energi. I nuvarande läge där energi används som ett politiskt verktyg får betydelsen av detta faktum inte undervärderas.

Vi använder energi på ett alltmer rationellt sätt. Konsekvenserna av denna strategi kan mätas. Sedan 1990 har energiproduktionen i EU stigit med 40 procent och avkastningen *per capita* med en tredjedel, medan energiefterfrågan bara har stigit med 11 procent. Rationellare energihushållning har alltså bidragit till ekonomisk tillväxt i alla medlemsstater.

Energieffektivitet och åtgärder för att spara energi borde spela en nyckelroll både för att begränsa den ökande efterfrågan och mängden bränsle som åtgår.

Att minska växthusgasutsläppen, använda mer grön energi, och gå in för en sparsammare energihushållning, allt detta ger möjlighet att minska vårt beroende av importerad gas och olja. Den europeiska ekonomin måste bli mindre utsatt för fluktuerande energipriser och inflation och även för den risk som ligger i det geopolitiska läget för dessa resurser.

- Betänkande: Ramos (A6-0016/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – Vi svenska socialdemokrater valde att lägga ner våra röster. Naturligtvis har vi inget att invända mot forskning och ökad kunskap om fiske och dess relaterade sektorer. Men framför allt anser vi att EU måste gå från ord till handling i fiskeripolitiken. EU måste agera snabbt för att stoppa problemen med överfiske och hotade bestånd. Detta måste vara utgångspunkt och fokus för den gemensamma fiskeripolitiken.

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) Det är nödvändigt att fästa större vikt vid de särskilda problem som berör fiske och vattenbruk. Denna sektor är, ur ekonomisk, social och politisk synvinkel, mycket viktig inom EU. I mitt hemland Malta fäster man särskild vikt vid fiske och vattenbruk.

Jag instämmer helt med fiskeriutskottet om att rekommendera att man inom området för vetenskaplig havsforskning prioriterar inte bara forskning som syftar till att öka kunskapen om fiskeresursernas tillstånd, men också forskning om de ekosystembaserade, kommersiella, ekonomiska och sociala aspekter som är avgörande för förvaltningen av fiskeriverksamheten, eftersom dessa aspekter är synnerligen viktiga. Vi bör se till att man särskilt när det gäller fiske och vattenbruk bör prioritera tillämpad forskning.

Det är olyckligt att det råder en uppenbar intressekonflikt mellan fiskare och vetenskapsmän på kort sikt, medan deras mål på lång sikt är mer förenliga.

Forskning måste företas om krympande bestånd. Det kan leda till att hela arter försvinner. Därför är det så viktigt att främja ett bättre samarbete mellan forskare, fiskare och vattenbruksoperatörer.

Charlotte Cederschiöld, Gunnar Hökmark och Anna Ibrisagic (PPE-DE), skriftlig. – Vi moderater har idag röstat för initiativbetänkandet om tillämpad forskning inom den gemensamma fiskeripolitiken av Rosa Miguélez Ramos (A6-0016/2009). Vi delar betänkandets grundhållning att fiskeripolitiken bör vila på

vetenskapliga grunder och att ett samförstånd mellan fiskare och forskare är grunden för en politik som bygger på hållbarhet.

Däremot anser vi att det sjunde ramprogrammet, med sina prioriteringar och begränsningar, bör ligga fast.

Lena Ek (ALDE), skriftlig. – Jag har valt att rösta för Miguelez Ramos betänkande om tillämpad forskning inom den gemensamma fiskeripolitiken.

Det är viktigt att stödja ökade satsningar på forskning om fiskeripolitikens konsekvenser för fiskbestånd, ekosystem och biologisk mångfald. Jag är därför djupt kritisk till delar av EU:s fiskepolitik. Miguelez Ramos betonar emellertid vikten av att politiska beslut grundas på vetenskap och långsiktig hållbarhet, och inte främst på fiskenäringens kortsiktiga intressen, vilket jag ser som positivt.

Jag är dock kritisk till eventuella tolkningar av betänkandet som skulle kunna innebära att mer pengar avsätts till att ekonomiskt stödja den europeiska fiskenäringen och ge den ökad status. Ett tydligt miljöperspektiv bör genomsyra all forskning på fiskeområdet.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. – (PT) I december 2006 fattade parlamentet och rådet ett viktigt beslut om gemenskapens sjunde ramprogram om forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007-2013). Jag gratulerar mig själv till att vid den tidpunkten ha poängterat vikten av att garantera mer och bättre teknisk utveckling på området för fiske och vattenbruk.

Jag anser därför att detta initiativbetänkande kommer lägligt och är oerhört viktig när det gäller att söka nå målen för den nya reformen av den gemensamma fiskeripolitiken.

Den gemensamma fiskeripolitiken är den gemenskapspolitik som är mest beroende av vetenskaplig forskning, mot bakgrund av att trovärdigheten för de åtgärder som godkänts av fiskeripolitiken vilar på vetenskapliga utlåtanden av hög kvalitet.

Dessutom kan den tekniska utvecklingen av fartyg, fiskeredskap och motorer garantera en hållbar utveckling för sektorn i framtiden, göra att miljöskyddet förbättras och att flottorna blir mer konkurrenskraftiga.

Jag röstade för detta betänkande.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vetenskaplig fiskeriforskning är absolut nödvändig för att utforma en lämplig fiskeripolitik som måste ta hänsyn till de sociala, miljömässiga och ekonomiska aspekterna på denna verksamhet som är en viktig livsmedelskälla.

Denna forskning borde inte bara utvärdera fiskbeståndens status och skapa modeller som gör att man kan förutsäga deras utveckling. Den borde också bidra till att förbättra fiskeredskap, fartyg, arbets- och trygghetsförhållanden för fiskare och utvärdera den påverkan som olika system eller instrument för att förvalta fisket har på arbetet och inkomsterna i fiskesamhällen.

Det är emellertid oerhört viktigt att nödvändiga resurser, inberäknat finansiering, görs tillgängliga av EU och varje medlemsstat för att vetenskaplig fiskeriforskning ska kunna uppfylla de mål som satts upp och de behov som angetts. Därför stöder vi betänkandets rekommendationer i detta avseende.

Vi anser emellertid att utvecklingen för vetenskaplig forskning absolut kräver att man erkänner de involverade mänskliga resursernas värde. Det innebär att man måste värna om rätten till anställningskontrakt för denna yrkeskategori – genom att bekämpa de osäkra anställningsförhållanden som många av forskarna har. Man måste ge dem rimliga löner och tillgång till socialförsäkringssystem, bland många andra arbetstagarrättigheter.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för Rosa Miguélez Ramos betänkande om fiskeriforskning. Jag stöder inte den gemensamma fiskeripolitiken och anser att fiskeriförvaltning bör hamna under varje europeisk sjöfartsnations behörighet, som i sin tur kan samarbeta med varandra. Det samarbetet skulle kräva gemensamma åtgärder inom forskning och det är ett område inom vilket EU kan tillhandahålla mervärde.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för betänkandet av Rosa Miguélez Ramos om tillämpad forskning inom den gemensamma fiskeripolitiken.

Klok och ansvarsfull användning av naturtillgångar blir mer och mer viktig mot bakgrund av den uppenbara och oacceptabla kvalitativa och kvantitativa utarmningen av dessa resurser under årens lopp.

När det gäller havsmiljön är det därför viktigt att tänka över hur den ska skyddas och att tillämpa en strategi baserad på en noggrann bedömning av ekosystemen samt ta hänsyn till all verksamhet som rör europeiska hav utifrån ett helhetsperspektiv. Det är klart att detta slags strategi på ett positivt sätt kan bidra till en balanserad utveckling av både ekonomin och samhället och också systemets övergripande konkurrenskraft på medellång till lång sikt.

Jag anser därför att det är viktigt att den tillämpade forskningen inom fiskerisektorn får mer pengar, inberäknat finansiering från sjunde ramprogrammet för forskning, i enlighet med det som föreskrivs i tidigare ramprogram. Vi borde också underlätta inrättandet av ett nät av forskningscentrum som kan dela specialiserad infrastruktur och utbyta användbar information och användbara data.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – Vi har valt att rösta för Miguelez Ramos betänkande om tillämpad forskning inom den gemensamma fiskeripolitiken.

Det är viktigt att stödja ökade satsningar på forskning kring fiskeripolitikens konsekvenser för fiskbestånd, ekosystem och biologisk mångfald. Vi är djupt kritiska till delar av EU:s fiskepolitik av miljöskäl. Miguelez Ramos betonar vikten av att politiska beslut grundas på vetenskap och långsiktig hållbarhet, och inte främst på fiskenäringens kortsiktiga intressen, vilket vi ser som positivt.

Vi är dock kritiska till eventuella tolkningar av betänkandet som skulle innebära att mer pengar avsätts till att ekonomiskt stödja den europeiska fiskenäringen och ge den ökad status. Ett tydligt miljöperspektiv bör genomsyra all forskning på fiskeområdet som tilldelas extra resurser.

- Betänkande: Cederschiöld (A6-0029/2009)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Jag röstade för Cederschiöldbetänkandet eftersom jag anser att rätten för EU-medborgare att arbeta och leva i en annan medlemsstat är viktig. Jag stöder syftet med betänkandet om att underlätta yrkesutövarnas rörlighet och trygga konsumenternas säkerhet.

Det finns dock aspekter i betänkandet som jag inte stöder, som till exempel formuleringar om att avskaffa hindren för fri rörlighet för personer och tjänster, vilket skulle kunna tolkas som ett påstående mot kollektivavtalen på arbetsmarknaden. Jag ser en risk för avreglering av sjukvårdssektorn i och med inbegripandet av sjukvårdspersonal i överenskommelsen.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. – (PL) En av de grundläggande friheterna på EU:s gemensamma marknad är rörelsefriheten som tillåter oss att inte bara resa fritt inom EU:s gränser utan också att åta oss arbete. Antalet människor som begagnar sig av denna möjlighet växer ständigt och det bästa exemplet på denna trend har varit rörligheten för arbetstagare från de nya medlemsstaterna, däribland Polen, under senare år. För närvarande bor och arbetar omkring två procent av EU:s invånare i en annan medlemsstat än sin egen.

Trots att ytterligare gränser för en gemensam inre marknad har avlägsnats, är ett av de största hindren som möter många människor, som hoppas på att arbeta i en annan medlemsstat, rädslan för att de kvalifikationer man har skaffat sig i andra medlemsstater inte kommer att erkännas. Detta problem har gett upphov till dagens betänkande som kräver inrättande av ett europeiskt yrkeskort för tjänsteleverantörer. Att införa ett sådant kort skulle kunna underlätta rörligheten för representanter för ett antal yrken samtidigt som det skulle ge arbetsgivare säkerhet beträffande de kvalifikationer som en anställd med ett sådant kort har och öka inte bara kvalifikationernas tydlighet utan också deras erkännande och jämförbarhet.

Jag är därför glad över att parlamentet har antagit betänkandet som säkerligen kommer att påverka kommande debatter om inrättande av ett europeiskt yrkeskort.

Jens Holm och Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Rätten för EU-medborgare att arbeta och leva i en annan medlemsstat är viktig och jag stöder avsikterna att underlätta rörligheten för yrkesverksamma och garantera konsumenternas säkerhet. Det finns dock aspekter i betänkandet som jag inte stöder, som till exempel formuleringar om att avskaffa hindren för fri rörlighet för personer och tjänster, vilket skulle kunna tolkas som ett påstående mot kollektivavtalen på arbetsmarknaden. Jag ser en risk för avreglering av sjukvårdssektorn i och med inbegripandet av sjukvårdspersonal i överenskommelsen. Därför valde vi att lägga ned våra röster.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Rätten för EU-medborgare att arbeta och leva i en annan medlemsstat är viktig och jag stöder avsikterna att underlätta rörligheten för yrkesverksamma och garantera konsumenternas säkerhet. Det finns dock aspekter i betänkandet som jag inte stöder, som till

exempel formuleringar om att avskaffa hindren för fri rörlighet för personer och tjänster, vilket skulle kunna tolkas som ett påstående mot kollektivavtalen på arbetsmarknaden. Jag ser en risk för avreglering av sjukvårdssektorn i och med inbegripandet av sjukvårdspersonal i överenskommelsen. Därför valde jag att lägga ned min röst.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag stödde detta initiativ om inrättandet av ett europeiskt yrkeskort för tjänsteleverantörer genom att rösta för det eftersom det representerar ett nytt sätt att garantera fri rörlighet för personer och tjänster. Vi måste uppmuntra arbetskraftsinvandring och underlätta rörlighet i yrket så mycket som möjligt genom att snabba på utbytet av information mellan den ursprungliga medlemsstaten och värdmedlemsstaten.

Enligt statistik över klagomål som mottagits av Solvit under 2007, rörde 20 procent av dem erkännandet av de yrkeskvalifikationer som krävdes för att utöva ett reglerat yrke. Att inrätta ett europeiskt yrkeskort för tjänsteleverantörer kommer att avlägsna några av de hinder som fortfarande står i vägen för europeiska medborgare som vill förvärvsarbeta i ett annat land än sitt eget.

Dessutom kommer den information som detta yrkeskort innehåller att ge stöd till både arbetsgivare och konsumenter medan det också är förmånligt för oreglerade och icke-harmoniserade yrken.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade för Charlotte Cederschiölds betänkande om inrättandet av ett europeiskt yrkeskort för tjänsteleverantörer.

Det gjorde jag eftersom denna marknad, enligt min åsikt, trots direktiv 2005/36/EG som syftar till att främja rörlighet inom yrket, fortfarande i huvudsak är nationell. I stort sett är arbetstagares rörlighet i EU fortfarande mycket låg och utgör ett hinder för att den gemensamma marknaden ska fungera bra och också för att man ska kunna följa Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning.

Mot bakgrund av detta anser jag att det är ytterst viktigt att inrätta europeiska yrkeskort, som redan förekommer i vissa fall, för att täcka alla yrken inberäknat dem som inte är reglerade. Detta kommer att bidra till att de erkänns i medlemsstaterna och på så sätt öka möjligheten för konsumenter att lättare komma i kontakt med utländska tjänsteleverantörer, vilket främjar ökad integration på EU:s gemensamma marknad.

- Betänkande: Attwooll (A6-0025/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) Jag anser att om man betänker den kommersiella valfångstens plågsamma förflutna och de nya hoten mot valbestånden – som tillfällig valfångst under fiske, kollisioner med båtar, global klimatförändring och akustisk förorening av oceanerna – måste EU i internationella forum konsekvent och samstämmigt försäkra sig om största möjliga skydd för valar på global nivå. Jag skulle enträget vilja be er att motsätta er alla förslag som skulle kunna användas för att legalisera alla former av valfångst för vetenskapliga syften och kommersiell valfångst vid kuster och andra platser och likaså för att tillåta internationell handel med valprodukter.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Trots IWC:s (Internationella valfångstkommissionen) insatser och initiativ är fortfarande situationen beträffande flera arter valar oroande eftersom ett stort antal hotas av utrotning. Hela frågan om att fånga valar för vetenskapliga ändamål är fortfarande en "täckmantel" för att fånga dessa däggdjur, och därför måste EU gripa in så att man ser över denna internationella ståndpunkt.

Att stödja bevarandet av moratoriet, att motsätta sig alla förslag om nya typer av valfångst, att acceptera att all valverksamhet av IWC-medlemmar ska underställas IWC-kontroll och att stödja förslag som syftar till att få slut på "vetenskaplig valfångst" utanför IWC:s kontroll är några av de förutsättningar i betänkandet som jag anser nödvändiga.

Att garantera att EU klart anger sin politiska ståndpunkt i detta ämne och ställer sig i spetsen för att försöka nå målen om respekt för biologisk mångfald och hållbar utveckling för vår jord är grundläggande mål som EU måste omfatta.

Därför röstade jag för detta betänkande.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – I likhet med föredraganden stödjer jag det globala moratoriet för kommersiell valfångst och förbudet mot internationell handel med valprodukter. Det finns också goda skäl att eftersträva ett slut på det som benämns som "vetenskaplig valfångst".

När dessa frågor hanteras på internationell nivå bör samverkan sökas inom ramen för Internationella valfångstkommissionen, IWC, inte genom EU.

Jag har trots denna principiella invändning valt att rösta ja till betänkandet.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för Elspeth Attwoolls betänkande om gemenskapens agerande i fråga om valfångst.

Jag anser att man måste förbjuda jakt på dessa utrotningshotade däggdjur och att man måste agera med kraft för att säkra deras överlevnad. Det befintliga moratoriet om valfångst har redan gett goda resultat när det gäller att öka valbestånden, fastän många centrala länder inte har ratificerat det, vilket innebär att valfångst fortfarande pågår. Jag välkomnar därför uppmaningen till kommissionen att lägga fram nya förslag för att verka för en förbättring av dessa resultat.

Jag tror också att åtskillnaden mellan kommersiell valfångst och den valfångst för uppehållet som fortfarande bedrivs av några urbefolkningar är viktig. Den senare formen av valfångst har med rätta uteslutits från moratoriet och detsamma gäller vetenskaplig forskning om valar, förutsatt att man tar hänsyn till behovet av att skydda arten.

- Betänkande: Belet (A6-0027/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Fru talman! Jag röstade för betänkandet. Ett av huvudskälen till gemenskapens medverkan i Europeiska audiovisuella observationsorganet är synpunkten att observationsorganets verksamhet bidrar till att stärka konkurrenskraften för gemenskapens audiovisuella industri. Till exempel hindras alltför ofta distributionen av audiovisuella varor av en brist på kunskap om skillnader i nationell lagstiftning. Observationsorganet hjälper till att övervinna dessa hinder genom att ge sakkunskap och systematisk information till de berörda företagen.

Tyvärr har emellertid ofta den lagstiftning som antagits av gemenskapen inte offentliggjorts tillräckligt i Italien. Av det skälet behövs större öppenhet i lagstiftningen, särskilt den om copyright och konsumentskyddslag och skatte- och arbetsrätt. Slutligen är det mycket viktigt att öka observationsorganets möjlighet att kontrollera nya utvecklingar, som nya konsumtionsmodeller för audiovisuella produkter, särskilt videospel och Internet.

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) Ett av huvudskälen till gemenskapens medverkan i Europeiska audiovisuella observationsorganets verksamhet är förutsättningen att observationsorganet genom att utföra sitt arbete kommer att bidra till att stärka konkurrenskraften för gemenskapens audiovisuella industri. När man distribuerar audiovisuella varor är det ofta problem med otillräcklig kunskap om skillnader i nationell lagstiftning. Genom att förse berörda företag med teknisk sakkunskap och specialinformation bidrar observationsorganet till att övervinna detta hinder och därför bör gemenskapens medverkan betraktas som positiv. Genom att särskilt köpa information och genom att annonsera sina publikationer har observationsorganet blivit huvudkälla till ekonomisk och rättslig information som täcker olika segment av den audiovisuella industrin, vilket används av medlemmarna inom både den offentliga och privata sektorn. Dessutom påpekar kommissionen att en av observationsorganets mest värdefulla tillgångar är dess förmåga att upprätta och övervaka vetenskapliga partnernet. Dessa nät bidrar till att förbättra kvaliteten på observationsorganets ekonomiska och rättsliga analys.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för detta betänkande eftersom Europeiska audiovisuella observationsorganet är den enda alleuropeiska public service-organisation, som har till uppgift att samla in och sprida information om den europeiska audiovisuella industrin. Den spelar en viktig roll genom att tillhandahålla ingående information om sektorn både för offentliga och privata organ på området.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Jag har röstat nej till detta betänkande om gemenskapens medverkan i Europeiska audiovisuella observationsorganet. Det är medlemsstaternas uppgift att engagera sig i och finansiera det Europeiska audiovisuella observationsorganet.

Iosif Matula (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för förslaget till betänkande om gemenskapens medverkan i Europeiska audiovisuella observationsorganet, ett projekt som stöds av PPE-DE-gruppen av flera skäl.

För det första anser jag att det är mycket viktigt för oss att ha maximal öppenhet om den audiovisuella marknaden och att se till att så många institutioner som möjligt har tillgång till relevant information på detta område. Detta är det enda sättet att få verklig konkurrens och uppfylla de ekonomiska tillväxtmålen i Lissabonstrategin.

För det andra tycker jag att det är viktigt att observationsorganet för samman både EU:s medlemsstater och europeiska stater utanför gemenskapen och på så sätt utgör en viktig sammanhållande faktor för alla europeiska länder. Detta medför att vi inte bara kan sammankoppla hela kontinenten utan också underlätta fri rörlighet för varor och tjänster från den audiovisuella sektorn och därmed avsevärt utvidga denna marknad.

Vi måste emellertid ta hänsyn till uppkomsten och utvecklingen av ny teknik som kan öka observationsorganets effektivitet.

Jag stöder personligen tillämpning av de bestämmelser som utsträcker observationsorganets verksamhetsområde för att ge bättre täckning på detta område och ge ännu värdefullare information vilket är nyttigt ur ett ekonomiskt perspektiv men också för att förstå det europeiska sociala och kulturella sammanhanget.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för Ivo Belets betänkande om gemenskapens medverkan i Europeiska audiovisuella observationsorganet.

Enligt min åsikt är observationsorganet arbete mycket viktigt. Det är den enda organisation som ägnar sig åt att samla och distribuera information om europeisk audiovisuell industri och har därför till uppgift att främja ny utveckling på det audiovisuella området, vilket har blivit alltmer betydelsefullt under senare år eftersom digital teknik används mer och mer. Dessutom ger den genom sina undersökningar och sin marknadsanalys värdefull hjälp åt både de politiskt ansvariga och den audiovisuella industrin själv.

Jag håller också med om att observationsorganets verksamhet borde utsträckas ytterligare till att inbegripa granskning av skatte- och arbetsrätten beträffande den audiovisuella sektorn och därigenom stärka samarbetet med medlemsstaterna.

- Betänkande: Fava (A6-0026/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – Vi svenska socialdemokrater i Europaparlamentet förordar en generös invandringspolitik där man sätter människans behov i centrum. Detta gjorde att vi till slut valde att stödja Fava-betänkandet då det ger ett tydligt budskap om att det inte är acceptabelt att som arbetsgivare utnyttja papperslösa emigranternas utsatta situation samt då det ger rättigheter till de papperslösa som de i dag saknar i flera av EU:s medlemsstater. En förutsättning för att vi skulle kunna rösta ja till betänkandet var rådets godkännande av parlamentets uttalande om att artikel 9 inte på något sätt blir prejudicerande i framtiden. Detta skulle nämligen kunna försvåra möjligheten till antagande av gemensamma regler för huvudleverantörers ansvar för sina underleverantörer.

För oss är det självklart att huvudleverantören ska vara ansvarig för att underleverantörer följer avtalade kollektivavtal. Arbetsgivare ska inte kunna kringgå tillämpning av arbetsrättsliga regler genom att använda sig av en komplex kedja av underleverantörer. I detta direktiv är emellertid ansvaret begränsat till första nivån av underleverantörer, vilket vi inte ser som acceptabelt. Det är dock viktigt att komma ihåg att ingenting hindrar enskilda medlemsstater från att införa en mer heltäckande lagstiftning.

Vi är också principiellt emot att privatpersoner som anställer papperslösa till arbete i hemmen ska undantas från sanktioner. Vi menar att papperslösa är lika utsatta även om de arbetar åt privatpersoner.

Alin Lucian Antochi (PSE), skriftlig. – (RO) Det direktiv som vi just röstat om markerar ytterligare ett steg mot att formulera och tillämpa de gemensamma förordningar och åtgärder som krävs för att reglera invandrarnas situation, särskilt arbetstagare från tredjeländer som vistas illegalt i EU.

Utsikterna till bättre levnadsstandard genom möjligheten att få arbete är en av de centrala faktorer som stimulerar till illegal invandring. Samtidigt innebär följderna av de fördelar som arbetsgivare får också ett slöseri med de offentliga finanserna och en snedvridning av konkurrensen i den ekonomiska sektorn vilket berövar illegala arbetstagare alla socialförsäkringar och rätt till pension.

Därför berör det aktuella direktivet invandringspolitiken och påföljderna riktas mot arbetsgivarna och inte mot arbetstagarna från tredjeländer. Särskild uppmärksamhet måste också ägnas medborgarna från de nya medlemsstaterna som trots sin status som europeiska medborgare fortfarande är underkastade transnationella anställningsregler vilket begränsar deras fria tillträde till de gamla medlemsstaternas arbetsmarknad.

Åtgärder som att tvinga arbetsgivare att kontrollera uppehållstillståndet för arbetstagare från tredjeländer och de böter och straff som föreskrivs för arbetsgivare framhäver de ansträngningar som görs från

gemenskapen och medlemsstaterna för att samordna sin politik för invandring och olaglig arbetskraft. I själva verket måste vi vid en tidpunkt när EU står inför en ökad befolkningsminskning tänka på att lösningen inte är att utvisa utan att reglera situationen för dessa arbetstagare. Det var med denna förhoppning jag röstade för detta betänkande.

Lena Ek (ALDE), skriftlig. – Jag röstade för betänkandet om sanktioner mot arbetsgivare som anställer illegalt bosatta tredjelandsmedborgare.

Syftet med förslaget är att motverka arbetsgivares exploatering av illegalt bosatta tredjelandsmedborgare och stärka arbetstagarnas rättigheter. Den som straffas vid en illegal anställning ska vara arbetsgivaren som bryter mot lagen, inte arbetstagaren.

I vissa EU-länder saknas den här typen av lagstiftning. I andra finns det lagstiftning, som dock inte genomförs eller efterföljs. Gemensamma EU-regler för att motverka exploatering och anställning av illegalt bosatt arbetskraft är därför ett sätt att höja ribban för många EU-länder.

Förslaget som vi röstar om i dag innehåller flera brister. Om jag hade fått bestämma hade många delar sett annorlunda ut. Till exempel hade jag gärna sett ett starkare skydd för kvinnor i hemarbete. Men alternativet vi står inför är inget direktiv alls - och ett sämre skydd för de 4-8 miljoner illegalt bosatta tredjelandsmedborgare som i dag arbetar illegalt inom EU, och många gånger utnyttjas av arbetsgivare i en mycket utsatt situation.

Samtidigt som det är viktigt att motverka illegal invandring och exploatering av illegalt bosatta tredjelandsmedborgare, måste man parallellt se till att möjligheterna att lagligt bosätta sig och söka arbete inom EU stärks. Detta regleras i andra direktiv som vi i Europaparlamentet har varit med och förhandlat fram under det senaste året.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jag stöder Claudio Favas betänkande om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU. Vissa skrupelfria arbetsgivare kan tänka sig att utnyttja dessa olagliga arbetstagare och betala löner som är lägre än lagstadgad minimilön, tillhandahålla förfärliga villkor och långa arbetspass. När de väl avslöjas måste de bestraffas med stränga påföljder.

Problemet är ändå att det finns en förkastlig konspiration för att dölja exploateringen. Arbetsgivarna tar hand om vinsterna och vill inte släppa dem ifrån sig medan arbetstagarna, om de avslöjar detta utnyttjande riskerar att deporteras. Om vi menar allvar med detta måste vi ha en strategi som ger amnesti till dem som avslöjar exploatörerna. Detta skulle förändra maktbalansen mellan arbetstagare och arbetsgivare så att problemet mer eller mindre skulle försvinna.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Det allmänna förbudet mot att anställa obehöriga arbetstagare för att hindra illegal invandring kan bara betraktas med välvilja precis som påföljderna för arbetsgivare som anlitar sådana arbetstagare – ofta för att utnyttja dem – bara kan betraktas med välvilja. Sådana arbetsgivare är ingenting annat än moderna slavhandlare.

Jag har emellertid några reservationer. Än en gång använder EU en fråga och förlitar sig på gemenskapens rättsliga grund, den första pelaren, för att utsträcka sina befogenheter beträffande harmonisering av medlemsstaternas strafflag. Irland och Storbritannien som har hävdat sin rätt att inte vilja vara med, vilket har medgetts i avtalen, utgör ett anmärkningsvärt undantag.

Dessutom dyker de händelser som inträffade efter strejkaktionen vid en måndag restaurang i Neuilly, ett av Nicolas Sarkozys favoritställen, upp i minnet. Ledningen för restaurangen påstår att den är offer för en arbetsmarknad som är för stel eller beskyddande mot arbetskraft som man betalar laglig minimilön, och större möjligheter till regularisering genom arbete har öppnats. Direktivet kommer att ytterligare befästa dessa möjligheter så att en olaglig arbetstagare kan reglera sin status helt enkelt genom att anmäla sin arbetsgivare.

Jag fruktar att i praktiken kommer allt detta, i länder som är lika lättsinniga som Frankrike i detta avseende, inte att göra något för att begränsa tillströmningen av illegal invandring.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Oavsett behovet av att stärka förfaranden för att bekämpa användning av olaglig arbetskraft är det oacceptabelt att detta direktiv straffar både lagöverträdaren och offren.

Syftet med direktivet är att komplettera det skamliga "återvändande"-direktivet – som socialistregeringen i Portugal har antagit – genom att tillämpa påföljder för arbetsgivare för arbetstagare utan uppehållstillstånd och att som generell och automatisk regel fastställa att dessa arbetstagare, med få undantag, ska utvisas.

Att utvisa borde inte vara alternativet till att överutnyttja invandrade arbetstagare utan uppehållstillstånd.

I direktivet godtar man inte principen om att skydda invandrade arbetstagare och dem som anmäler de oacceptabla förhållanden de tvingats att arbeta under. Dessutom skyddar inte direktivet fullständigt dessa arbetstagares rättigheter eftersom det fastställer att "när återbetalning inte görs av arbetsgivaren bör medlemsstaterna inte tvingas att fullgöra denna skyldighet."

Direktivet skyddar inte rättigheterna för invandrade arbetstagare utan uppehållstillstånd eftersom det inte ger generella möjligheter till regularisering utan utsätter dem för hot om utvisning. Det kommer därför att göra dessa arbetstagare mer utsatta och uppmuntra till olagliga anställningar som är ännu mer dolda.

Det här är ytterligare ett direktiv som blottlägger EU:s inhumana invandringspolitik, vilket är förklaringen till att vi måste förkasta det.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Även om detta betänkande är intressant på flera punkter och skisserar upp en krigsplan mot illegal invandring innehåller det några enorma stötestenar. Där finns inga speciella åtgärder för att skydda gemenskapens inre och yttre gränser. Där finns inga åtgärder mot politiken att utvisa illegala invandrare tillbaka till deras ursprungsland. Det definierar helt enkelt en person som olagligt har tagit sig in på gemenskapens territorium som en illegal invandrare med rättigheter.

EU-institutionerna är i realiteten besvärade över denna fråga. Å ena sidan kräver de i säkerhetens och rättvisans namn ett minimum av europeiska normer för att hindra illegal invandring och å andra vill de med hänvisning till sina regler som har blivit en dogm – ultraliberalism och fri rörlighet – att gemenskapens territorium ska bli en plats för att ta emot och dra till sig miljontals blivande invandrare.

Vi förkastar denna filosofi som är farlig för Europas folk och nationer. Vi hävdar på nytt deras rätt att försvara sig och förbli sig själva.

Adrian Manole (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Det är ett välkänt faktum att viseringsåtgärder och stränga invandringsregler hittills bara i mycket liten utsträckning lyckats hindra illegal invandring. Om något har de bara bidragit till en utveckling av nätverk för illegal invandring.

Förslaget att straffa arbetsgivare som använder illegala medborgare kommer lägligt. Men vi måste vara försiktiga så att det inte förlorar sin effektivitet eftersom skälen till att folk flyttar förblir desamma, oavsett om straff införs mot arbetsgivare eller inte. I själva verket kommer de kontroller som nu föreslås att tvinga invandrare utan papper att välja ännu värre arbeten som ger ännu lägre löner, särskilt i den nuvarande ekonomiska krisen.

Det är uppenbart att dessa åtgärder endast erbjuder en partiell, ofullständig lösning på illegal invandring och svartarbete. EU:s medlemsstater måste från och med nu börja följa en gemensam, konsekvent politik i frågan om illegal invandring.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag stöder detta betänkande som slår ned på arbetsgivare för illegala invandrare i EU. En av faktorerna som uppmuntrar illegala invandrare att komma till EU är utsikten att hitta arbete. Jag stöder denna lagstiftning eftersom det kommer att skapa ett rättvisare system för lagliga europeiska arbetstagare.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Utsikterna att hitta ett arbete i Europa är lockande för medborgare från tredjeländer av mycket förståeliga skäl. I kristider behöver vi emellertid ägna särskild uppmärksamhet åt vilka som får de allt knappare jobben för att förhindra att också sociala motsättningar uppstår. Enligt min åsikt är det därför viktigt att införa påföljder mot arbetsgivare som inte följer reglerna. I dessa oroliga tider får man inte tolerera illegalt arbete, och vi måste börja med dem som är inom räckhåll lokalt och där påföljder också kommer att ha effekt. Detta betänkande är därför ett försök att ta itu med problemet på ett mer kraftfullt sätt eftersom inströmningen av invandrade arbetstagare inte kommer att minska, speciellt inte under krisen.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Om man ser enkelt på denna fråga finns det två skäl till att det finns illegala invandrare: den otrygga situationen i ursprungslandet och efterfrågan på arbetsmarknaden i andra länder.

Beträffande det första problemet har vi medel till utveckling och samarbetsprogram som stöds av EU men som uppenbart fortfarande inte är tillräckliga. När det gäller det andra problemet, har det däremot hittills behandlats på olika sätt på medlemsstatsnivå. Men standardbestämmelser behövs på gemenskapsnivå för att straffa arbetsgivare eftersom detta i många fall är en gränsöverskridande fråga som berör nätverk för människohandel som utnyttjar illegala invandrares utsatthet.

Jag är glad att frågan om arbetsgivare som gör vinster på bekostnad av illegala invandrare har tagits upp till diskussion av parlamentet. Jag är övertygad om att man genom att tillämpa detta direktiv kommer att förbättra de faktiska anställningsförhållandena inom gemenskapen.

Medan länders politik hittills har fokuserat mer på hur man ska förhindra att illegala invandrare får tillträde till arbetsmarknaden tar vi från och med nu itu med roten till problemet.

Samtidigt får vi emellertid inte tolka detta betänkande som att det innebär att EU:s gränser kommer att vara stängda. Tvärtom måste vi hålla arbetsmarknadsgränserna öppna med förbehållet att inströmningen av arbetstagare måste vara laglig och anpassad till den berörda statens behov.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Att bekämpa illegal invandring borde enligt min åsikt prioriteras av EU.

Jag anser att det är nödvändigt att återupprätta lagliga förhållanden på arbetsmarknaden som en principalsak, antingen det gäller europeiska medborgare eller medborgare från tredjeländer som ibland arbetar utan några minimikrav för säkerhet på sina arbetsplatser.

Av detta skäl röstade jag för Claudio Favas betänkande om påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU. Jag tycker att detta slags åtgärder ligger i linje med önskan att skapa en öppnare, rättvisare och mer homogen gemensam europeisk arbetsmarknad.

Jag håller med föredraganden om att arbetsgivare som utnyttjar invandrare borde straffas med böter, skadestånd, och i vissa fall med straff i rimlig proportion till utnyttjandets omfattning och allvar och att medlemsstaterna måste kontrollera riskarbetsplatser och införa mekanismer för att underlätta anmälning av fall av utnyttjande i den svarta ekonomin. Vi måste komma ihåg att tillväxtmålen för arbetslösheten och ekonomin i allmänhet endast kan nås om man främjar total efterlevnad av arbetslagarna.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – Vi har valt att rösta för betänkandet om sanktioner mot arbetsgivare som anställer illegalt bosatta tredjelandsmedborgare.

Syftet med förslaget är att motverka arbetsgivares exploatering av illegalt bosatta tredjelandsmedborgare och stärka arbetstagarnas rättigheter. Den som straffas vid en illegal anställning ska vara arbetsgivaren som bryter mot lagen, inte arbetstagaren.

I vissa EU-länder saknas den här typen av lagstiftning. I andra finns det lagstiftning, som dock inte genomförs eller efterföljs. Gemensamma EU-regler för att motverka exploatering och anställning av illegalt bosatt arbetskraft är därför ett sätt att höja ribban för många EU-länder.

Förslaget som vi röstar om i dag innehåller flera brister. Om vi hade fått bestämma hade många delar sett annorlunda ut. Till exempel hade vi gärna sett ett starkare skydd för kvinnor i hemarbete. Men alternativet vi står inför är inget direktiv alls - och ett sämre skydd för de 4-8 miljoner illegalt bosatta tredjelandsmedborgare som i dag arbetar illegalt inom EU, och många gånger utnyttjas av arbetsgivare i en mycket utsatt situation.

Samtidigt som det är viktigt att motverka illegal invandring och exploatering av illegalt bosatta tredjelandsmedborgare, måste man parallellt se till att möjligheterna att lagligt bosätta sig och söka arbete inom EU stärks. Detta regleras i andra direktiv som vi i Europaparlamentet har varit med och förhandlat fram under det senaste året.

Anders Wijkman (PPE-DE), skriftlig. – Vi har valt att rösta för betänkandet om sanktioner mot arbetsgivare som anställer illegalt bosatta tredjelandsmedborgare.

Syftet med förslaget är att motverka arbetsgivares exploatering av illegalt bosatta tredjelandsmedborgare och stärka arbetstagarnas rättigheter. Den som straffas vid en illegal anställning ska vara arbetsgivaren som bryter mot lagen, inte arbetstagaren.

I vissa EU-länder saknas den här typen av lagstiftning. I andra finns det lagstiftning, som dock inte genomförs eller efterföljs. Gemensamma EU-regler för att motverka exploatering och anställning av illegalt bosatt arbetskraft är därför ett sätt att höja ribban för många EU-länder.

Förslaget som vi röstar om i dag innehåller flera brister. Om vi hade fått bestämma hade många delar sett annorlunda ut. Till exempel hade vi gärna sett ett starkare skydd för kvinnor i hemarbete. Men alternativet vi står inför är inget direktiv alls - och ett sämre skydd för de 4-8 miljoner illegalt bosatta tredjelandsmedborgare som i dag arbetar illegalt inom EU, och många gånger utnyttjas av arbetsgivare i en mycket utsatt situation.

Samtidigt som det är viktigt att motverka illegal invandring och exploatering av illegalt bosatta tredjelandsmedborgare, måste man parallellt se till att möjligheterna att lagligt bosätta sig och söka arbete inom EU stärks. Detta regleras i andra direktiv som Europaparlamentet har varit med och förhandlat fram under det senaste året.

- Betänkande: Jeggle (A6-0472/2008)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Betänkandet om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om skördestatistik innehåller en rad kompletterande aspekter som krävs för att förbättra tillämpningen av nya bestämmelser.

Statistiken spelar en avgörande roll för utarbetandet av gemenskapspolitiken eftersom den ger en exakt bild av tillgång och efterfrågan på marknaden, och denna information hjälper oss att uppnå en ekonomisk balans. Samtidigt får inte standardbestämmelser på EU-nivå bli en byråkratisk börda, de ska i stället garantera att det pågår ett ständigt utbyte av information mellan medlemsstaterna på ett enkelt och effektivt sätt.

Därför välkomnar jag kommissionens förslag och de kompletteringar som har föreslagits av föredraganden eftersom de innebär en ny fas i skapandet av en enkel och flexibel rättslig ram som överensstämmer med EU:s principer. Dessa bestämmelser inverkan på det europeiska jordbruket kommer att ge oss en större kapacitet att ta itu med de problem som kan dyka upp på marknaden, till exempel överproduktion, vilket kan leda till fallande priser.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Jag har röstat ja till detta betänkande, dels för att kommissionens förslag syftar till att förenkla den nuvarande lagstiftningen samt dels för att jordbruksstatistik ändå är nödvändigt under nuvarande förhållanden med den gemensamma jordbrukspolitiken.

Jag vill betona att min ja-röst till detta betänkande inte är ett stöd till den gemensamma jordbrukspolitiken i sig.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag välkomnar Elisabeth Jeggles arbete, och jag röstade för hennes betänkande om behovet av att samla ihop skördestatistik.

Jag delar föredragandens och kommissionens åsikt att skördestatistiken är avgörande för utvärderingen av den gemensamma jordbrukspolitiken och förvaltningen av EU:s marknader för dessa varor.

Det gläder mig att Elisabeth Jeggle har betonat att ytterligare kostnader och bördor bör hållas inom rimliga gränser, så att fördelarna med en förenklad byråkrati och bättre kvalitet på lagstiftningen inte undanröjs av alltför höga kostnader i samband med de föreslagna åtgärderna.

Jag anser att betänkandet passar perfekt med det åtgärdsprogram för minskning av administrativa bördor i Europeiska unionen som presenterades i meddelandet av den 24 januari 2007, och som jag tidigare sa stöder jag därför betänkandet.

- Betänkande: Szájer (A6-0216/2008)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Som jag redan har sagt när jag uttryckte mitt stöd för betänkandet om att främja jordbruksprodukter på gemenskapsmarknaden och i tredjeländer, är vin en av de gemenskapsprodukter som har en dominerande ställning på den globala marknaden och måste få en viktig roll i Europas kommersiella strategi.

För att kunna ge bättre stöd till de olika typer av vin som finns, inte bara traditionella typer utan också de som nämns i det aktuella betänkandet, behöver vi dock enkla, flexibla bestämmelser som stämmer överens med europeiska principer för att främja kvaliteten. Samtidigt behöver vi ett bättre samarbete mellan

medlemsstaterna, de europeiska institutionerna, producenterna samt producent- och distributörsorganisationerna.

Jag välkomnar Europeiska kommissionens förslag och det betänkande som har lagts fram av vår kollega József Szájer, eftersom syftet är att vi ska få standardiserade och enkla bestämmelser om definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter. Dessa produkter är berömda i hela världen, och tack vare de nya bestämmelserna kommer vi att kunna åstadkomma en bättre ställning på marknaden för dem samtidigt som vi stöder gemenskapens producenter och distributörer.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för József Szájers betänkande om aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter.

Jag anser att vinindustrin är mycket viktig för EU:s ekonomi eftersom ett antal länder, bland annat Italien, Frankrike och Spanien, hör till de ledande vinproducenterna i världen och exporterar sina berömda produkter i hela världen. Därför välkomnar jag förslaget att fastställa tydliga regler för definition av de nämnda kategorierna av vinbaserade produkter, så att de europeiska produkternas höga kvalitet alltid kan kännas igen och identifieras.

- Betänkande: van den Burg (A6-0047/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – Vi socialdemokrater i Europaparlamentet har valt att rösta för förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG i fråga om reducerade mervärdesskattesatser. Vi vill dock betona att vi inte ser reducerade skattesatser som lösningen på problemet med en "vart"ekonomi.

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) I dag röstade vi om betänkandet om reducerade mervärdesskattesatser. I ändringsförslagen betonas att reducerade mervärdesskattesatser på dessa områden skulle ha en positiv inverkan när det gäller att omforma många tjänstesektorer eftersom de skulle minska omfattningen av odeklarerat arbete.

När det gäller bostadssektorn är det möjligt att tillämpa reducerade mervärdesskattesatser på renoverings- och reparationsarbeten för ökade energibesparingar och ökad energieffektivitet.

I förslaget, som dateras från sommaren 2008, föreslås att vissa lokalt tillhandahållna tjänster ska omfattas, inklusive restaurangtjänster.

Förutom bostadssektorn och restaurang- och cateringtjänster kommer arbetsintensiva tjänster att kunna permanent tillämpa reducerade mervärdesskattesatser. Kategorin breddas för att inkludera övriga lokalt tillhandahållna tjänster av liknande typ, som till exempel mindre reparationer av flyttbara varor, inklusive cyklar, skor, kläder, datorer, klockor. Dessutom städ- och underhållstjänster för alla dessa varor. Andra tjänster inkluderar hemtjänster, samtliga omvårdnadstjänster, inklusive frisör, skönhetsvård, trädgårdstjänster; renoverings- och underhållstjänster för platser för tillbedjan, kulturarv och historiska monument.

Även kategorin läkemedelsprodukter vidgas till att omfatta samtliga absorberande hygienprodukter, särskilt barnblöjor och medicinsk utrustning för funktionshindrade.

Tryckta böcker, inklusive ljudböcker, under den nuvarande lagstiftningen kommer också att kunna tillämpa de aktuella reducerade satserna.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Främjandet av små och medelstora företag – vilka utgör 99 procent av Europas företag, ansvarar för mer än 100 miljoner arbetstillfällen och enbart under de senaste åtta åren har skapat 8 miljoner arbetstillfällen – är en central del i den europeiska stadgan för småföretag.

Det aktuella förslaget är ett exempel på de åtgärder som har vidtagits. Enligt förslaget ska det bli möjligt för vissa företag att dra nytta av en reducerad mervärdesskatt, samtidigt som det innebär ett försök att ta itu med den svarta arbetsmarknaden och en uppmaning att bilda legitima företag.

Även om vi gärna vill underlätta driften av små och medelstora företag får vi inte äventyra EU:s grundläggande principer. I detta fall är den inre marknaden skyddad eftersom bestämmelserna i detta dokument kommer att gälla företag som endast är lokalt verksamma, och på detta sätt kan vi undvika en snedvridning av marknaden.

Av alla dessa anledningar röstade jag för detta betänkande, som jag betraktar som ett perfekt exempel på den politik som kommer att antas av Europaparlamentet på det ekonomiska området.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Det här är första gången jag med glädje röstar för ett europeiskt direktiv om skatter. Ett litet tag, tills det sker en mer allmän översyn som kan ifrågasätta allt, kommer de mest påfallande galenskaperna i detta direktiv att försvinna. Lokalt verksamma företag, till exempel restauranger, som hur som helst inte har någonting att göra med den inre marknadens problem och snedvridningen av marknaden, och arbetskraftsintensiva företag kommer att kunna dra nytta av sänkta skatter.

Bollen ligger nu hos regeringarna. Först och främst hos rådet, som ännu inte har fattat sitt beslut. Sedan på nationell nivå, där vi noggrant bevakar hur snabbt och på vilket sätt våra makthavare kommer att uppfylla sina vallöften.

Jag är dock rädd att dessa goda nyheter kan ha sina rötter i krisen, minskningen av de europeiska medborgarnas köpkraft och särskilt det förestående europeiska valet. Den riktiga lösningen vore att en gång för alla få ett slut på all skatteharmonisering, vilken fortfarande saknar berättigande.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för detta betänkande som gör det möjligt för Storbritannien att reducera mervärdesskattesatser för en ny kategori varor och tjänster, inklusive restaurangtjänster och andra lokalt tillhandahållna tjänster. Jag stöder betänkandet eftersom det ger småföretag möjlighet att attrahera fler kunder. I betänkandet fastställs positiva åtgärder för att bekämpa konjunkturedgången genom att göra små och lokala företag mer attraktiva för kunderna.

John Purvis (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De konservativa har alltid menat att beskattning är en grundläggande fråga för suveräniteten och därför välkomnas samtliga åtgärder som överför makt i detta område från EU till medlemsstaterna. Denna åtgärd, som gör det möjligt för medlemsstaterna att tillämpa reducerade mervärdesskattesatser för tjänster som tillhandahålls lokalt och arbetsintensiva tjänster, är ett positivt exempel på tillämpningen av subsidiaritetsprincipen. Vi uppmuntrar kommissionen att röra sig längre i denna riktning. Vi skulle särskilt ha velat se att reducerade mervärdesskattesatser förlängdes till lokalproducerad öl och cider, eftersom detta skulle hjälpa pubarna att överleva de höga tullarna.

Vi betonar att det är medlemsstaterna som ska avgöra när det passar att tillämpa dessa åtgärder. Den senaste sänkningen av den allmänna mervärdesskattesatsen i Storbritannien har varit en dyr övning som har haft liten effekt, när andra åtgärder som till exempel mycket kraftigare och mer inriktade reduceringar i mervärdesskatten, som tillåts med detta förslag, eller ökade skattelättnader på inkomstskatt, skulle ha varit fördelaktigare både för individen och för ekonomin i sin helhet.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE), skriftlig. – (DA) De danska socialdemokratiska ledamöterna i Europaparlamentet, Poul Nyrup Rasmussen, Britta Thomsen, Christel Schaldemose, Dan Jørgensen och Ole Christensen, har avstått från att rösta om Leke van den Burgs betänkande om reducerade mervärdesskattesatser. Vår delegation anser att en sänkning av mervärdesskatten i Danmark skulle ha en ytterst blygsam effekt på sysselsättningen samtidigt som det skulle innebära en problematisk inkomstförlust för staten. Med tanke på den rådande ekonomiska krisen kan det dock finnas ett större behov i andra EU-medlemsstater av att använda sig av momsinstrumentet som en del i deras nationella krispaket och därigenom stärka sysselsättningen i sektorer som har drabbats svårt. Vi har redan mycket olika momssatser, och därför vill vi inte hindra andra EU-medlemsstater från att gå denna väg. Det skulle också kunna få en positiv effekt på efterfrågan i den danska ekonomin.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) Labourpartiet i Europaparlamentet röstade för detta betänkande. Vi anser att reducerad mervärdesskatt kan bidra till underhållet av vissa arbeten och skapa möjligheter för nya. Varje medlemsstat har presenterat erfarenheter som har tillåtit en viss tro på att lokala villkor kräver lokala åtgärder. Detta stämmer bra med skatter som till exempel mervärdesskatten.

I Storbritannien har en allmän sänkning av mervärdesskatten lett till ett inflationsfall på 1 procent och en injektion i ekonomin med 12 miljarder brittiska pund.

- Resolutionsförslag: CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar (B6-0097/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Sedan den 11 september 2001 har Förenta staterna utkämpat ett globalt krig mot terrorismen. På grund av den absolutistiska inställningen till de mänskliga rättigheterna

som finns i EU och den politiska fegheten hos flera av dess äldre politiker har tyvärr Förenta staterna varit tvunget att ta på sig ett oproportionerligt stort ansvar för att tackla det hot som inte känner några gränser.

Islamistiska jihadextremister hotar vårt sätt att leva. Politiker har ett ansvar att skydda allmänheten mot denna exempellösa och existentialistiska fara. Det gläder mig att vissa av EU:s medlemsstater fann det för gott att samarbeta med CIA, våra amerikanska allierade. Jag förstår inte varför vissa länder sätter terroristernas mänskliga rättigheter före skyddet av våra egna medborgare genom att vägra samarbeta med CIA. Återigen är det antiamerikanismen i EU som äventyrar EU-medborgarnas säkerhet.

Hela denna fråga visar hur viktigt det är att varje medlemsstat behåller rätten att agera oberoende i utrikespolitiska och underrättelsefrågor.

Jag röstade mot detta betänkande.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Som en följd av den undersökning som utfördes av det utskott som ansvarade för denna fråga antog Europaparlamentet 2007 en resolution som innehöll dussintals rekommendationer som syftade till att förhindra en upprepning av denna illegala verksamhet.

Parlamentet håller nu på att utvärdera tillämpningen av dessa rekommendationer med hjälp av en metod som jag har föreslagit. Europaparlamentets talman skickade nyligen en formell begäran om samarbete till de nationella parlamentens talmän, och en utfrågning kommer att hållas inom kort.

Att anta en ny resolution innan denna process har avslutats vore dumdistigt och skulle leda till flera misstag: misstaget att uttala sig för tidigt innan det finns något nytt att säga, misstaget att ge efter för behovet att anta en resolution för att påverka människor eller av inrikespolitiska skäl samt misstaget att börja genom att kritisera president Obama när vi borde arbeta för att stärka det transatlantiska samarbetet genom att dra fördel av förändringen i den amerikanska administrationen.

Därför kan jag inte rösta för detta resolutionsförslag. Jag kan inte heller rösta för en text som innehåller en upprepning av grundläggande värderingar såsom respekt för de mänskliga rättigheterna, rättsstatsprincipen och sökandet efter sanningen. Därför avstår jag.

Jas Gawronski (PPE-DE), skriftlig. – (IT) Fru talman! Mitt beslut att rösta emot resolutionsförslaget grundades på att det innehåller en upprepning av samma idéer som min grupp motsatte sig i den slutliga omröstningen i det tillfälliga utskottet för CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar (TDIP). Jag yttrar denna ståndpunkt i egenskap av samordnare för gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater i det före detta tillfälliga TDIP-utskottet och i den därefter bildade arbetsgruppen inom utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor.

Det nämnda utskottet beslutade att skicka ett frågeformulär till alla medlemsstater för att klargöra vilken utveckling som hade skett efter Europaparlamentets undersökning. Som ni är väl medvetna om har dock ännu inget svar på dessa frågeformulär mottagits, inte ens efter att skriftliga påminnelser har skickats ut.

Därför anser jag det inte vore klokt att anta en ny text där vi utger oss för att dra nya slutsatser, när vi i själva verket inte har något nytt att offentliggöra. Jag har en känsla av att detta utgör ännu en del av vänsterns valpropaganda, snarare än ett försök att bringa rättvisa.

Ana Maria Gomes (PSE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för att behålla referensen till Portugal, inklusive referensen till Barroso-regeringens ansvar, trots att texten i det stycket kunde vara mer exakt och nämna "ny faktisk information" och inte bara "pressinformation".

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Utan att bagatellisera viktiga aspekter som vi helt klart inte håller med om, för att inte nämna de uppenbara utelämnandena och motsägelserna, står det i resolutionen att Europaparlamentet

- "beklagat att det hittills inte vidtagits några åtgärder" för att sprida ljus över programmet för extraordinära överlämnanden"

- "uppmanar medlemsstaterna, kommissionen och rådet ... att bidra till att få fram sanningen genom att inleda utredningar eller samarbeta med de behöriga organen ... och garantera en effektiv parlamentarisk kontroll av de åtgärder som vidtas av underrättelsetjänsten"

- "uppmanar Europeiska unionen, medlemsstaterna och de amerikanska myndigheterna att, för att nå full klarhet, undersöka brotten mot och kränkningarna av internationell och nationell människorättslagstiftning

och grundläggande friheter, förbudet mot tortyr, misshandel och tvångsförsvinnanden samt rätten till en rättvis rättegång. Sådana brott, som begåtts i samband med 'kriget mot terrorn', måste utredas för att man ska kunna avgöra vem som bär ansvaret ... och för att man ska kunna försäkra sig om att sådana kränkningar aldrig inträffar igen".

I resolutionen försöker man inte avmystifiera eller fördöma den grundläggande faktorn, nämligen den så kallade "kampen mot terrorn", inte heller fördöms det "begränsade bibehållandet av program för utlämnande och hemliga interneringsanläggningar" från USA:s sida.

Vi behöver ett tydligt fördömande och ett sökande efter sanningen, som det portugisiska kommunistpartiet faktiskt föreslog i det portugisiska parlamentet och som det portugisiska socialistpartiet, socialdemokratiska partiet och folkpartiet förkastade.

Jens Holm och Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Även om det finns omtvistade inslag i CIA-resolutionen, till exempel att välkomna överenskommelserna mellan EU och Förenta staterna om rättsligt samarbete och utlämning röstade jag ändå för resolutionen för att stödja de mänskliga rättigheterna och i ett försök att sprida ljus över programmet med utomrättsliga avvisningar.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Resolutionen som antogs av denna kammare bekräftar åter, i enlighet med artikel 14 i FN-konventionen mot tortyr, att alla offer för tortyr har en verkställbar rätt till prövning och rättvis och lämplig kompensation. Det är talande att de brittiska konservativa ledamöterna i denna kammare röstade mot resolutionen. Det är lika talande att ledamöterna från brittiska Labour lade ned sina röster. Den moraliskt korrupta Labour-regeringen har fört Storbritannien in i ett olagligt krig och har tillåtit att flygplatser använts för transporter av utomrättsliga avvisningar. Rösterna från de unionsvänliga parlamentsledamöterna i dag spär på denna skam ytterligare.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Även om det finns omtvistade inslag i CIA-resolutionen, till exempel att välkomna överenskommelserna mellan EU och Förenta staterna om rättsligt samarbete och utlämning röstade jag ändå för resolutionen för att stödja de mänskliga rättigheterna och i ett försök att sprida ljus över programmet med utomrättsliga avvisningar.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Jag har tidigare uttryckt min avsky mot de uppgifter som framkommit rörande behandlingen av misstänkta, men inte dömda, personer som utlämnats och i vissa fall kidnappats av olika staters myndigheter. Det är fullständigt oacceptabelt och strider mot den moderna demokratins principer. Frågan är ännu inte upplärd, varför det är positivt att man sprider ljus över händelserna.

Parlamentets resolution innehåller flera positiva inslag, men jag anser att man går för långt i de utrikespolitiska ambitionerna genom att blanda in icke-relevanta skrivningar. På så vis flyttas fokus från kärnfrågan, det vill säga de misstänkta kränkningarna av mänskliga rättigheter. Detta är mycket olyckligt. Därför har jag röstat nej till resolutionen.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade mot resolutionsförslaget om CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar eftersom syftet med denna resolution saknar grund.

För det första vill jag betona att, rent förfarandemässigt, borde de politiska grupperna som undertecknade denna resolution ha väntat på de nationella parlamentens svar på talman Pötters skrivelser av den 9 februari 2009, där han bad om uppgifter om de åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna efter resolutionen om denna fråga som antogs i februari 2007.

För det andra är det totalt improduktivt att än en gång köra fast i misstankar och anklagelser mot vissa medlemsstater, misstankar som har uppstått på grund av den verkställande ordern från president Obama i januari 2009 om stängning av interneringslägret i Guantánamo Bay inom ett år.

När det gäller Rumänien nämnde kommissionsledamot Jacques Barrot i sitt tal under förra sammanträdesperioden att han noggrant övervakade de åtgärder som de rumänska myndigheterna vidtog under denna undersökning. Jag anser att Rumänien helt och hållet har visat prov på god vilja i sitt samarbete och har försett kommissionen och Europaparlamentet med all nödvändig information och alla resultat av de undersökningar som genomfördes i denna fråga.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag vill också vid detta tillfälle, liksom jag gjorde vid sammanträdesperioden i Strasbourg från den 2 till den 5 februari, än en gång bekräfta min invändning mot

resolutionen om CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar.

De anklagelser som har riktats mot Rumänien, enligt vilka landet ska ha varit involverat i programmet för transport av misstänkta terrorister, är ogrundade. Därför är det oacceptabelt att Rumäniens namn ständigt förknippas med diskussionen om de påstådda CIA-fångelserna.

Hittills har man endast riktat anklagelser mot oss utan att stödja dem på några trovärdiga bevis. Hans-Peter Martins betänkande är det bästa exemplet på detta eftersom de anklagelser det innehåller mot Rumänien är både kontroversiella och ogrundade.

Jag anser att resonemanget bakom en rad sådana allvarliga anklagelser utgör en del av de europeiska regeringarnas vilja att respektera och främja Europeiska unionens grundläggande friheter, rättigheter och värderingar på vars grund initiativet till resolutionsförslaget vilar.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag ska använda min röst för att stödja resolutionsförslaget om CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar. Jag anser att det är av yttersta vikt att fullt ut genomföra de rekommendationer som har gjorts av parlamentet i betänkandet från det tillfälliga utskottet för CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar, eftersom förekomsten av hemliga interneringsläger, tvångsförsvinnanden och tortyr av internerade inte bara är ett uppenbart brott mot internationella människorättslagar, FN:s konvention om tortyr, den europeiska konventionen om mänskliga rättigheter och stadgan om de grundläggande rättigheterna, det är också oacceptabelt inom ett internationellt system som styrs av demokrati och rättsstatsprinciper.

Därför välkomnar jag resolutionen, som innehåller en uppmaning till alla medlemsstater att uppmärksamma de övergrepp som begås i detta sammanhang med kriget mot terrorn som förevändning, eftersom ett äkta och effektivt krig mot terrorn inte kan utkämpas genom brott mot samma mänskliga rättigheter och grundläggande friheter som det ska försvara.

Brian Simpson (PSE), skriftlig. – (EN) Europaparlamentets ledamöter från Labour anser att denna resolution innehåller flera ljuspunkter. Vi har genomgående stött utarbetandet av denna resolution och godkänt den gemensamma resolution som lagts fram av fyra av grupperna i Europaparlamentet.

Vi kan dock inte stödja denna resolution om den inkluderar oprövade anklagelser som inte har bedömts av behöriga myndigheter. Efter ändringarna är tyvärr denna resolution inte längre baserad på bevisade fakta och därför måste vi tyvärr lägga ned våra röster.

Marek Siwiec (PSE), skriftlig. – (PL) Jag avstod från att rösta eftersom jag inte känner till detaljerna kring ändringsförslagen till det aktuella resolutionsförslaget.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Även om det finns omtvistade inslag i CIA-resolutionen, till exempel att välkomna överenskommelserna mellan EU och Förenta staterna om rättsligt samarbete och utlämning röstade jag ändå för resolutionen för att stödja de mänskliga rättigheterna och i ett försök att sprida ljus över programmet med utomrättsliga avvisningar.

- Betänkande: Saryusz-Wolski (A6-0019/2009)

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Herr talman! Jag stödde Jacek Saryusz-Wolskis betänkande. Det gläder mig att föredraganden i huvudsak fokuserar på händelserna 2008, som satte effektiviteten hos EU:s utrikespolitik på prov. Än en gång har vi sett att Europas styrka ligger i gemensamma åtgärder. Samma sak när det gäller de europeiska institutionerna. De måste arbeta tillsammans, på samma sätt som medlemsstaterna gör, för att Europa ska kunna tala med en röst på den internationella arenan.

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag stöder bevarandet av den nationella vetorätten i utrikespolitiska frågor. Det oroar mig dock att EU:s roll på den världspolitiska arenan växer trots att Lissabonfördraget ännu inte har ratificerats.

Jag accepterar dock att det finns vissa områden där EU kan samarbeta för att uttrycka sin vilja, och ett sådant område är Taiwan. Rådet uttryckte nyligen sitt stöd för Taiwans meningsfulla deltagande i internationella organisationer. Jag stöder denna politik eftersom det är oacceptabelt att neka Taiwans 23 miljoner invånare en röst på den internationella arenan.

Taiwan är en välmående demokrati med ett offentligt hälso- och sjukvårdssystem av toppkvalitet. Jag ifrågasätter det moraliska i att utesluta Taiwan från de fördelar som landet utan tvivel skulle vinna på att bli beviljad observatörsstatus vid Världshälsoförsamlingen. Dessutom hoppas jag att EU:s institutioner tillsammans kan göra framsteg i denna fråga innan nästa möte med Världshälsoförsamlingen i maj.

Jag välkomnar betänkandets positiva kommentarer om förbättringar i relationerna i Taiwan-sundet.

Därför valde jag att lägga ned min röst.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag vill gratulera ordföranden i utskottet för utrikesfrågor, Jacek Saryusz-Wolski, för det utmärkta betänkande han har lagt fram. Jag anser att vi måste fokusera särskilt på det östliga partnerskapet. Jag anser att det östliga partnerskapet måste ha en tydlig institutionell struktur, med parlamentariska och mellanstatliga dimensioner, samt lämpliga tekniska och finansiella organ.

När det gäller den mellanstatliga dimensionen anser jag att vi måste upprätta en tydlig tidplan för möten på ministernivå som involverar de 27 medlemsstaterna och deras kolleger från de länder som ingår i det östliga partnerskapet. När det gäller Vitryssland måste EU-rådets beslut att återuppta förhandlingarna både med regeringen i Minsk och med alla demokratiska krafter i landet självfallet stödjas. Vitrysslands auktoritära regim måste inse att EU:s orubbliga villkor för allt samarbete är att demokratiska principer och mänskliga rättigheter respekteras.

Jag anser att det östliga partnerskapets parlamentariska dimension är viktig eftersom den garanterar den demokratiska legitimiteten i detta projekt. Den kommande parlamentariska församlingens möten måste bidra till att projektet antas, både av partierna vid makten och de oppositionella krafter som kan erbjuda ett alternativt styre grundat på demokratisk logik.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Gruppen för Greklands kommunistiska parti i Europaparlamentet röstade mot den årliga rapporten om tillämpningen av EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik (GUSP) 2007.

I betänkandet krävs på ett förolämpande sätt att EU:s internationella politiska och militära närvaro – med andra ord dess imperialistiska ingripanden över hela världen – ska stärkas. I betänkandet används problem som har skapats av den kapitalistiska utvecklingen, som klimatförändringar och energifrågor, som förevändningar för EU:s imperialistiska interventionism och för att stärka EU:s position gentemot sina imperialistiska konkurrenter.

Samtidigt eftersträvas ett närmare och djupare samarbete med USA, för att kunna göra gemensak sak mot gräsrötternas reaktioner och motstånd mot deras imperialistiska styre.

I betänkandet försvaras EU:s imperialistiska aktiviteter i olika delar av världen, till exempel på västra Balkan, där EU redan har inrättat den polisiära/rättsliga styrkan Eulex i Kosovo, i hela Mellanöstern, i Georgien, i Afrika och på andra platser, och nu vill EU stärka dessa aktiviteter ytterligare.

För varje år blir EU allt mer aggressivt mot och farligt för folket, som måste utkämpa en mer beslutsam och samordnad strid för att kunna kullkasta denna politik, liksom USA:s och Natos politik och hela den imperialistiska världsordningen.

Jas Gawronski (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Detta betänkande kritiserar människorättssituationen i Kina, men människorättssituationen i Taiwan kunde även ha nämnts, vilket är belysande. Taiwans välmående demokrati, stärkt av grundlagsskydd och rättsstatsprincipen står i stark kontrast till den totalitära kommunistiska diktaturen i Kina.

Jag upprepar betänkandets formulering om att spänningen i Taiwan-sundet mattats av på kännbart sätt. President Ma Ying-jeou ska gratuleras för att ha lyckats med detta.

Den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken är oundvikligen begränsad i omfattning så länge den behåller den nationella vetorätten. Jag välkomnar dock att rådet nyligen uttryckte sitt stöd för Taiwans meningsfulla deltagande i internationella organisationer. Jag hoppas att rådet och övriga institutioner kommer att stödja Taiwans ambition att bli beviljad observatörsstatus vid Världshälsoförsamlingen. Det är moraliskt fel att Taiwan ska uteslutas från ett forum om offentligt hälso- och sjukvård endast på grund av påtryckningar från Kina.

Därför röstade jag för detta betänkande.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Liksom två andra betänkanden som har debatterats och antagits vid detta sammanträde är detta betänkande mycket ambitiöst.

Om man bortser från retoriken står det i betänkandet att "Europaparlamentet anser att de kommande månaderna kommer att ge EU ett unikt tillfälle att tillsammans med den nya amerikanska regeringen ta fram en ny transatlantisk agenda som ska omfatta strategiska frågor av gemensamt intresse, såsom ett nytt ... globalt styre", särskilt med tanke på Natos toppmöte och G20-mötet, som båda planeras äga rum i april.

Betänkandet och resolutionen utgör i själva verket en översikt över de mäktigaste EU-staternas mål, prioriteringar och intressen, oavsett om det handlar om Balkan (Kosovo, Bosnien och Hercegovina), Östeuropa (Kaukasus, Svarta havet, Vitryssland, Georgien, Ryssland), Mellanöstern (Gazaremsan, Irak), Medelhavet, Centralasien (Afghanistan, Iran), Afrika (Tchad, Sudan, Somalia, Demokratiska republiken Kongo), Asien (Kina) eller Latinamerika.

Betänkandet innehåller allt från rent uppenbara brott mot internationell rätt, inblandning och interventionism till de mäktigaste EU-staternas illa dolda ambitioner för politisk och ekonomisk kontroll.

Det är den sanna innebörden av "EU:s roll i världen", som det talas om: med andra ord dess ambition att dela kontrollen över områden, inflytande, marknader och naturresurser med USA och Japan.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), skriftlig. – (PL) Jag gav Jacek Sarysz-Wolskis betänkande, om de viktigaste aspekterna när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, mitt entydiga stöd. Rådets rapport för 2007 innehåller en passande beskrivning av dessa frågor. Det vore svårt att inte hålla med om att de ekonomiska resurser som har öronmärkts för genomförandet av GUSP är långt ifrån tillräckliga, särskilt när det gäller omständigheter kopplade till aggressiv terrorverksamhet. Rätten att leva i fred och känna sig säkra är en prioritering inom EU. Denna säkerhet har flera dimensioner. Det kan röra sig om politik, militär, energi, livsmedel och så vidare. Samarbetet med andra länder spelar en mycket stor roll på detta område. De transatlantiska förbindelserna med USA och Kanada bör framhållas, liksom det närmare samarbetet mellan EU och Nato. Det östliga partnerskapet kan framhållas som mycket lovande. I detta sammanhang är förbindelserna med Ryssland, Ukraina, Georgien och Vitryssland värda att notera. EU kan också utöva ett positivt inflytande på situationen i Mellanöstern. Den senaste konflikten på Gazaremsan har visat under vilka dramatiska förhållanden som människorna i den regionen lever, oavsett om de är palestinier eller judar.

På säkerhetsområdet kommer EU:s handlingar endast att kunna bli effektiva om vi talar och agerar samstämmigt. En fokusering på individuella intressen kan endast ge kortsiktiga fördelar. En allmän solidaritet kräver dessutom en särskild respekt för grundläggande värderingar och mänskliga rättigheter, samt för den värdighet och frihet som varje människa har rätt till. Den roll som lämpliga diplomatiska ansträngningar, till exempel användning av så kallad preventiv diplomati, kan spela på detta område är inte på något sätt liten.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Som framgår av debatten och betänkandet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken har Europeiska unionen enorma ambitioner när det gäller utrikespolitiken. Det är uppenbart att EU:s roll i världen inte lever upp till dessa ambitioner. Men EU:s roll blir inte bara större, i de allra flesta fall är det också så att medlemsstaterna är överens och agerar tillsammans. De 27 EU-medlemsstaternas enighet när det gäller värderingar, principer och prioriteringar är mycket mer omfattande än vad man skulle kunna tro vid de tillfällen då vi inte är överens. Det är precis vad man kan förvänta sig.

Därför stöder jag ett stärkande av den överenskommelse som våra prioriteringar och kriterier för handling grundar sig på.

Men även om jag erkänner att det finns meningsskiljaktigheter som främst beror på förekomsten av olika intressen och prioriteringar, kan jag inte dra slutsatsen att EU är irrelevant i världen eller att en gemensam utrikespolitik måste tvingas på alla medlemsstater i strid mot deras egna intressen eller till och med deras egen historia. En gemenskap håller på att byggas upp, och denna process har, även om den är långsam, större chans att lyckas än viljan att driva igenom en gemensam linje, vilket inte är nödvändigt.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för förslaget till en resolution om "rådets årliga rapport till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP) – 2007, som läggs fram för parlamentet i enlighet med punkt G.43 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006", för att stödja freden, den mänskliga värdigheten, de mänskliga rättigheterna, demokratin, multilateralismen och rättsstatsprincipen.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Saryusz-Wolski-betänkandet innehåller välkomna referenser till Taiwan och i synnerhet den senaste upptiningen i relationerna över Taiwan-sundet. Jag gratulerar Taiwans President Ma Ying-jeou för hans modiga och beslutsamma initiativ om att förbättra relationerna med Folkrepubliken Kina.

Jag är dock oroad över att EU inte fullt ut förstår vikten av att stödja demokratiska Taiwan och ge dess 23 miljoner invånare en röst på den internationella scenen.

Rådets stöder Taiwans meningsfulla deltagande i internationella organisationer. Det är dags för Europaparlamentet att upprepa detta stöd, särskilt med tanke på Taiwans ambition att få observatörsstatus vid Världshälsoförsamlingen.

Taiwans uteslutande från detta organ på Kinas befallning är förkastligt. Som läkare tar jag bestämt avstånd från politisk inblandning i hälso- och sjukvårdsfrågor. Vi försvarar Tibet mot Kina, vi försvarar de mänskliga rättigheterna gentemot Kina och det är nu dags att försvara Taiwan mot Kina.

Därför lade jag ner min röst för detta betänkande.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag och mina brittiska konservativa kolleger välkomnar behovet av ett effektivt mellanstatligt samarbete inom gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, förutsatt att Storbritannien behåller sin vetorätt och möjlighet att agera oberoende i sitt nationella intresse när det krävs. I betänkandet tas det upp bra saker när det gäller behovet av ökat internationellt samarbete från de 27 EU-medlemsstaterna i områden som till exempel ett förstärkt transatlantiskt samarbete, Georgien, ett östligt partnerskap och det bredare Mellanöstern.

Vi motsätter oss dock de korta hänvisningarna till Lissabonfördraget. Vi har länge uttryckt vårt motstånd mot fördraget och vi anser inte att det ligger i Storbritanniens eller EU:s intresse att de nya utrikespolitiska verktygen ska tillhandahållas genom fördraget. Av dessa skäl lade vi ned våra röster.

- Betänkande: von Wogau (A6-0032/2009)

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Herr talman! Jag stödde Karl von Wogaus betänkande. Jag är bestämt för att stärka ESFP. Att utöka omfattningen av samarbetet mellan de europeiska väpnade styrkorna är, vilket betonas i betänkandet, ett avgörande steg mot skapandet av en gemensam utrikes- och försvarspolitik. Jag håller också med om att Europeiska unionen inte bara bör garantera sin egen utan också sina grannländers säkerhet. Våra grannländers till synes bilaterala konflikter har ett direkt inflytande på EU.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Betänkandet om att uppdatera den europeiska säkerhetsstrategin innehåller ett öppet stöd för en ännu större militarisering av EU för att stärka dess militära kapacitet för unionens imperialistiska ingripanden.

I betänkandet välkomnas rådets målsättning att EU ska få en permanent militärstyrka på 60 000 man uppbyggd kring den redan befintliga fransk-tyska väpnade styrkan Eurocorps som ska utrustas med gemensamma vapensystem och vara beredd att strida i "snabbinsatser" i olika områden av världen samtidigt. Förevändningarna för EU-ingripanden, de så kallade hoten mot EU:s säkerhet, blir allt fler och omfattar förutom "terrorism" sektorer som klimatförändringar, energitrygghet, cyberrymden, regionala konflikter, sjötransport och till och med rymden. Faktum är att EU förbehåller sig "rätten" till militära ingripanden där och när EU bedömer att det är nödvändigt för dess imperialistiska intressen, och dessutom inte bara gentemot tredjeländer och deras medborgare, utan också mot medborgare i EU:s egna medlemsstater, för att försvara makten över monopolen när så behövs.

Därför röstade Greklands kommunistiska parti mot betänkandet. Bara gräsrotternas olydnad och en brytning med EU:s imperialistiska och gräsrotsfientliga politik och dess allmänna uppbyggnad kan bereda vägen för ett Europa i fred och välbefinnande för gräsrotterna.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jag vill gratulera Karl von Wogau till hans arbete både här och mer allmänt som ordförande i underutskottet för säkerhet och försvar. Jag stöder idén om att upprätta ett operativt EU-högkvarter. Självklart är Nato och ska fortsätta vara vår första anläppningshamn när vår säkerhet hotas. För strax över ett decennium sedan under valdebatterna mellan Al Gore och George Bush sa den senare att om han hade varit president då skulle han aldrig ha ingripit i Kosovo.

Trots min antipati mot Bushadministrationens utrikespolitik anser jag det vara en helt förnuftig position som George Bush tar utifrån Förenta staternas självintresse. Ändå är det ingen position som EU skulle eller

bör följa. Bortsett från det starka moraliska argumentet om att vi hade ett ansvar att skydda de som hotades av serbernas folkmord, hade vi även konsekvenserna av tiotusentals/hundratusentals flyktingar. Vi måste för vårt egna intresse och i andras intresse kunna engagera oss utan amerikanerna. För att få ha den möjligheten är ett permanent operativt EU-högkvarter som står redo för den eventualiteten ett litet pris att betala.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Liksom i betänkandet om Natos roll i EU:s säkerhetsuppbyggnad bekräftas i detta betänkande (och resolutionen) målet att bekräfta och konsolidera EU som ett politiskt och militärt block av offensiv natur, i samarbete med USA och inom ramen för Nato.

Vid sidan av andra viktiga och upplysande aspekter bekräftas i betänkandet och rapporten Natos offensiva och globala koncept, eftersom "den uppdaterade europeiska säkerhetsstrategin och Natos framtida strategiska koncept bör överensstämma med varandra och att detta bör speglas i den förklaring som ska antas vid Nato-toppmötet i Strasbourg/Kehl i april 2009". I betänkandet har man gått ännu längre och "anser att man bör upprätta ett operativt EU-högkvarter".

I slutändan innebär betänkandet och resolutionen, även om det inte är syftet, ett rejält fördömande av EU:s militarisering och det så kallade Lissabonfördraget, som institutionaliserar denna militarisering.

De i Irland gjorde rätt som fördömde och därmed tog avstånd från den militaristiska tonen i detta förslag till fördrag, vars ratifikation skulle innebära en ytterligare militarisering av de internationella förbindelserna, en fortsatt kapprustning och mer inblandning och krig.

De i Portugal gjorde rätt, till exempel Portugals kommunistparti, när de förkastade detta fördrag och krävde att en folkomröstning och en bred nationell debatt ska hållas om dess mycket allvarliga konsekvenser för Portugal, Europa och världen, och för freden.

Richard Howitt (PSE), skriftlig. – (EN) Vi från brittiska Labour i Europaparlamentet gick samman med den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet för att rösta för detta betänkande. Vi röstade mot textavsnittet om att upprätta ett operativt EU-högkvarter permanent. Vi har genomgående ifrågasatt behovet av denna typ av ny institutionell struktur. Vi anser att EU måste fokusera på att se till att vi har de rätta möjligheterna att använda vid rätt tidpunkt och se till att befintliga institutioner fungerar effektivt istället för att bygga ytterligare institutioner som är en dyr och onödig lyx.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) I detta betänkande uppmanas att man bör upprätta ett operativt EU-högkvarter som är självständigt och permanent och som har strategisk planeringskapacitet och förmåga att leda ESFP-operationer och -uppdrag. Det är rätt att rekommendera i betänkandet att FN-organisationen måste reformeras för att den ska kunna uppfylla sina skyldigheter till fullo och agera effektivt då den söker att lösa internationella utmaningar och svara på allvarliga hot.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag välkomnar betänkandet om den europeiska säkerhetsstrategin och den europeiska säkerhets- och försvarspolitik, som innehåller en del relevanta och värdefulla synpunkter när det gäller utformningen av Europeiska unionens framtida politik som aktör på världsnivå.

Här vill jag nämna behovet av att samordna Europeiska unionens säkerhetsdimension med Natos för att förhindra dubbelarbete och slöseri med resurser. I detta sammanhang välkomnar jag rådets initiativ att inrätta en informell högnivågrupp för EU och Nato.

Dessutom måste förbindelserna med Ryssland omvärderas i ljuset av de senaste händelserna i detta område. För att främja stabiliteten i sina östliga grannländer och minimera inverkan på medlemsstaterna måste EU gentemot Ryssland föra en hård politik, som bör utarbetas i nära samarbete med EU:s transatlantiska partner och inbegripa de relevanta multilaterala organisationerna samt OSSE. Detta mål är också nära knutet till den absoluta nödvändigheten att trygga energiförsörjningen i Europa, vilket endast kan uppnås om vi arbetar tillsammans med specifika projekt som omfattar diversifiering av energiresurser.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Om vi tittar på Europa är det tydligt att EU har, och måste ha, sina egna strategiska intressen och prioriteringar när det gäller säkerheten. Detta dikteras av geografiska och även av geopolitiska omständigheter. Att säga detta innebär inte på något sätt att säkerhets- eller försvarsstrategierna ska uppfattas som ett alternativ till våra allianser, särskilt inte vår allians med Förenta staterna. Det överensstämmer dock med tanken på ett europeiskt ansvar. Om säkerhet är viktigt för oss måste vi vara redo att bära de bördor detta för med sig, både på det fysiska och det mänskliga planet. Det gör det också nödvändigt med ett avtal om vad som är gemensamt och vad som kan delas när det gäller detta säkerhetsintresse och dessa bördor. Säkerhet har ett pris och kravet på större mångsidighet från våra allierades sida medför en

extra kostnad. Den kommande perioden kommer att vara krävande i detta avseende. Européer kan inte kräva mer säkerhet utan att betala för den.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för förslaget till Europaparlamentets resolution om EU:s säkerhetsstrategi och den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP) eftersom jag anser att EU behöver utveckla ett strategiskt oberoende genom en stark och effektiv säkerhets- och försvarspolitik. Jag anser också att EU måste kunna garantera sin egen säkerhet och säkerheten för sina grannländer.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De konservativas delegation motsätter sig i grunden EU:s inblandning i försvaret, vilket detta betänkande vill utöka ytterligare.

Den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken är ett politiskt projekt som inte bidrar till någon extra militär förmåga utan istället upprepar och undergräver Nato. I betänkandet föreslås en ytterligare oacceptabel förflyttning av den nationella behörigheten i försvars- och säkerhetsfrågor till EU. I betänkandet föreslås en "integrerad europeisk försvarsstyrka" och en synkronisering av detta arbete och de väpnade styrkorna som ska benämnas SAFE (Synchronised Armed Forces Europe) som ett embryo till en EU-armé. Betänkandet är också fyllt av positiva hänvisningar till Lissabonfördraget, som vi ivrigt motsätter oss. Därför röstade vi mot detta betänkande.

- Betänkande: Vatanen (A6-0033/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – Vi valde att rösta mot detta initiativbetänkande i sin helhet då vi anser att det är överflödigt. Betänkandet är i vissa delar dåligt och bidrar inte till att föra den europeiska säkerhetspolitiska debatten vidare.

Guy Bono (PSE), skriftlig. – (FR) Jag röstade mot det här betänkandet, som lagts fram av den franska kristdemokraten Ari Vatanen.

Betänkandet handlar om Natos roll i EU:s säkerhetsstruktur. Det är en viktig fråga som behöver tas under övervägande. Jag anser att svaren i betänkandet var dåliga och att de inte gav någon lösning på orsaken till problemet.

Med min röst ville jag absolut inte förneka den roll som EU måste spela internationellt. Som en ekonomisk och demografisk stormakt förväntas EU handla i enlighet med sina egna värden, och måste göra detta för att bevara fred och en interkulturell dialog. Att stärka EU:s militära trovärdighet är dock absolut nödvändigt. Det är därför jag tycker det är så viktigt att skapa en europeisk säkerhets- och försvarspolitik som är verkligt oberoende.

Jag anser inte att Ari Vatanens betänkande utlovar detta. Vissa stötestenar finns kvar, särskilt i fråga om avveckling av kärnvapen och förbindelserna med Ryssland. Antalet ingivna ändringsförslag (265) bevisar detta. Betänkandet kom inte i närheten av ett enhälligt godkännande. Det tar inte upp huvudfrågan, att se till att EU har ett starkt försvar och samarbetar med Nato utan att vara underordnat Nato.

Alin Lucian Antochi (PSE), skriftlig. – (RO) När det gäller säkerhet och försvar har EU:s åtgärder som global aktör skett i form av ingripanden för att förhindra konflikter, vilket har gett EU en central roll när det gäller att främja fred i världen. I slutet av det kalla kriget ifrågasattes Natos roll. I dag visar emellertid de nya säkerhetshoten samt framstegen på försvarsområdet och när det gäller genomförandet av civila och militära operationer i olika delar av världen att det behövs ett nytt arrangemang för samarbetet mellan EU och Nato.

Bristen på en gemensam europeisk utrikespolitik och skillnaderna mellan medlemsstater när det gäller finansiering och militär teknologisk kapacitet gör i det aktuella sammanhanget Nato till en viktig partner vid hanteringen av militära kriser.

En uppdelning av arbetsuppgifterna där ESFP stöder civila operationer och Nato säkerställer snabb utplacering av militära styrkor skulle göra att båda organisationerna kompletterar varandra i stället för att konkurrera med varandra. Föredragandens förslag att skapa ett EU-operationshögkvarter kan därför tjäna exakt detta syfte genom att komplettera de befintliga Nato-kommandostrukturerna när det gäller gemensamma civila och militära operationer.

Dessutom måste vi också i framtida relationer mellan EU och Nato ta hänsyn till situationen för staterna i Östeuropa. Med detta i bakhuvudet är det viktigt att främja en öppen politik och stödja en konstruktiv dialog med Ryssland, inriktad på att upprätta kollektiv säkerhet i denna del av Europa.

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Ett av Europeiska unionens mest hycklande anspråk på självrettfärdigande är att det upprätthållit fred i Europa sedan 1945. Faktum är att det är Nato som huvudsakligen varit ansvarigt för att upprätthålla fred i Europa sedan andra världskriget.

Det finns en stark antiamerikansk lobby i Europaparlamentet. Det är mycket beklagande, eftersom Förenta staternas osjälviska bidrag till att rädda Europa under 1940-talet och till att upprätthålla freden i Europa ofta fördunklas av antiamerikansk propaganda. Förenta staternas bidrag till vår gemensamma säkerhet är och förblir central.

Självklart finns det överkorsningar när det gäller Natos och EU:s arbete, men de är två fundamentalt olika organisationer. Varje försök från EU att tillskansa sig Natos överlägsenhet och ansvar för den transatlantiska säkerheten måste motstås.

Därför valde jag att lägga ned min röst.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Betänkandet svartmålar bokstavligen det som är vitt och lovprisar på ett förolämpande sätt den så kallade fredsbevarande och demokratiska karaktären och rollen både för Nato och för EU, som är skyldiga till så många brott mot mänskligheten, och framställer dem som gemensamma beskyddare av fred och mänskliga rättigheter i Europa. På ett kränkande sätt och utan ett spår av allvar påstås det i betänkandet att det är invånarna som bestämmer och Nato-armén som verkställer deras beslut. EU uppmanas att begära större inflytande i det transatlantiska samarbetet med Förenta staterna och Nato för att främja det europeiska kapitalets intressen.

I den avsikten manar man till större samarbete i krishanteringsuppdragen, t.ex. i Afghanistan och Kosovo, bättre utbyte av information mellan de två imperialistorganisationerna och så vidare.

I betänkandet välkomnas det franska initiativet för en återanslutning till Natos militära strukturer, samtidigt som Nato och EU uppmanas att utvidga sin verksamhet. Man framför också det oacceptabla kravet att Cypern ska gå med i Natos "Partnerskap för fred".

Det grekiska kommunistpartiet röstade mot betänkandet. Det fördömer Natos och EU:s imperialistiska och brottsliga karaktär och framhåller det stora behovet av att intensifiera gräsrotternas kamp för att få vårt land ut ur de imperialistiska organisationerna och unionerna och behovet av att kämpa för att bryta med dessa och stjälpna den barbariska imperialistordningen.

Ana Maria Gomes (PSE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för i slutomröstningen av Vatanenbetänkandet om Natos roll i EU:s säkerhetsuppbyggnad.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Här har vi ett betänkande och en resolution från Europaparlamentet som trots att den innehåller vissa förbryllande element utgör viktig läsning.

Det är en text som klargör – om det nu fanns några tvivel – ett av målen och en av de centrala frågorna för EU och dess föreslagna Lissabonfördrag: militariseringen av EU och dess konsolidering som ett politiskt och militärt block inom ramen för Nato, vilket innebär partnerskap (samarbete och konkurrens) med Förenta staterna.

Eftersom det är omöjligt att i denna korta röstförklaring kommentera hela innehållet i betänkandet och resolutionen, vill jag betona att man här anser att tiden har kommit för de stora kapitalistiska makterna inom EU att göra sig gällande. Som ett resultat hoppas man "att Natos kommande toppmöte i Strasbourg och Kehl för att fira alliansens sextioårsjubileum kommer att göra det möjligt att föryngra alliansen och stärka dess förbindelser med Europeiska unionen", vilket den senaste säkerhetskonferensen i München var en upptakt till.

I detta sammanhang välkomnar man hjärtligt "det franska initiativet att formellt återansluta landet till Natos militära strukturer liksom det franska ordförandeskapets ansträngningar inom Europeiska rådet att föra EU och Nato närmare varandra som svar på de nya säkerhetsutmaningarna".

Här har vi ett betänkande och en resolution i linje med de imperialistiska ambitionerna bland EU:s största makter.

Richard Howitt (PSE), skriftlig. – (EN) Vi från brittiska Labour i Europaparlamentet stöder ett positivt samarbete mellan Nato och EU, och välkomnar en delad erfarenhet och expertis som en nyckelmetod för att stärka den grundläggande förmågan, förbättra interoperabiliteten och samordna planering, utrustning

och utbildning. Vi röstade för ursprungstexten i punkt 22, eftersom vi välkomnar Frankrikes deltagande i förstärkningen av samarbetet mellan EU och Nato.

I slutomröstningen anslöt vi oss till den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet när vi röstade emot detta betänkande, särskilt med anledning av att ett helt avsnitt tillkommit i syfte att skapa ett permanent EU-operationshögkvarter. Vi har konsekvent ifrågasatt behovet att denna nya typ av institutionsstruktur. Vi anser att EU måste fokusera på att se till att vi har de rätta möjligheterna att använda vid rätt tidpunkt och se till att befintliga institutioner fungerar effektivt istället för att bygga ytterligare institutioner som är en dyr och onödig lyx.

Ian Hughton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag kunde inte stödja Ari Vatanens betänkande om Natos roll i EU:s säkerhetsuppbyggnad. I betänkandet fastslår man att Nato utgör grundplåten för Europas säkerhet. Jag anser motsatsen. Jag tror att Europas säkerhet stärks genom den europeiska säkerhets- och försvarspolitik. Nato fortsätter hur som helst att vara en kärnvapenbaserad allians. Jag är en total motståndare av kärnvapen och mitt parti vill tvinga bort kärnvapen från skotsk mark när vi uppnår vår självständighet. Ett självständigt Skottland kommer inte att stanna kvar i Nato om det fortsätter vara en kärnvapenallians.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Nato spelade en viktig roll under det kalla kriget mellan 1949 och 1989. Dess officiella uppgift var att försvara medlemsstaternas gemensamma territorium mot utländska invasioner utan att vidta åtgärder utanför detta territorium. Detta rättfärdigades genom försvarandet av en mångfaldig demokrati mot diktaturer. I praktiken handlade det dock om att skydda en kapitalistisk ekonomi från en socialistisk ekonomi. Högerdiktaturerna i Portugal och Grekland fick vara med, det fanns bilaterala avtal med en liknande diktatur i Spanien och den franska kolonin Algeriet tvingades tillhöra Natos territorium fram till 1962. När Sovjetunionen och Warsawapakten försvann förlorade Nato sitt existensberättigande. Dess fortsatta existens utgör ett problem för EU eftersom sex medlemsstater har valt militär neutralitet. Det nuvarande Nato är mer av en "koalition av villiga" runt Förenta staterna än en förlängning av EU. I år, precis när Nato fyller 60, måste det visa sig vilken roll som Nato kommer att ha i framtiden. Om det är rollen som världens övervakare, och man utför sina egna projekt oberoende av FN i syfte att främja de ekonomiskt starkaste staterna, är denna organisation skadlig och onödig. Därför röstar jag nej.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag välkomnar Ari Vatanens betänkande som en realistisk bedömning av EU:s säkerhet. Även om vi vill utarbeta en europeisk säkerhetspolitik som kan möta säkerhetsbehoven hos alla EU:s medlemsstater måste vi acceptera att det redan finns en säkerhetsstruktur som utgör tyngdpunkten för försvaret i de flesta av EU:s medlemsstater. Jag talar om Nato.

Men jag vill betona vikten av att använda de två organisationernas komparativa fördelar för att utarbeta en hållbar humanitär interventionspolitik. Oavsett vilka uttryck som används för att formulera den europeiska säkerhetsstrategin så kommer EU:s "mosaik" att låta oss ingripa på komplicerade områden där diplomati eller begränsat ingripande endast är möjligt tack vare EU:s oöverträffade kapacitet för subtilitet. I Nato har vi också en stark allians, med beprövade mekanismer, som vi européer inte får sluta ta vår tillflykt till om vi ska kunna minska det lidande som vissa motstridiga krafter ostraffat orsakar. Ett första steg mot denna konsolidering kan vara ett operationshögkvarter för EU.

Oberoende av de olika principer som vägleder våra externa åtgärder välkomnar vi ett nära transatlantiskt samarbete som den mest praktiska lösningen på dessa utmaningar och som ett uttryck för vår värdegemenskap.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Europas läge dikterar dess säkerhetsprioriteringar och intressen. Men hoten och säkerhetsförutsättningarna definieras också av det faktum att EU och dess 27 medlemsstater delar värderingar och en samhällsmodell som vi med ett generellt begrepp betecknar som västvärlden. Av den anledningen utgör den allians som de flesta av EU:s medlemsstater delar med bland annat Förenta staterna en central del av vår säkerhet och måste fortsätta att vara det.

Under detta år, när vi firar Atlantpaktens sextioårsjubileum, är det dags att ompröva dess strategiska koncept och göra det förenligt med den nya verkligheten. Efter det kalla krigets slut är det nu dags att gå vidare och göra dessa koncept förenliga med den nya verklighet som håller på att formas: framväxten av Stillahavsregionen, Asiens ökande betydelse, den roll som Ryssland håller på att omdefiniera för sig själv och de hot som bland annat misslyckade stater och globala terroristgrupper utgör.

Vi vill därför ha en aktiv roll i denna strategiska omdefiniering, som fullvärdiga aktörer i Atlantpakt.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för förslaget till Europaparlamentets resolution om Natos roll i EU:s säkerhetsuppbyggnad eftersom jag anser att ett starkt, dynamiskt transatlantiskt samarbete garanterar stabilitet och säkerhet inom EU. Jag anser att de starka banden mellan EU och Nato på ett utmärkt sätt bidrar till EU:s existensberättigande, som baseras på att upprätta fred både inom och utanför dess gränser.

Toomas Savi (ALDE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för Ari Vatanens betänkande om Natos roll i EU:s säkerhetsuppbyggnad. Föredraganden har påpekat de största bristerna med dagens "säkerhetsuppbyggnad" i EU och presenterar tydliga och effektiva lösningar för att förbättra EU:s säkerhet.

Jag håller med föredraganden om att det är centralt för Europas säkerhet likaväl som för världen att upprätthålla och fördjupa samarbetet mellan Nato och EU. Även om många förbättringar genomförts som gjort samarbetet mellan Nato och EU effektivare finns det rum för en del förbättringar.

För att utveckla ett effektivare samarbete bör alla EU:s medlemsstater utan undantag närvara vid de gemensamma sammanträdena mellan EU och Nato. De senaste åren har, om vi håller de olösta frågorna mellan Cypern och Turkiet i minnet, tydligt visat att de nuvarande sammanträdena mellan EU och Nato inte är tillnärmelsevis så framgångsrika och produktiva som de kunde vara. Förenata staterna och Nato ska ses som partner och inte rivaler. Om EU och Nato rättar sig efter och kompletterar varandra kan vårt gemensamma mål uppnås snabbast och mest effektivt.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) Jag röstade mot detta betänkande. EU:s styrka och säkerhet har under längre tid varit beroende av de allierades vilja att spela en aktiv roll i väst försvar.

Det är tydligt att vid EU:s gränser och över hela världen i dag fortsätter Nato att utgöra den kedja av samarbete som förser oss med vår och andras säkerhet.

Det är klart att förändringar i de globala strategiska intressena som innebär korrigeringar av prioriteter och närmanden sker från en tid till en annan. Behovet för Nato att upprätthålla fortsatt vaksamhet och att få stöd, just nu i Afghanistan, är av största vikt. Det är därför upprop för större truppåtagande och logistiskt stöd behöver beaktas av andra europeiska nationer. Jag välkomnar också det franska åtagandet som nu nyligen tillkännagivits.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Den konservativa delegationen välkomnar vissa delar i detta betänkande, inklusive bekräftelsen att Nato utgör grundplåten för Europas säkerhet och uppmaningen om ökade försvarsinvesteringar i EU:s medlemsstater. Det är dock i huvudsak en lovsång för europeisk säkerhets- och försvarspolitik, som vi har motsatt oss såväl i princip som i praktik i mer än tio år. I betänkandet hänvisas till Lissabonfördraget som vi ihärdigt motsatt oss, stöd till inrättande av ett permanent EU-operationshögkvarter, framtagande av en vitbok om den europeiska säkerhets- och försvarspolitikerna samt en entydig hyllning av Europeiska försvarsbyrån. Därför har vi valt att lägga ned våra röster.

- Betänkande: Napoletano (A6-0502/2008)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) Barcelonaprocessen, som antogs av stats- och regeringscheferna på det Medelhavstoppmöte som hölls i Paris den 13 juli 2008, bidrar till fred och välstånd och utgör ett steg på vägen mot ekonomisk och regional integration och miljö- och klimatsamarbete mellan Medelhavsländerna. Eftersom mitt hemland är ett av Medelhavsländerna, följer vi processen med mycket uppmärksamhet. Jag håller med om att genom att öppna processen för länder som inte deltar i partnerskapet ökar möjligheterna att skapa jämställda relationer mellan EU och Medelhavspartnerländerna och angripa problemen i regionen på ett allsidigt sätt. Eftersom jag kommer från Medelhavsområdets Malta och Gozo kan jag verkligen uppskatta de bidrag som processen ger.

Det är dock nödvändigt att det strategiska värdet av Europa-Medelhavsförbindelserna och resultaten av Barcelonaprocessen bekräftas med hjälp av regionala och lokala program och gemensamma riktlinjer som ligger till grund för det bilaterala samarbetet. Detta har fått ökad betydelse efter de senaste händelserna i Gaza och tillkännagivandena i Cypern.

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Herr talman! Syftet med Barcelonaprocessen är att ge stöd åt länderna i det södra Medelhavsområdet allteftersom de utvecklas och blir oberoende. Det är viktigt för dessa länder att inom ramen för olika program kunna utbyta erfarenheter med de EU-medlemsstater som själva har genomgått politiska och ekonomiska förändringar. Därför är det nödvändigt att upprätta lämpliga ramar för samarbete.

Jag gav också mitt stöd åt betänkandet eftersom EU:s stöd för Medelhavsområdet inte har några negativa effekter på övriga regionala samarbetsinitiativ, t.ex. det östliga partnerskapet.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Trots dess försiktiga språk kommer betänkandet på avvägar när det gäller vad som objektivt och medvetet utelämnas eller försöker döljas, till exempel dess underlåtenhet att kritisera och fördöma de systematiska och brutala kränkningar av internationella lagar och mänskliga rättigheter som begåtts av Israel – som koloniserar de ockuperade områdena av Palestina och förtrycker det palestinska folket – och av Marocko, som koloniserar Västra Sahara och förtrycker Sahrawi-folket.

I betänkandet döljer man EU:s oacceptabla immigrationspolitik och dess inhumana, brottsliga, säkerhetsfokuserade och utnyttjande karaktär och accepterar därför bestämmelsen i avtalen mellan EU och Medelhavsländerna om "finansiering av försvarsenheter".

Å andra sidan döljer man inte att den modell som rekommenderas för den så kallade unionen för Medelhavsområdet i slutändan är samma som EU självt, ett EU som är inriktat på en avreglering av marknaderna, inbegripet energimarknaden, och på kapitalistisk konkurrens för att på så sätt försöka ge de största makterna politisk och ekonomisk kontroll. I betänkandet anges målet "att i Europa-Medelhavsområdet skapa ett frihandelsområde" och inte ett "Europa-Medelhavspartnerskap ... som bygger på likabehandling, solidaritet, dialog och respekt för varje lands särdrag" som vi föreslog i det ändringsförslag vi lämnade in.

Därför har vi röstat mot betänkandet.

Jens Holm och Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – Vi stödjer ökat samarbete med länderna i Medelhavsregionen, men vi kan inte ge vårt stöd till ökad EU-makt inom integrationspolitiken (formulerat i stycke 29). Vi beklagar också att betänkandet inte ställer krav på ockupationsmakter som Israel och Marocko. I ett betänkande som talar om att stärka de mänskliga rättigheterna i Medelhavsområdet vore detta ett minimikrav. Därför röstade vi emot vid omröstningen.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Medelhavsområdet är EU:s södra gräns. Under många år har EU strävat efter ett nära samarbete med kuststater som inte är medlemmar i EU och bland vilka några aldrig kommer att kunna gå med i EU. Detta samarbete anses vara viktigt i Sydeuropa, men är betydligt mindre viktigt för resten av Europa. Trots detta finns det inga stora åsiktsskillnader i denna fråga eftersom ingen motsätter sig bra relationer med länder vid EU:s yttre gränser. Detta samarbete har, huvudsakligen på Frankrikes initiativ, intensifierats ytterligare under den senaste tiden. I samband med detta har separata, permanenta strukturer inrättats. Frågan är vilket syfte dessa permanenta strukturer har. Är det ett försök att närma sig de syrianska och libyanska diktaturerna som konsekvent kränker de mänskliga rättigheterna? Är det ett försök att hitta ett alternativ till fullvärdigt EU-medlemskap som har lovats kuststaterna Kroatien, Montenegro, Albanien och Turkiet på lång sikt? Är det ett medel att ytterligare stärka banden med Israel, trots att ett israeliskt samarbete, som ett resultat av valet den 10 februari, inte kan förväntas under de kommande fyra åren när det gäller att upprätta en angränsande palestinsk stat med lika rättigheter? Jag kan inte stödja detta förslag just nu.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) De projekt som föreslås av den nybildade unionen för Medelhavsområdet låter alla mycket bra: solenergiplanen, samarbete inom civilskydd, gemensamma initiativ för att stoppa utsläpp i Medelhavet och nya hamn- och motorvägsprojekt. Men som vi alla vet kan det låta hur bra som helst på papperet. Om något av detta faktiskt kommer att genomföras är tveksamt. Trots allt lyckades organisationens företrädare Euromed inte åstadkomma någonting. Så länge som de deltagande staterna inte ser någon verklig möjlighet till framgång för dessa projekt kommer de säkerligen inte att offra de goda befintliga bilaterala relationerna för ett vagt projekt.

Eftersom jag inte tror att den nya unionen för Medelhavsområdet kommer att bli mer framgångsrik än sin företrädare har jag röstat mot detta betänkande.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för det här betänkandet. Jag anser att konceptet med ett Europa-Medelhavspartnerskap, som först tog form i Barcelonaförklaringen 1995, är redo att föras framåt på ett mer praktiskt och effektivt sätt än hittills. Jag är glad att föredraganden stöder beslutet att förstärka den demokratiska legitimiteten för unionen för Medelhavsområdet genom att främja rollen för den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet. Detta eftersom jag fullt och fast anser att upprättandet av ett viktigt, varaktigt partnerskap borde omfatta mer än bara ekonomiskt samarbete och finansiellt stöd – även om sådant otvivelaktigt är viktigt – och göra det möjligt att uppnå fred och institutionell stabilitet samt välbefinnande och ekonomisk tillväxt.

Jag delar föredragandens förhoppningar om att stärkta förbindelser mellan Europa och Medelhavsområdet ska gynna utvecklingen av ett område med en kollektiv och individuell säkerhet som sträcker sig längre än det område som omfattas av avtalet, och att EU kan bidra till att främja rättssäkerhet, respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter samt ömsesidig förståelse mellan olika folkslag och kulturer. Dessa rättigheter kränks tyvärr fortfarande ofta även i länder med vilka EU har regelbundna ekonomiska relationer. I det här sammanhanget hoppas jag att de instrument som görs tillgängliga kommer att vara tillräckliga för att uppnå de ambitiösa målen för detta partnerskap.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) *skriftlig. – (PL)* Det som är viktigt för mig är att avtalet, inom ramen för Barcelonaprocessen, underlättar regleringen av många regionala strategiska frågor som energisäkerhet, miljöskydd och vattenförvaltning.

Jag vill också uppmärksamma er på de viktiga framsteg som har gjorts för att skapa det frihandelsområde för Europa och Medelhavsländerna som kommer att inrättas under 2010. Samtidigt vill jag betona behovet av ett mycket bredare samarbete inom följande områden: tjänster (medicin och utbildning), jordbruk, eftersom det är grunden till regionens ekonomi, och i samband med det senare, övervakning av livsmedelssäkerheten.

Till sist vill jag ta upp frågan om stöd för demokratiska förändringar i Medelhavsområdet. Jag anser att denna fråga går hand i hand med behovet av att främja social integrering och stödja invånarnas verksamhet i länderna i denna region. Dialog, främjande av multikulturell och religiös tolerans samt utbildningsprojekt kan bana vägen för en fredlig lösning på de konflikter som dessa länder är inblandade i.

Charles Tannock (PPE-DE), *skriftlig. – (EN)* Jag och mina brittiska konservativa kolleger stöder starkare multilaterala förbindelser mellan EU och Medelhavsparterna, som främjas av Barcelonaprocessen och dess företrädare union för Medelhavsområdet. Det kommer att stärka det ekonomiska och politiska samarbetet i fråga om stöd och handelsmässiga instrument, liksom säkerhetsfrågor, i utbyte mot att gemensamma värden som demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen främjas.

Vi vill klargöra att vi är emot Lissabonfördraget och accepterar därför inte referenserna till det i punkt 10 i detta betänkande. I sin helhet stöder vi dock betänkandet och röstade därför för det.

- Betänkande: Szymanski (A6-0037/2009)

John Attard-Montalto (PSE), *skriftlig. – (EN)* Vi har röstat för betänkandet om översynen av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet och vill uppmärksamma följande:

- Den europeiska grannskapspolitiken, i den del som berör Medelhavsområdet, bör komplettera Barcelonaprocessen. Grannskapspolitikens mål måste definieras tydligare så att Barcelonaprocessen kan förstärkas med hjälp av ett multilateralt regionalt angreppssätt.

- Det bör ske ett utökat EU-engagemang i Svartahavsområdet och ett ambitiöst östligt partnerskap. Det finns också ett behov av att särskilt i förhållande till Armenien, Azerbajdzjan, Georgien, Ukraina och Moldavien påskyndar upprättandet av ett frihandelsområde så snart partnerländerna är redo.

- Att man i linje med Euromed- och Eurolat-församlingarna bör inrätta en församling för de östliga grannländerna ("Euroeast"), i vilken också Europaparlamentet skulle delta och som skulle genomföra det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrument i de östeuropeiska länderna, särskilt Armenien, Azerbajdzjan, Georgien, Moldavien, Ukraina och Vitryssland.

Jag anser att vi bör gå försiktigt tillväga för att beakta Rysslands känsliga förhållanden till sina grannländer när vi nu ser en ny strategi mellan Förenta staterna och Ryssland.

Alessandro Battilocchio (PSE), *skriftlig. – (IT)* Fru talman! Jag röstade för betänkandet. I en så känslig tid som denna vill jag göra gällande att vi behöver främja samarbetet inom grannskaps- och partnerskapsrelationer för att skapa en vänskaplig miljö i EU:s närhet, precis som det fastställs i huvudmålen för den europeiska grannskapspolitiken.

Jag hoppas få se bättre integrering och ett närmande mellan EU och grannländerna på det ekonomiska och politiska området och instämmer därför helt i Konrad Szymańskis betänkande. I betänkandet uppmanas kommissionen att tillsammans med partnerregeringarna ytterligare utveckla mekanismer för samråd med civilsamhället och lokala myndigheter för att bättre involvera dem i utformningen och övervakningen av genomförandet av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet. Kommissionen och nationella, regionala och lokala myndigheter uppmanas också att främja program för vänortsprojekt mellan städer och

regioner och att på ett mer ambitiöst sätt följa de årliga handlingsprogrammen på områdena för demokrati, rättsstatsprincipen och mänskliga rättigheter, i linje med de mål som läggs fram i handlingsprogrammen för den europeiska grannskapspolitiken. I betänkandet uppmanas man att göra mer för att övertala partnerregeringarna att åta sig att agera på dessa områden.

Sylwester Chruszcz (UEN), skriftlig. – (PL) Jag stöder betänkandet om grannskaps- och partnerskapsinstrumentet i dag. Jag anser att de länder som ligger på andra sidan av EU:s östliga gräns är våra strategiska partner. Trots att vi inte kan erbjuda dem medlemsskap inom den närmaste framtiden bör vi utveckla ett ekonomiskt och politiskt samarbete för EU:s gemensamma bästa.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), skriftlig. – (PL) Jag stöder Konrad Szymańskis betänkande om det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet. Det är ett värdefullt EU-initiativ, vars syfte är att utveckla samarbetet mellan EU och partnerstaterna. Detta samarbete inbegriper bland annat ansträngningar för att främja dialog och reformer, miljöskydd och åtgärder på energisäkerhetsområdet. Det inbegriper också ansträngningar för att minska fattigdomen, främja jämställdhet mellan kvinnor och män, främja sysselsättning och socialt skydd, utveckla ett gränsöverskridande samarbete, främja hälsa, utbildning och mänskliga rättigheter, bekämpa terrorism och organiserad brottslighet och främja samarbete inom områdena vetenskap, utbildning, innovation och kultur. Det är därför mycket viktigt att genomföra en oberoende och finansiell granskning av alla operativa program för det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet, med hänsyn till de länder, regioner och frågor som berörs. Dessa aktiviteter bör utvidga frihandelsområdet.

Det är viktigt att notera att det östra partnerskapet inte ska hindra grannländer som vill ansöka om medlemsskap i EU. Det avsnitt som nämner att 500 miljoner euro har tilldelats Georgien 2008–2010 för att bygga upp landet igen och hjälpa fördrivna personer efter kriget bör också få stöd. Jag accepterar att det är lämpligt att granska vårt samarbete med Vitryssland, tillsammans med de bistånd som har tilldelats landet, för att fastställa om återupptagandet av förbindelserna med detta land som inleddes i september 2008 bör fortsätta. Dessutom håller jag med om att vi behöver se till att allt finansiellt bistånd som beviljas Ryssland används för att stärka de demokratiska normerna i landet.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Den europeiska grannskapspolitiken är ett viktigt instrument för att garantera stabilitet i området öster om EU. Händelser som nyligen utspelat sig i regionen, som krisen i Georgien och gaskrisen, har ännu en gång visat behovet av en EU-strategi som garanterar att EU har en aktiv roll i detta område.

Jag stöder betänkandet eftersom det betonar vikten av initiativ som Svartahavssynergien och det östra partnerskapet. Dessa är särskilt viktiga vid konsolideringen av samarbetet med länderna i denna region, särskilt Ukraina och Republiken Moldavien, men även staterna i Kaukasus och den kaspiska regionen.

Jag vill också påpeka att den europeiska grannskapspolitiken inte kan genomföras på ett effektivt sätt utan en höjning av det finansiella stödet till de program som finansieras via det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet och en bättre insyn i fördelningen av medel.

Dessutom måste den största delen av dessa resurser fördelas med syftet att inbegripa civilbefolkningen i partnerländerna i gemensamma projekt och att stödja invånarnas rörlighet. Det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet kan bli mer effektivt genom fortsatt medverkan av invånarna i partnerländerna och genom att man uppmuntrar europeiseringsprocessen på alla nivåer. Av denna anledning stöder jag avlägsnandet av hinder som blockerar den fria rörligheten för personer som kommer från dessa länder, särskilt genom att lätta på de viseringskrav som gäller för dessa stater.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Gränsöverskridande samarbete är ett viktigt stimulansmedel för hållbar utveckling av grannskapsregioner i gränsområden. Intensivare kontakter mellan människor och personliga erfarenheter av demokrati och rättssäkerhet är viktiga förutsättningar för att projekten inom den europeiska grannskapspolitiken ska genomföras på bästa sätt. Det är därför vi behöver ta fram särskilda instrument för att garantera lämplig övervakning av hur gemensamma operativa program hanteras och genomförs på båda sidor av EU:s gränser.

Jag välkomnar att föredraganden Konrad Szymański i sitt betänkande om översynen av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet inbegriper gränsöverskridande samarbete i det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet. Jag har röstat för betänkandet eftersom det kommer att underlätta förhandlingsprocessen för länder som ansöker om medlemsskap i EU. Länder som Ukraina, Georgien och Moldavien kommer att kunna närma sig EU genom att dra fördel av den europeiska grannskapspolitiken.

Mina åsikter baseras till viss del på mina erfarenheter från genomförandet av gemenskapsinitiativet Interreg IIIA som inbegrep ett gemensamt vattenreningsprojekt mellan Slovakien och Polen för samhället Chmel'nica i Slovakien och den polska staden Piwniczna på båda sidorna av vår gemensamma gräns.

Jag anser fullt och fast att vi behöver stödja alla initiativ som är inriktade på specialistutbildning, inklusive utbildning i grannlänternas språk och partnerskapsinitiativ för offentligt anställda. Jag anser att lämpliga analyser när det gäller att öka kapaciteten och bygga upp institutioner på bägge sidor av EU:s gränser, som föredraganden föreslog, kommer att bidra till genomförandet av detta instrument.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade mot betänkandet av Konrad Szymański om översynen av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet. Jag anser att vi måste erkänna att det i vissa av de länder som omfattas av instrumentet inte har gjorts några framsteg alls mot de första målen att främja demokrati, stabilitet och goda styrelseformer, integration och ekonomisk konvergens med EU:s politik. Samtidigt kan å andra sidan EU:s stöd och grannskapspolitik stimulera spridningen och genomförandet av bästa metoder. Det stämmer dock att det är mycket viktigt att detta stöd och EU:s finansiella stöd villkoras.

På denna punkt håller jag med min medledamot om att sektorsvist och allmänt budgetstöd via det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet endast bör ges till regeringar som kan utnyttja det på ett insynsvänligt, effektivt och ansvarsfullt sätt och för vilka det utgör ett verkligt incitament. Men av just den anledningen kan jag inte gå med på den översyn av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet som föreslås i betänkandet. Det återstår fortfarande mycket arbete innan vi kan tala om utveckling av ett verkligt frihandelsområde, i annat fall finns det risk för att de redan svaga sociala och institutionella förhållandena i de berörda länderna förvärras och att EU slösar bort stora resurser.

- Betänkande: Berman (A6-0036/2009)

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstar för betänkandet av Thijs Berman om finansiering av andra åtgärder än offentligt utvecklingsbistånd som faller under förordning (EG) nr 1905/2006.

Jag håller med föredraganden om att det lagstiftningsförslag som lagts fram av parlamentet borde garantera att länder som inte uppfyller kriterierna för att klassificeras som berättigade till officiellt utvecklingsbistånd, men som är öppna för främjandet av politiska, ekonomiska och institutionella värderingar som motsvarar gemenskapens och med vilka gemenskapen har strategiska förbindelser, ska få stöd till viktiga projekt. Exempel på detta är inrättande av partnerskap mellan ekonomiska, akademiska och vetenskapliga operatörer, särskilt inom viktiga sektorer som vetenskaplig och teknisk forskning, transport, energi och miljö.

Jag anser att detta endast kan vara till fördel, inte bara för de inbegripna länderna och EU utan också för hela det internationella samfundet, om en lämplig bedömning av berättigandet till stöd och giltigheten för projektet i fråga utförs.

- Betänkande: Dahl (A6-0426/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Fru talman! Jag stöder betänkandet av Hanne Dahl och är för, att Byrån för Europeiska unionens officiella publikationer – jag citerar artikel 1 – "är en interinstitutionell byrå som har till uppgift att på bästa möjliga villkor ge ut Europeiska gemenskapernas och Europeiska unionens institutioners publikationer". Jag instämmer i Hanne Dahls uppmaning till EU:s institutioner att ändra den lagliga grunden för interinstitutionella organ på ett sådant sätt att den tillåter en tydlig fördelning av administrativt och politiskt ansvar, eftersom det just nu är svårt att identifiera detta.

Jag anser att information är det bästa sättet för att föra EU närmare sina invånare och flerspråkighet bör i det här sammanhanget vara det viktigaste instrumentet för att genomföra Publikationsbyråns mål genom att man samtidigt publicerar den officiella tidningen på EU:s alla officiella språk så att alla kan förstå den. Denna princip bör omfatta Publikationsbyråns hela verksamhet.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för detta förslag, eftersom det beaktar Europaparlamentets krav och tydligt tilldelar administrativa och politiska uppgifter till kontoret och kommissionen, till skillnad från det tidigare beslutet från 2000.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Trots att det är många år sedan EU grundades har EU fortfarande inte lyckats komma nära sina medborgare. Inom EU-institutionerna antar man helt enkelt att alla medborgare använder Internet och är hemmastadda på EU:s webbplats. Men så är inte fallet. Webbplatsen är ofta obegriplig

också för personer inom institutionerna och är heller inte alltid begriplig på alla språk. Många stater har också en stark tradition med tryckta medier, som utgör ett viktigt redskap för att framföra opartisk information till medborgarna.

EU betonar hela tiden vikten av informationspolitiken, men tillåter att en informationsklyfta utvecklas. För det första kommer tidningarna att göra stora förluster om poster i den officiella tidningen som måste publiceras tas bort, och för det andra kommer alla de som inte är hemma i den moderna tekniken att missgynnas. Därför har jag röstat mot Hanne Dahls betänkande.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för betänkandet av Hanne Dahl om organisationen och driften av Europeiska unionens publikationsbyrå.

Jag instämmer med föredraganden att det tidigare beslutet från den 20 juli 2000 borde ersättas, särskilt för att ta lämplig hänsyn till de synpunkter som framfördes av Europaparlamentet vid ansvarsfrihetsförfarandet för budgetåret 2001. Jag anser att betänkandet också är användbart för att klargöra fördelningen av politiskt och administrativt ansvar inom Europeiska unionens publikationsbyrå och att ett sådant klagöande är nödvändigt för att se till att byrån utför sina uppgifter på ett lämpligt, enhetligt och effektivt sätt.

Talmannen. – Röstförklaringarna är härmed avslutade.

11. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

12. Meddelande om rådets gemensamma ståndpunkter: se protokollet

13. Inkomna dokument: se protokollet

14. Beslut om vissa dokument: se protokollet

15. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se protokollet

16. Datum för nästa sammanträdesperiod: se protokollet

17. Avbrytande av sessionen

Talmannen. – Jag förklarar Europaparlamentets session avbruten.

(Sammanträdet avslutades kl. 12.50.)